

ስምንተኛው ትዕዛዝ

“የራሳችሁ ያልሆነውን አትውሱ”

“አትሰረቅ”

(ዘጸ. 20፥15)

“ይሠርቅ የነበረ ከእንግዲህ እይሰረቅ፤

ነገር ግን ለተቸገሩት የሚያካፍለው ነገር እንዲኖረው በገዛ እጆቹ በጎ የሆነውን እየሠራ ለማግኘት ይድከም።”

(ኤፌሶን 4፥28)

በአንድ ወቅት አንድ መጽሔት ሽፋን ላይ በጊዜው የተደነቀ አንድ ሰዕል ወጥቶ ነበር። ሰዕሉ ላይ አንዲት ሴት ከአንድ ሥጋ ቤት ውስጥ ሥጋ ስትገዛ ትታያለች። ሴትየዋ ምን ያህል መከፈል እንዳለባት ሂሳቡን ለመተመንገድ ሥጋው ሚዛኑ ላይ ተቀምጧል። ከሥጋ መሸጫው ጠረጴዛ

በስተጓጎል ሥጋ የሚሸጠው ሰው ዩኒፎርሙን ለብሶ ቆሞ ይታያል። ሥጋ ለመግዛት የቆመችዋ ሴት በዕድሜ የገፋች ለትሆን በአለባበዷም ሆነ በቁመናዋ መልካም ሴት ወይዘሮነቷ በግልጽ ያንጸባርቃል። ሥጋ ሻም ውም ሆነ ሴትየዋ ሁለቱም በፈገግታ የተሞሉ ስለነበሩ ሁለቱም ደስተኞች ይመስላሉ። ሁለቱም አንድ ዓይነት የሚያስቅ ታሪክ ስምተው የሚሰቁ ይመስላሉ። የሚያበደንቀው ለፈገግታቸው ምክንያት የሆነው ታሪክ ግን በሁለቱ ላይ የተመሠረተ መሆኑ ነበር። የፈገግታቸውም ምክንያት፤ አንዱ ሌላው ሳያውቅ በሌላው ላይ የሚያደርገው ስርቆት ነበር። ሥጋ ሻጩ ሚዛኑ ላይ ያስቀመጠው ሥጋ በጣም እንዲመዝንና ብዙ ብር እንድትከፍለው ሴትየዋ ሳታውቅ፤ በትልቁ ጣቱ ሚዛኑን ወደ ታች ተጭኖት ነበር። በዚህ ዓይነት ሴትየዋ ሳታውቅ ያታለላት ስለ መስለው ፈገግ ብሏል። ሴትየዋም ደግሞ ብዙ ገንዘብ እንዳትከፍል ሥጋ ሻጩ ሳያውቅ ሚዛኑን በጣቷ ወደ ላይ ገፍታ ይዛው ነበር። የእርሷም ፈገግታ ሥጋ ሻጩ ሳያውቅ፤ ያታለለችው ስለመሰላት ነበር።

ሥርቆት የማይመስሉ የማጭበርበር ተግባራት

እነዚህ ሁለት ሰዎች ያልተረዱት ነገር ቢኖር “አትሰረቅ” የሚለውን ስምንተኛውን ትዕዛዝ አየጣሉ መሆናቸው ነው። ሴትየዋም ሆነች ሥጋ ሻጩ ሁለቱም “ሌቦች” ተብለው መጠራት እንደማይፈልጉ እርግጠኞች ነን። ያቺ ሴት ወይዘሮ ባንክ እንደማትዘርፍ ወይም የሰው መኪና ነጥቃ እንደማትወስድ የታወቀ ነው። ሥጋ ነጋዴውም “ሌባ ነህ” ብሎ የሚከለው ሰው ቢኖር፤ ወይም ከገበያተኞቹ መካከል አንዱ ትክክል ያልሆነ ቼክ ቢሰጠው በጣም እንደሚናደድና ፖሊስ እንደሚጠራ እርግጠኞች ነን። ሴትየዋም ሆነች፤ ሥጋ ነጋዴው ጥቂት ሳንቲም ወይም ብር ለማፋን ሲሉ የሚያደርጉት የማጭበርበር ተግባር፤ ሥርቆት መስሎ አይታያቸው እንጂ ድርጊታቸው ግልጽ የሆነ ስርቆት ነው። በዚህ ዓይነት ጥቃቅን በሆነ ስር ቆት ውስጥ የሚያልፉ በአሁኑ ጊዜ ለንቶች ይሆኑ?

“አትሰረቅ” የሚለው ስምንተኛው ትዕዛዝ የሰውን መልካም ገጽ ባሕሪ ከሚቀርጹት ትዕዛዞች መካከል እንደኛው ነው። ሰው ቢያየንም ሳያየንም፤ የራሳችን ያልሆነውን መውሰድ (መሰረቅ) እንደሌለብን እግዚአብሔር መመሪያ ሰጥቶናል። “መሰረቅ” ስንል ቁስ አካል የሆነውን ብቻ ሳይ

ሆንገ ሌሎች ሁኔታዎችንም ያጠቃልላል። የእውነት የሰላምና የምህረት አምላክ የሆነው ጌታ እንዲሁም በዓለም ላይ ያለው ህብት ሁሉ የእርሱ የሆነው ጌታ የሚያስፈልገንን ሁሉ የሚሰጠን ስለሆነ የራሳችን ያልሆነውን ወይም የሌላውን ሰው ህብት ወይም ንብረት እንዳንወስድ ይመክረናል። የሌላውን ሰው መብት ስናከብር የራሳችንን መብት ማስከበር አያቅተንም። የሌላውን ሰው መብት ሳናከብር "መብቴን አክብራልኝ" ማለት ይከብደናል። እንዳንደቻችን ራሳችንን ከወንበዴዎችና ከጣቂዎች ጋር ስለምናወዳድርገን ስለ ራሳችን ያለን ግምትም ሆነ አመለካከት ይህን ያህል መጥፎ ስላልሆነገ እውነተኛውን እኛነታችንን ማየት ይሳናል። ስለሆነም "የሰረቅሁት ምንም ነገር ስለሌለ"ገ "አትሰረቅ" የሚለው ስምንተኛው ትዕዛዝ እኔን አይመለከተኝም" እንላለን። እርግጥ ነው መግደል ወይም ዝሙት መፈጸም እንደማንፈልገው ሁሉገ የሌላውን ሰው ህብትም መሰረቅ አንፈልግም።

አንዳንዶቻችን "አትሰረቅ" የሚለው ትዕዛዝ የተሰጠው ወንጀል ለሚፈጽሙት የመሰረቅ አመል ላለባቸው ሰዎች ብቻ ይመስለን ይሆናል። ይሁን እንጂገ አስርቱ ትዕዛዛት "አትሰረቅ" የሚለውንም ጨምሮ የተሰጠው ለተመረጠው ለእስራኤል ሕዝብገ ከእግዚአብሔር ጋር ቃል ኪዳን ለነበራቸው ሕዝቦች እንደነበረ እናውቃለን። እስራኤላውያን የተመረጡ ሕዝቦች ቢሆኑምገ አንዳንዶቹ የሌላውን ሰው ንብረት ከመሰረቅ ወደ ጓላ የማይሉ ነበሩ። ከመካከላቸውም "ከሃብታሙ ነጥቆ ለድሃው መስጠት ክፋት የለበትም ወይም ትክክል ነው" ብለው የሚያስቡም እንደማይጠፉ እንገምታለን። ይሁን እንጂገ በትንሽም ሆነ በትልቅገ ለጥሩ ዓላማም ሆነ ለክፉገ ሰውንም ሆነ እግዚአብሔርን መሰረቅገ ምንጊዜም ቢሆን ትክክል እንዳልሆነገ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ መጣስ እንደሆነ ማወቅ ይገባናል።

መሰረቅ ትክክል እንዳልሆነ ክርስቲያኑም ሆነ ክርስቲያን ያልሆነውም ያውቃል። መጽሐፍ ቅዱስ አንብበው የማያውቁ ሰዎች እንኳን "አትሰረቅ" የሚለውን ስምንተኛውን ትዕዛዝ ለመጠበቅ ይሞክራሉ። ትዕዛዙን ለመጠበቅ የሚሞክሩት ለጽድቅ ብለው ሳይሆንገ ሲሰርቁ ከተያዙ ቅጣት የሚደርስባቸው መሆኑን ስለሚያውቁ ነው። ነፍስ ካወቅንበት ጊዜ ጀምሮ "መሰረቅ" ትክክል እንዳልሆነ እንወቅ እንጂ ረቂቅ የሆነውንገ በዓይን የማይታዩውን ስርቆት ግን ብዙዎቻችን በደንብ የገባን አንመስልም።

መሰረቅ ማለት ምን ማለት ነው?

መሰረቅ ማለት የራስ ያልሆነውን ወይም የሌላውን ሰው ዕቃም ሆነ ገንዘብ መውሰድ ማለት ነው። በዕብራይስጥ ቋንቋ "መሰረቅ" የሚለውን ቃል "ጋናፍ" ይለዋል። ቀጥታ ትርጉሙ በድብቅ ተሸክሞ መውሰድ ማለት ነው። መሰረቅ የሚለው ቃል በረቀቀ ቋንቋ ሲገለጽገ የሌላውን ሰው ንብረት ሕጋዊ ባልሆነ መንገድ የራስ ማድረግ ማለት ነው። "አትሰረቅ" የሚረት ሕጋዊ ባልሆነ መንገድ የራስ ማድረግ ማለት ነው። ስምንተኛው ትዕዛዝ በዓይን የሚታየውን ቆሳቁሳዊ የሆነ ነገር መሰረቅን ብቻ የሚከለክል አለመሆኑን ብዙዎች የተረዱት አይመስሉም። አንዳንዶቻችን ትልቅ ነገር በሌቦች ተሰርቀን ባናውቅምገ የተሰረቀበትን ሰው ምን ያህል እንደሚጎዳ ግን መረዳት አይሰጥንም። የአሜሪካ የግጥምና ኢንዱስትሪ ሚኒስቴር በቅርቡ ያወጣው መግለጫ እንደሚያመለክተው፦

- © አሜሪካ ውስጥ በዓመት 4 ሚሊዮን ሰዎች ከገግድ መደብር ሲሰርቁ እጅ ከፍንጅ እንደሚያዙ ጠቅሷል። ለንድ ሌባ ሲሰርቅ ከተያዙ በሌላ በኩል ደግሞ 35 የሚሆኑ ሌቦች ላይያዙ ከሱቁ የሚፈልጉትን ዕቃ ሰርቀው እንደሚወጡ ታውቋል። በዚህ ዓይነት ሂሳብን ስንተምንገ በአንድ ዓመት ውስጥ 140 ሚሊዮን የሱቅ ሌቦች ይኖራሉ ማለት ነው።

እኔና እናንተ የምንገዛቸው ዕቃዎች ዋጋቸው የሚተመነውገ እነዚህ ሌቦች የሚሰርቁት ገንዘብ ተተምኖ ከዕቃው ዋጋ ጋር ተደምሮ ነው። እነዚህ የሱቅ ሌቦች ለመሆኑ የሚሰርቁት ችግሮች በመሆናቸው ይሆን? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ይህንን ለማወቅ የተደረገው ጥናት እንደሚያመለክተው፦

- © ከሚሰርቁት ሰዎች ውስጥ 70 ከመቶ (70%) መካከለኛ ገቢ ያላቸውገ 20 ከመቶ (20%) ከፍተኛ ገቢ ያላቸው ሲሆኑገ ዝቅተኛ ገቢ ያላቸው ግን 10 ከመቶ (10%) ብቻ መሆናቸው ታውቋል። በዚህ ዓይነት የሚሠርቁት ሰዎች ደሃዎች ሆነው የዕለት ምግባቸውን በማጣት ምክንያት እንዳልሆነ እንረዳለን።

ስርቆት የሚያደርሰው ጉዳት በገቢያተኛው ላይ የዕቃዎች ዋጋ ከፍ እንዲል ማድረግ ብቻ አይደለም።

- ➔ በየዓመቱ ከሥራው የሚዘገው የገንደ ቤቶች 30 ከመቶው (30%) ከውስጥ ሆነው በሚሰርቁ ሰዎች ምክንያት ነው።
- ➔ በዚህ አቅጣጫ በተደረገው ጥናት በ20 ዓመት ውስጥ 100 የሚሆኑ ባንኮች ከሥራው እንደተዘገቡ ታውቋል።
- ➔ ከውስጥም ሆነ ከውጪ ሆነው በሚሰርቁ ሌሎች ምክንያት በየዓመቱ 40 ቢሊዮን ዶላር እንደሚጠፋ ታውቋል።
- ➔ ብዙ ሰቶች ከትርፋቸው 50 ከመቶ (50%) እንደሚበረቅባቸው ተረጋግጧል።
- ➔ ከሠራተኞቹ ውስጥ 8 ከመቶ (9%) ሁልጊዜ የሚሰርቁ ሲሆኑ 75 ከመቶ ደግሞ አልፎ አልፎ የሚሰርቁ እንደሆኑ የጥናቱ ውጤት ጨምሮ ያረጋግጣል።

ጋና (መሰረት) የሚለው የዕብራይስጥ ቃል ልዩ ልዩ ዓይነት ስርቆትን ይገልጻል።

- ◎ የሰው ቤት በብሮ ወይም ቆፍሮ በመግዛት መሰረቅ፣ በኃይል ነጥቆ የሌላውን ሰው ንብረት መውሰድ፣ የሰው ዕቃ በውስት ወሰዶ አለመመለስ፣ ጠለፋ በማድረግ ወይም በኃይል አበገድዶ የሌላውን ሰው ንብረት መውሰድ፣ ሱቅ ገብቶ ሳይከፍሉ ዕቃ ይዞ መውጣት፣ ኪስ አውላቂነት፣ የሰው ቦርሳ ነጥቆ መርጥ፣

እነዚህና እነዚህን የመሳሰሉት ተግባሮች ሁሉ “ጋና” ወይም ስርቆት ነው። ረቂቅ የሆነ ስርቆትም አለ።

- ➔ አደራ በይነት፣ መሰናወይም ገብ መስጠትም ሆነ መቀበል፣
- ➔ ዘማሪው ለፍቶ ያዘጋጀውን መዝሙር ያለፈቃድ ኮፒ አድርጎ ለግል መጠቀምም ሆነ ሸጦ ማትረፍ፣
- ➔ የተሰረቀ መዝሙር ሰምቶ መባረክ ይቻላል ወይ? በዚህ ዓይነት በሰረቅነው ገንዘብ ለግዚአብሔርን ማገልገል እንችላለን ወይ? ማንን ነው የምናታለው? ራሳችንን ወይስ ለግዚአብሔርን?

በጠቅላላው ሕጋዊ ባልሆነ መንገድ የሌላውን ሰው ገንዘብም ሆነ ዕቃን ያለለው የውፊቃድ መውሰድን ያጠቃልላል። ክርስቲያኖች ከላይ በዘረዘርናቸውና ባልዘረዘርናቸው ዓይነቶችና መንገዶች “አትሰረቅ” የሚለውን ስምንተኛውን ትዕዛዝ ጥሰው ይገኛሉ። የሕዝብ መገልገያ የሆነውን አንስቶ መውሰድ፣ የህሰርታል ዕቃ፣ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የምዕመናኑ መገልገያ የሆኑትን ዕቃዎች ወሰዶ ለግል ጥቅም ማጥፋት መሰረት ነው። አሜሪካ ውስጥ፣ ኒውዋርክ ከተማ ውስጥ አንድ በቅርቡ አገልግሎት መስጠት የጀመረ ሆኑል።

- ◎ በአንድ ዓመት ጊዜ ውስጥ 38 ሺ ሺካዎች፣ 18 ሺ ፎጣዎች፣ 8 ሺ ትናንሽ ምንጫች፣ 355 የቡና ጀበናዎች፣ 1,800 ክብ ጎድዓላ ሳህን፣ 100 መጽሐፍ ቅዱስ ከሆቴሉ እንደተሰረቱበት ገለጸ። ይሄም የሚያሳየን ሰዎች ሲሰርቁ እበክልተያዙ ድረስ የሌላውን ሰው ንብረት ከመሰረቅ ወደ ጓላ የማይሉ መሆናቸውን ነው።

በሥራ ዓለም ውስጥ የሚፈጸሙ የተለያዩ የስርቆት ዓይነቶች አሉ።

- ➔ ሠራተኞች የሚዝገቡትንና የሚወጡበትን ሰዓት ሲሞሉ ጥሽተው የሚሞሉ፣
- ➔ ሳይታመሙ ታመናል ብለው ከሥራ ቀርተው ደሞዝ የሚከፈላቸው፣
- ➔ የመሥሪያ ቤቱን ዕቃ ለግል ጉዳያቸው ወሰደው የሚጠቀሙ፣ የመሥሪያ ቤቱን ስልክ ለራሳቸው ጉዳይ ገንዘብ ሳይከፍሉ የሚጠቀሙ ብዙዎች ናቸው።
- ➔ እንዲሁም ለሚከፈላቸው ደሞዝ ተግተው መሥራት ሲገባቸው፣ የሥራ ጊዜያቸውን ያለአግባብ የሚያባክኑ፣ በዕለት ሥራቸው፣ ከቁጥጥራቸው ውጪ ባልሆነ ምክንያት መሥራት ከሚገባቸው በታች የሚሠሩ፣ ተደብቀው የሚያንቀላቱ አሉ።

ይሁን እንጂ፣ ከላይ የገለጽናቸው ሁኔታዎች ቀጣሪያቸውን አየሰረቁ መሆናቸውን ብዙዎች የሚረዱት እይመሰሉም። ከላይ በዘረዘርናቸው ነገሮች መካከል እኛን የሚመለከቱ ሰንቶቹ ይሆኑ? ሠራተኞች ከሥራ ሰዓት

ታችው በመሰረታቸው ጊዜያቸውን ያለአግባብ በማባከናቸው ወይም መሥራት እንደሚገባቸው ላይሠሩ በመቅረታቸው ምክንያት በአንድ ዓመት ውስጥ የአሜሪካ ኩባንያዎችን ሁለት መቶ ቢሊየን ዶላር እንደ ሚያጡ ታውቋል። በዚህ ምክንያት ተጠቃሚውን (ገዢውን) መከፈል ከሚገባቸው በላይ እንዲከፍሉ ያደርጋቸዋል። የአንድ ዕቃ ዋጋ ሲተመንጥ የተሠረቀው ጊዜም ሆነ ንብረት ተደምርና ተቀንሶ መሆኑን ከላይ መግለጻችን ይታወቃል።

ሰንሰርቅ ሰውንም እግዚአብሔርንም መበደልችን ነው

እንደ ሌሎች የእግዚአብሔር ትዕዛዞች (ሕጎች) “አትሰረቅ” የሚለውን ስምንተኛውን ትዕዛዝ ሰንጥሰ፤ ጠለቅ ያሰ መንፈሳዊ ድካም እንዳለብን ያመለክታል። የራሳችን ያልሆነውን ነገር ሰንወሰድ፤ በእግዚአብሔርና እንዲሁም በሰረቅነው ሰው ላይ ኃጢአት መሥራታችን ነው። ሰንሠርቅ ወይም የራሳችን ያልሆነውን ሰንወሰድ፤ በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአት የምንሠራው በሁለት ዓይነት ሁኔታ (መንገድ) ነው። ይኸውም፦

አንደኛ፤ በእግዚአብሔር ሰጪነት አለማመን፤ ወይም የጎደለንን ሊያሟላልን እንደሚችል በእርሱ አለመተማመን ነው። የራሳችን ያልሆነውን ነገር በወሰድን ቁጥር እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን ሁሉ አልሰጠንም ብለን መከዳችን ወይም ሊሰጠን እንደሚችል አለማመናችን ወይም መጠራጠራችን ነው። ስለዚህ “አትሰረቅ” የሚለው ስምንተኛው ትዕዛዝ በእግዚአብሔር ሰጪነት መተማመን በሕይወታችን መሰማመድን ይጠይቃል። የሚያስፈልገንን ሁሉ እግዚአብሔር ይሰጠናል ብለን ካመንን ወይም በሰጪው ጌታ ከተማመንን የራሳችን ያልሆነውን ከሌላው ሰው መውሰድ ወይም መሰረቅ እያስፈልገንም።

ሁለተኛ፤ ማንኛውም ሰርቆት እግዚአብሔር በሰጣቸው ሰዎች ላይ ወረራ ማካሄድ ነው። ይሄም በእግዚአብሔር ላይ የምንሠራው ኃጢአት ወይም አመጽ ነው። መሰረቅ ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን ሰዎች መንጠቅ ነው። ስለዚህ ስምንተኛው ትዕዛዝ “አትሰረቅ” ሲል፤ የምንሰርቀውን ሰው የራሱ የሆነውን ዕቃ ወይም ንብረት ወይም የባለቤትነቱን መብት እንድናከብር የሚያስጠነቅቅ ነው። ማንኛውም ሰው ያሰው ነገር ሁሉ ከእግዚአብሔር

ያገኘው ወይም የተቀበለው ስለሆነ፤ እግዚአብሔር የሰጠውን እኛ ነጥቅን የመውሰድ መብት እንደሌለን ማወቅ ይገባናል።

ከእግዚአብሔር የምንቀበለው ነገር ሰራሳችን ፍላጎት ማሟያ ብቻ ሳይሆን፤ ሰእርሱ ከብር እንድናውሰው ይጠበቅብናል። እንዲሁም የራሳችን ያልሆነውን እንዳንወሰድ፤ እግዚአብሔርን ሁልጊዜ ደስ የሚያሰኘውን ብቻ እንዲኖረን መጽሐፍ ቅዱስ ይመክረናል። ስምንተኛው ትዕዛዝ የሚያተኩረው የራሳችንን ያልሆነውን ስለመውሰድ ብቻ ሳይሆን በአደራ የተሰጠንንም ዕቃ ማስቀረትም ያጠቃልላል። ባላደራ ማለት የሌላውን ሰው ንብረት፤ ኃላፊ ሆኖ መጠበቅ ማለት ነው። ባላደራ የሆነ ሰው፤ የሌላውን ሰው ንብረት እንደፈለገው አድርጎ ሰራሱ ጥቅም ማዋል እንደሌለበት የታወቀ ነው። በሌላ በኩል ማወቅ ያለብን እውነት ቢኖር፤ “የእኛ ነው” የምንለው ነገር ሁሉ የራሳችን ሳይሆን የእግዚአብሔር ሀብት መሆኑ ነው። እኛ ባላደራዎች ወይም ጠባቂዎች ብቻ ነን። ከመጀመሪያው ሰው፤ ይኸውም ከአዳም ጀምሮ የነበረ አሠራር ነው። ገዚህ በኋላ እግዚአብሔር አምባሳ ሰውን በሌደን የአትክልት ቦታ አኖረው፤ ይህንንም ያደረገው ሰው የአትክልቱን ቦታ እንዲያለማና እንዲከብዝው ነው” ይላል (ዘፍ. 2፥15)።

ልክ እንደ አዳም እኛም የእግዚአብሔር ለሆነው ነገር ሁሉ ባለ አደራዎች ነን። ጥሩ ባላደራዎች ስንሆን፤ እግዚአብሔር ሲያበላጽገን ሌሎች የሚያስፈልጋቸው ነገር ከሆነ፤ እንዲጠቀሙበት ፈቃደኞች እንሆናለን። ምድራዊ ሀብትን በሚመሰክት ነገር ላይ ሰዎች ሦስት የተለያዩ እቋም ያላቸው አሉ፦

- ➔ 1ኛው~ “አንተ ያለህ ሁሉ የእኔ ነው፤ ስለዚህ ከአንተ ነጥቁም ሆነ ሠርቄ መውሰድ አለብኝ” የሚል ሲሆን፤
- ➔ 2ኛው~ “የእኔ የሆነው ሁሉ፤ የራሴ ስለሆነ ለማንም አልለጥም” የሚል ነው። ሰዎች በተፈጥሯችን ራስ ወዳዶች ስለሆንን ብዙ ጊዜ የብዙዎቻችን እቋም ይሆንን ይመስላል።
- ➔ 3ኛው~ ደግሞ “ያለኝ ሁሉ ከጌታ የተቀበልኩት፤ የእኔ የሆነው ሁሉ የእነርሱም ስለሆነ፤ ከሌላቸው ጋር እካፈላለሁ” የሚል ነው።

ይሄ ዓይነቱ እቋም የመንፈሳዊ ይዘታችንን ወይም እቋማችንን የሚያንጸባርቅ ነው። “ይልቅስ ራስ ወዳድነትን ትታችሁ” የሚያስፈልገውን ሁሉ

በልግሥና ስጡት፤ ይህን ብታደርጉ በምታደርጉት ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ይባርካችኋል” ይላል (በጥገም 15+10)።

ኤ. ደብልዩ ተዘር የተባለ ታላቅ መንፈሳዊ ጸሐፊ፤ “የትኛውም ምድራዊ ወይም ጊዜያዊ የሆነ ሀብት፤ የማይጠፋ ዘላለማዊ ሀብት መሆኑን ይችላል። ለክርስቶስ የተሰጠ ሀብት፤ ጊዜያዊ ሳይሆን፤ ዘላለማዊነት ያለው ይሆናል” አለ።

ከጊዜ በኋላ ተባዝቶ የምናገኘው ገንዘብ ቢኖር፤ ለእግዚአብሔር መንግሥት እንዲውል የምንሰጠው ገንዘብ ብቻ ነው። ኢየሱስ “ለራሳችሁ በዚህ ምድር ላይ ሀብት አታከግባቸውም፤ ምክንያቱም በዚህ ምድር ላይ ብልና ዝግት ያጠፋል፤ ሌሎችም ሰጠው ይሰርቁታል፤ ይልቅስ ለራሳችሁ በሰማይ ሀብት አከግባቸው፤ በዚያ ያለውን ሀብት ብልና ዝግት ሊያጠፋው አይችልም፤ ሌሎችም ቆፍረው ሊሰርቁት አይችሉም። ሀብትህ ባለበት ልብህም በዚያ ይገኛል” አለ (ማቴ. 6+19-21)። ሀብታችንን በሰማይ ባይሆን በምድር የምናከግባች ከሆንን፤ በተዘዋዋሪ ስምንተኛውን ትዕዛዝ መጣሳችን ይሆናል። በአሥራ አራተኛው ክፍለ ዘመን ታዋቂ ሰባኪ የነበረው ክሪስቶስም የተባለው በው በኮንስታንቲኖፕል ከተማ የአንድ ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሆኖ ሲያገለግል፤ ምዕመናኑ ስስታም እንዳይሆኑ በጋይልና በሥልጣን እንዲህ ሲል ያስተምር ነበር፤

⊙ “ጌታ ከሰጠን ሀብት፤ ለሌላቸው የግናካፍል ከሆን፤ ይሄም አንደኛው ዓይነት ስርቆት ነው። ምናልባት እንዲህ ብዬ ሰናገር እንዳንደገግባችሁን ሊያስደንቃችሁ ይችላል ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ እትደነቁ... የንጉሡ የገንዘብ ሚኒስቴር፤ በአደራ የተቀበለውን ገንዘብ ለሕዝቡ በእግባቡ በማከፋፈል ፈንታ ለግል ጥቅሙ ብቻ ቢያውለው በሞት እንደሚቀጣ የታወቀ ነው። ልክ እንደዚሁ ሀብታም ሰው ከተሰጠው ሀብት እንደ መልካም ባላድራ በጣም ለሚያስፈልጋቸው ድሆች በማከፋፈል ፈንታ ከሚያስፈልገው በላይ ለራሱ ብቻ መጠቀሚያ ቢያደርገው፤ በመጨረሻ ከፍተኛ ቅጣት ይደርሰዋል። በእጁ ያለው ሀብት ሁሉ የራሱ ብቻ ባይሆን፤ ከድሆች ጋር ተካፍሎ እንዲጠቀምበት የተሰጠው ነው። እንድታውቁት የምፈልገው እውነት ቢኖር ከጌታ የተቀበልነውን ሀብት በኑሯቸው ካልተ

ሳዛቸው ድሆች ጋር ተካፍለን መኖርን ነው። ያያዝነው ሀብት የእነርሱ እንጂ የእኛ አይደለም።” አለ።

እግዚአብሔር የማያየው ስርቆት የለም

መጽሐፍ ቅዱስ የብዙ ሌቦች (ሰራቂዎች) ታሪክ የያዘ መጽሐፍ ነው። በብሉይ ኪዳን ውስጥ በጣም ጎልቶ የሚታየው ሌባ አካን የተባለው ሰው ነው። አካን በእስራኤል ጦር ሠራዊት ውስጥ የተሰለፈ፤ ኢያሪኮን ወርረው ድል ካደረጉት ወታደሮች መካከል አንደኛው ሰው ነበር። ኢያሱ ለወታደሮቹ አንድ ጥብቅ የሆነ ትዕዛዝ አስተላልፎ ነበር። “እግዚአብሔር ከተማይቱን አላልፎ ሰጥቶአችኋል፤ በከተማይቱና በውስጡ ያለው ነገር ሁሉ ለእግዚአብሔር እንደሚቀርብ መሥዋዕት ሆኖ መደምሰስ አለበት፤ መትረፍ የሚገባቸው ጋለሞታይቱ ረዓዦና ከእርሰዎ ጋር በቤትዎ ያሉት ብቻ ናቸው፤ ምክንያቱም እርሰዎ በላዩቻችን ደብቃ አድናለች። እናንተ ግን መደምሰስ ከሚገባው ሁሉ ምንም ነገር አታገሡ ይህን ብታደርጉ በእስራኤል ሰፈር አከራገና ጥፋትን ታከትላላችሁ፤ ከብር ከወርቅ፤ ከከሐስ ወይም ከብረት የተሠራ ግናቸውም ነገር ለእግዚአብሔር የተሰየ ይሁን፤ እርሱም በእግዚአብሔር የዕቃ ግምጃ ቤት መቀመጥ አለበት” አላቸው (ኢያሱ 6+16-19)።

በጦርነት የተገኘው ወርቅም ሆነ ብር የእግዚአብሔር ስለሆነ፤ ወደ እግዚአብሔር የዕቃ ግምጃ ቤት መቀመጥ ነበረበት። በጦርነቱ ወቅት ሁሉም ነገር ኢያሱ እንዳዘዘው ሆነ። “... ሠራዊቱ በከፍተኛ ጩኸት ደነፋ፤ የከተማይቱም ቅጽሮች ፈረሱ፤ ... ከተማይቱን በቁጥጥር ሥር አደረገች፤ ... በከተማይቱ የተገኘውን ወንድንም ሴቱንም ወጣቱንና ሽማግሌውን ሁሉ ገደለ፤ የከብት፤ የበግና የአህያውን መንጋ ሁሉ ፈጁ። ... ከተማይቱን አቃጠሏት። ... በከተማይቱ የነበረው ነገር ሁሉ አብሮ ተደመሰሰ። ... ልክ ኢያሱ እንዳዘዘው አደረጉ” (ኢያሱ 6+21-24)። ይሄ ቅዱስ ጦርነት እንጂ፤ እስራኤላውያን የራሳቸው ጦርነት የሚያካሂዱበት አልነበረም። ይዋጉ የብሩት ለራሳቸው ጥቅም ባይሆን ለእግዚአብሔር ከብር ነበር።

ከጦርነቱ በኋላ በጦርነቱ ውስጥ የተገኘውን ወርቅና ብር አካን እይቶ ያንን ለመውሰድ ልቡ ተነሳ። አካን ያደረገውን ሲናገር፤ “ካገኘው ዕቃ መኪኤ ውብ የሆነ የጣቢያውያን ካብ፤ ሁለት ኪሎ ያህል የሚመዝን

ብርሃኑ ጥገኛ ከሉ ያህል የሚመዝን ምዝገባ ወርቅ አየሁ፤ እነርሱንም ለማጥጥት ብርቱ ፍላጎት ሰጠውና ወሰኝቶቻቸውን እነርሱንም ብሩ ከታች ሆኖ በደንኳኔ ውስጥ ተቀብረው ታገኛቸዋለሁ እለ (ኢ.ያ.ሉ 7:21)። አካን በአይት አይቶ በልቡ ተመኘ፤ ጥቂቱን ወስዶ ማንም እንዳያውቅና እንዳያገኝበት በደንኳኑ ውስጥ ቀበረው። እዚህ ላይ አካን “አትሰረቅ” የሚለውን ስምንተኛውን ትዕዛዝ ጣሰ። የሰረቀውን ሰው ለማውጣት እስከጋሪ አልነበረም፤ ብዙ ጊዜም አልወሰደም። አካን የሰረቀውን ገና ሳይጠቀም በት በሞት ተቀጣጠ።

እግዚአብሔር አካንን ይህን የመሰለ ከባድና አሰቃቂ ቅጣት ለምን ቀጣው? እግዚአብሔር ቅዱስ እንደሆነ ሕዝቡም ሁሉ የተቀደሰ እንዲሆን እንደሚፈልግ አሰራላቸውን ሁሉ እንዲያውቁ ስለሚፈልግ ነው። የእግዚአብሔር የሆነውን ለመሰረቅ የተዘጋጀ፤ ሌቦች ቢኖሩ እነርሱን የሚያስጠነቅቅበት ሌላ የተሻለ መንገድ ይኖር ይሆን? ይሄ ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር ሰአካን ትክክለኛውን ፍርድ መስጠቱ ነበር። “አትሰረቅ” የሚለውን ስምንተኛውን ትዕዛዝ ያፈረሰ ሰው ነበር። ከኢ.ያ.ሉ ብቻ ሳይሆን ከእግዚአብሔርም መሰረቁ ነበር። ወንጀሉንም ከባድ ያደረገው ይኸው ነበር። የእግዚአብሔርን ጦርነት አበላሸ። አካን ከእግዚአብሔር በመሰረቁ የእግዚአብሔርን ክብር የሰረቀ፤ በታላቅ ሌብኩቱ የታወቀ ሆነ።

የእግዚአብሔር የሆነውን መሰረቅ የሚያመጣውን እደጋ በማሳየት ለብዙዎች ማስጠንቀቂያ መሆን ቻለ። ሰው እግዚአብሔርን የሚሠርቅበት የተለያዩ መንገዶች አሉት። አንደኛው ግልጽ የሆነው ሌብነት (ስርቆት) ለእግዚአብሔር መንግሥት ማሰፋፊያ ልንሰጠው የሚገባውን ገንዘብ ለራሳችን ጥቅም ሰናውለው ነው። ያህን ሁሉ የእግዚአብሔር ነው። ለሚያሰፈልገን ነገር እንድንጠቀምበት ነጻነት ሲሰጠን፤ ለወንጌል ሥራም እንድንሰጥ ከእኛ ይጠበቃል። ይህን ኃላፊነታችንን ችላ ማለት ግን እግዚአብሔርን መሰረቅ ወይም መዘረፍ ነው።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር መሰረቃቸውን ይከላሉ። በነብዩ በሚልኪያስ ዘመን ከእግዚአብሔር መሰረቃቸውን እንደካዱት እስራኤላውያን ክርስቲያኖችም ከእግዚአብሔር መሰረቃቸውን አምነው መቀበል አይሆንላቸውም። በሚልኪያስ ዘመን የነበሩ እስራኤላውያን “የሰረቅ ንህ እንዴት ነው?” ብለው ለጠየቁት እስራኤላውያን ሲመልስ፤ “እው እግዚአብሔርን በግታላል መሰረቅ ይገባልን? በእርግጥ አይገባም፤

እናንተ ግን እኔን በግታላል ትሰርቁኝላችሁ፤ እናንተም ለመሆኑ የሰረቁንህ ነገር ምንድን ነው? ብላችኋል፤ የሰረቃችሁኝም የዐሥራቱንና የመጣውን ገዢ በመውሰድ፤ እናንተ የእስራኤል ሕዝብ ዐሥራቱንና መጣቱን በመሰረቃችሁ የተረገማችሁ ሆኖችኋል። ይልቅስ በቤተ መቅደሴ ሂሳይ ይበዛ ዘንድ ዐሥራቱን በመሉ ወደ ጎተራ አግዘ፤ እናንተ ይህን ብታደርጉ እኔ ደግሞ የሰማይን መስኮቶች ከፍቼ መልካም የሆነውን በረከት ሁሉ አብዝቼ ባልሰጣችሁ በዚህ ልትፈትኑኝ ትችላላችሁ” (ሚልኪያስ 3:8-10) አላቸው።

“አትሰረቅ” የሚለው ስምንተኛው ትዕዛዝ ማንኛውም ነገር የእግዚአብሔር መሆኑን የሚያረጋግጥ ነው። ምድርን የፈጠረ፤ በውስጡ ያለው ሀብትና ንብረት ባለቤት የሆነው እርሱ ነው። እኛም በነጻ የተሰጠን የሀብቱ ባላደራዎች ወይም ጠባቂዎች እንድንሆን ብቻ ነው። መዝሙረ ዳዊት ምዕራፍ 24:1 ላይ ዳዊት “ምድርና በምድር ላይ የሚኖሩ ሁሉ የእግዚአብሔር ናቸው፤ ዓለምና በውስጥ ያሉት ሁሉ የእርሱ ናቸው” ይላል። እንዲሁም ዘጸአት 19:5 ላይ እግዚአብሔር ራሱ “ምድር ሁሉ የእኔ ናት” ይላል። ወደዚህ ዓለም ለንመጣ ምንም ይዘን አልመጣንም፤ ከዚህ ዓለም ለንሄድም ምንም ነገር ይዘን እንሄድም። እዚህ ምድር በምንቆይበት ጊዜ ግን ከእግዚአብሔር በአደራ የተቀበልነውን ሀብት እንድናስተዳድር ኃላፊነት ተሰጥቶናል። “አትሰረቅ” የሚለውን ስምንተኛውን ትዕዛዝ ሰንሰብር፤ እግዚአብሔርን አለመታዘዛችን ብቻ ሳይሆን ሌላው ሰው ባለአደራነቱን እንደሚገባው እንዳይፈጽም መከልከላችን ይሆናል። “አትሰረቅ” የሚለውን ትዕዛዝ መፈጸም ሲያቅተን በእግዚአብሔር ላይ ማመጸችን ብቻ ሳይሆን የሌላውን ሰው መብት መግፈፋችንም ጭምር ይሆናል።

ኢየሱስ በምድር በነበረበት ዘመን፤ በሕብረተሰቡ ዘንድ በጣም ታዋቂነት የነበረው፤ በኑሮው በጣም የተሟላለት አንድ ወጣት ነበረ። ሁሉ ነገር የሞላው ሰው ይሁን እንጂ በደስታ የተሞላ ሕይወት የነበረው ሰው አልነበረም። አንድ ቀን ኢየሱስን የማግኘት ዕድል አጋጠመውና ወደ ሕይወት ሊያመጣው የሚያስችለውን በጣም ጥሩና ትክክለኛ የሆነ ጥያቄ ጠየቀው። “መምህር ሆይ! የዘላለምን ሕይወት ለማግኘት ምን ማድረግ ይገባኛል? ብሎ ጠየቀው። ለጥሩ ጥያቄው ጥሩ መልስ አገኘ። “አሥርቱ ትእዛዛትን ጠብቅ” አለው። ወጣቱም “አሥርቱ ትዕዛዛትን ከልጅነት ዕድሜዬ ጀምሮ ጠብቄአለሁ” አለው። ኢየሱስም “የለም አልጠብቅህም” በማለት

ለት አልተቃወመውም። ኢየሱስም፤ "እንግዲያውስ ገና እንድ ነገር ይቀርሃል፤ ያለህን ሁሉ ሸጠህ ገንዘቡን ለድኻ ሰጥና ተከተለኝ" አለው። ያወጣት በጣም ሀብታም ስለነበረ፤ የሰማው ነገር ሰላሳደሰተው ቅር እያለው ከኢየሱስ እጠገብ ዞር አለሁ የሚያሳዝነው፤ ያወጣት ከክርስቶስ የበለጠ የነበረውን ሀብት በመውደዱ ምክንያት፤ የቀረበለትን የደህንነት መንገድ መቀበል አቃተው። የነበረው ሀብት ለደህንነቱ እንቅፋት ሆነ በት። ዛሬም እግዚአብሔር ለእኔና ለእናንተ የሚነግረን፤ የያዝነውን ቆላ ቁላዊ ነገር ያለእግዛብ እንዳንጠቀምበት፤ ትክክለኛ ባልሆነ መንገድ የራሳችን እንዳናደርገው፤ ከሌሎች ጋር መካፈል ሲገባን ለራሳችን ብቻ ሰብስቦን እንዳንይዝ ነው። "አትሰረቁ" በሚለው ትእዛዙ በሕይወታችን ከፍተኛ ሥፍራ የሰጠውን ምን እንደሆነ እንድናይ ያደርገናል።

ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረው አገልግሎት፤ የተለያዩ ቀራጮች ወይም ቀረጥ ሰብሳቢዎች አጋጥመውት ነበር። ጎልተው የሚታዩት ሌዋዊው፤ በኋላ ማቴዎስ የተባለውና ዘኢየሱስ ናቸው። ሁለቱም እይሁዳውያን ቢሆኑም፤ በወቅቱ በጣም ለተጠላው ለሮም መንግሥት ቀረጥ ሰብሳቢዎች ነበሩ። ከሚገባው በላይ ሕዝቡን እያስጨነቁ ቀረጥ በመስብሰብ፤ ከሚሰበሰቡት ገንዘብ ከፊሉን ከሮም መንግሥት ሰርቀው ስለሚወሰዱ፤ ምንም ያህል ሀብታም ቢሆኑ በእይሁዳውያን ሕብረተሰብ ውስጥ ሁለቱም በጣም የተጠሉ ሰዎች ነበሩ። እንድ ቀን ቀረጥ መሰብሰብ ላይ እንዳለ ሌዋዊው ማቴዎስ፤ ከኢየሱስ ጋር ተገናኘ። በሰዎች ዐይን ሲታይ ሁሉ ነገር የተሟላለት ሰው ይመስል ነበር፤ ኢየሱስ ግን ሲያየው ብቸኛና ፍጹም ባይነት የሚሰማው ሰው ሆኖ ነው። በቀራጭነቱ ሳይከሰውና ሳይፈርድበት "ተከተለኝ" አለው። ያም ሰው ይህን ዓይነት ጥሪ ሲደርሰው ትንሽም ሳያመነታ ተከተለው፤ በመጨረሻም ከደቀ መዛሙርቱ መካከል እንደኛው ሆነ። ማቴዎስ በወቅቱ የነበረውን አጭ ብቻ ሳይሆን፤ ወደ ፊት ቢሆን የሚችለውን ሰላወቀ ሁለተኛ ዕድል ሰጠው።

ኢየሱስ በኢያሪኮ መንገድ ላይ ያገኘው ሁለተኛው ቀረጥ ሰብሳቢ ዘኢዎስ ነበር። ወደ ከተማቸው ኢየሱስ የሚመጣ መሆኑን ዘኢዎስ ሲሰማ፤ እርሱን ለማየት በጣም ይጓጓ ስለ ነበረ፤ ቁመቱ አጭር በመሆኑ በሕዝቡ መካከል ለማየት የናፈቀውን ኢየሱስን በደንብ ማየት እንደማይችል ስለተረዳ፤ በቅርብ ከነበረው የሸላ ዛፍ ላይ ወጥቶ የኢየሱስን መምጣት ይጠባበቅ ነበር። በዕድሜው የጎለመሰ ሰው እንደ ሕጻን ልጅ ዛፍ ላይ መውጣቱ

ብዙዎችን ቢያስደንቃቸውም፤ ኢየሱስን ለማየት የነበረው ጉጉት ከፍተኛ በመሆኑ፤ "ሰዎች ምን ይላሉ?" የሚለው ጥያቄ ይህን ያህል እሳሳበውም ነበር። ኢየሱስም በኢያሪኮ አደባባይ ሲያልፍ፤ ሲያየው ይናፍቀው የነበረውን ዘኢየሱስ ዛፍ ላይ ተገጠልጥሎ አይቶት፤ "ዘኢየሱስ ፊጥህ ውረድ፤ ዛሬ በቤትህ ዕራት እበላለሁ" አለው።

ዘኢየሱስ ከዛፉ ወርዶ ከኢየሱስ ጋር ከተገናኘ በኋላ በሕይወቱ ከፍተኛ ለውጥ ሆነ። "ዘኢዎስ ግን ቆሞ ጌታ ኢየሱስን እንዲህ አለው፤ 'ጌታ ሆይ! እኔም ነገሁ ሁሉን እከሌታውን ለድህነት እሰማለሁ፤ በግታለል ከሰው ላይ የወሰድኩትም ገንዘብ ቢኖር አራት እጥፍ አድርጌ እመልሳለሁ' አለው (የሉቃ. 18:18)። ዘኢየሱስ የክርስቶስ ተከታይ ባይሆንም፤ ስለ አሥርቱ ትዕዛዝት ግድ ያልነበረው ሰው ቢሆንም፤ እየሰረቀ የክርስቶስ ተከታይ መሆን እንደማይችል ስለተረዳ፤ ሕይወቱን መስመር ለማሲያዝ፤ ማስተካከል የሚገባውን ለማስተካከል ፈቃደኛነቱን ገለጸ። ዘኢየሱስ "አትሥረቅ" የሚለውን ስምንተኛውን ትዕዛዝ ባይኖርበትም፤ መሥረቅ ትክክል እንዳልሆነ፤ ኢየሱስን ደስ የማያሰኘው መሆኑን ግን ለመረዳት አልተቸገረም።

ከእስርቱ ትዕዛዛት ውስጥ "አትሰረቅ" የሚለው ስምንተኛው ትዕዛዝ ለብዙዎቻችን ከባድ የሆነ፤ ብዙ ጊዜ የምንጥበው ትዕዛዝ ነው። ትልቅ ነገር መሰረቅ፤ ሌላው ቀርቶ አሳብ እንኳን ብዙዎችን ያስደነግጣል። ጎልቶ የሚታይ ትልቅ ነገር ለመሰረቅ የምናስበው አሳብ ባይሆንም፤ ጥቃቅኑን ነገር ለእንዳንዶቻችን ሌላው ቀርቶ "መሰረቅ" መሰለው የማይታዩትን ጥቃቅን ነገሮች ስንሰርቅ እንገኛለን። መሰረቅ ሳይመስሉን የምንሰርቃቸው ነገሮች፤ መሳት ሳይመስሉን የምንስትባቸው ብዙ ሁኔታዎች እንዳሉ እናውቃለን። ለእኛ ጥቃቅን ይምስሉን እንጂ፤ እግዚአብሔር በጣም የሚጸዩባቸው ናቸው። "የሚሳን ወይም በመሳፈሪያ ልኩን እየለዋወጥህ የማይበርበር ሥራ አትፈጽም፤ እግዚአብሔር አምላክህ በሚሰጥህ ምድር ለረዥም ዘመን ትኖር ዘንድ እውነተኛና ታማኝ የሆነ ሚዛንና መሳፈሪያ ይኑርህ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በጥጭብር ተገታል የሚሠሩትን ሰዎች ሁሉ ይጠላል" ይላል (ዙግም 25:14-18)።

የሰርቆት ኃጢአት በዘመናት የሰውን ዘር እንደተጠናወተው ታሪክ ይመሰክራል። ከላይ ደጋግመን እንዳየነው ሰርቆት ሁሉም እንድ ዓይነት አይደለም። በግልጽ የሚታይ ብቻ ሳይሆን፤ የማይታዩ ብዙ ዓይነት ሰርቆቶች አሉ። ክርስቲያን ያልሆኑት ብቻ ሳይሆን፤ ክርስቲያን የሆኑትም በዚህ

ድካም ውስጥ ያልፋሉ። በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ረቂቅ ወይም በዓይን ስለማይታዩው ስርቆታቸው ያስጠነቅቃቸው ነበር። ከሰግብግብነታቸው የተነሳተ የሌላውን ርስት ቆርሰው ለመውሰድ የሚሞክሩ መኖራቸውን የሚያውቅ አምላክ "እግዚአብሔር አምላክህ በሚሰጥህ ምድር ከጥንት ጀምሮ የነበረውን የኅረቢትህን ድንበር አታፍርሰ" ይላል (ዘጳግም 19+14)። "የሌላውን ሰው ድንበር በመግፋት እርሱን አትሰረቅ" ማለቱ ነው።

"አትሰረቅ" የሚለው ትዕዛዝ የሌላውን ሰው ንብረት በኃይል መውሰድ መንጠቅጥ ኪስ ማውለቅጥ ብቻ የሚመስላቸው አሉ።

ለመንግሥት መክፈል ያለባቸውን ቀረጥ ላለመክፈል ትክክለኛነት የሌለውን ዘዴ መጠቀም ስርቆት የማይመስላቸው ክርስቲያኖች ብዙ ናቸው።

- ➔ ተማሪዎች በፈተና ወቅት መኮረጅ፤
- ➔ ተቀጥረው ከሚሠሩበት ሱቅ ዋጋውን ከፍ አድርገው በመንገር ትርፉን ኪሳቸው መከተት ስርቆት የማይመስላቸው አሉ።
- ➔ ከላይ እንደገለጽንው የቀጣሪያቸውን ወይም የአሠራያቸውን ጊዜ መሰረቅ ይኸውም ለምሳ ወይም ለዕረፍት ከተፈቀደላቸው በዓት በላይ ያለአግባብ መውሰድ፤
- ➔ ተቀጠሩበትን ሥራ በመሥራት ፈንታ የግል ሥራቸውን ሲሠሩ ከአሠራያቸው ጊዜ መሰረቃቸው መሆኑን የማይረዱ ብዙዎች ናቸው።

በያውቁም፤ "ጥቃቅኑን ነገር መለቃቀም... ወግ አጥባቂነት ነው..." በማለት ለራሳቸው ነጻነት የሚሰጡ መሆናቸው የበለጠ ያሳዝናል። ክርስቲያኖች "ሰህተት ነው... ስርቆት ነው... ትክክል አይደለም" በማለት ከስርቆት ራሱን ከመጠበቅ ይልቅ "እያዝ እሆን?" ብለው በመፍራት ብቻ ከስርቆት የሚቆጠቡ ክርስቲያኖች መኖራቸው ሌላው አሳዛኝ ነገር ነው። በአሁኑ ጊዜ ከላይ የገለጽናቸውን ዓይነት ስርቆቶችን ብቻ ሳይሆን ሌሎች ግልጽ የሆኑና ያልሆኑ ስርቆቶችን የሚለማመዱ እንዳሉ የታወቀ ነው። እንዳን ዶቼ ፊት ለፊት "የእግዚአብሔርን ሕዝብ አስተናግድባለሁ... እኔም የእርሱ አገልጋይ ስለሆንኩ ኑሮዬ ሲነሳቀል ማየት ጌታንም ቢሆን ደስ

ለያበኘውም፤ ... ከቤተ ክርስቲያን በቂ ድጋፍ ስለማይሰጠኝ፤ ይሄ ለእኔ ይገባል..." በማለት እጃቸውን ከጌታ ካዘና ውስጥ የሚከቱ ከተቀመጠ በት በገንዘብ ያት ፈልገው እያወጡ የሚወስዱ አሉ። እንደዚህ ዓይነት አገልጋዮች ሰሥራቸው ያሉትን አማኞች "መሥረቅ ኃጢአት ነው" በማለት የሚሠርቁትን እንዳንድ አማኞችን ለመገሰጽ አቅም ይኖራቸው ይሆን? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ሐዋርያው ጳውሎስ "ሌሎችን የምታስተምር ስትሆን ታዲያ ራስህን ለምን አታስተምርም? 'አትሰረቅ' ትላለህ አንተ ግን ትሰርቃለህ፤ አታመንዝሩ ትላለህ አንተ ግን ታመንዝ ራህህ፤ አንተ ጣሉቶችን ትጸየፋለህ፤ ቤተ መቅደሳችሁን ግን ትዘርፋለህ" ያለው እንደዚህ ዓይነቶቹን ነው (ሮሜ 2+21-22)።

በእንዳንድ አገር ባህል የሰርቆትን ወንጀል ከፍተኛ ወይም ዝቅተኛ መሆኑን የሚወስንበት የተሰረቀው ሰው ያለው ደረጃ ነው።

ጥንት በሰሪያ ሕግ አንድ ሌባ ከመሳፍንት ቢሰርቅ እጁን ይቆርጡ ታል፤ ከተራ ሰው የሰረቀ እንደሆነ ግን ቀለል ያለ ቅጣት ይደርስበት ነበር።

ከቅርብ ጊዜ ወዲህ የእንግሊዝን ካህን የቀድሞውን የሰርያን ሕግ ሊቀ ለብሳው ሞክሯል። ይኸውም ከግለሰብ መሰረቅ ወንጀል ሲሆን፤ ከኮርፖ ሬሽን ወይም ከግድ ድርጅት መሰረቅ ግን ወንጀል እንዳልሆነ ተገልጿል። ታላላቅ ኮርፖሬሽኖች ትናንሽ የሆኑ ነጋዴዎችን ስለሚነዱ፤ ኮር ፖሬሽኖችን የሚነዱ ነገር ማድረግ ትክክል ነው ብለው ስለሚያምኑ፤ እነዚህን ትላልቅ ኮርፖሬሽኖችን በሚሰርቁ ሌቦች ላይ ምንም ዓይነት እርምጃ አይወስዱም። እግዚአብሔር "አትሰረቅ" ሲል የሰጠው ሰምንተኛው ትዕዛዝ ግን ድሃና ሀብታም አይመርጥም። በእግዚአብሔር እመለካከት፤ ከማን እንደሰረቅነውና ለምን እንደሰረቅነው አጠያያቂ አይደለም። ከማንም ይሁን ከማንም፤ በምንም ዓይነት ምክንያት ይሁን መሰረቅ ሁልጊዜ ሰምንተኛውን የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ መጣስ ነው።

ስሐዋርያት ዘመን መንፈስ ቅዱስ በኃይል በወረደበት ዘመንም ለዎች የራሳቸው የሆነ ድካም ይታይባቸው ነበር። በኢየሩሳሌም በነበረችው በመጀመሪያዋ ቤተ ክርስቲያን፤ ሐናኒያና ሰጴራ የተባሉ ባልና ሚስት የራሳቸው ያልሆነውን ባይወስዱም፤ የሰርቆትና የውሸት ድካም የታዩባቸው ነበሩ። ሐናንያና ሰጴራ የነበራቸውን መሬት ሸጠው ሌሎች አማኞች ያደርጉት እንደነበረው ክርስቲያኖች ሁሉ እንዲጠቀሙበት ገንዘቡን በሐዋር

ያቅ እግር ሥር አስቀመጡ። ይሄ ድርጊታቸው መልካም ቢሆንም ድካም ክብርነት። በሐዋርያት ሥር ያስቀመጡት ገንዘብ ግማሹን አንጂ ሙሉውን አልነበረም። በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ሐናንያና ስዲራ የዋሹትን ውሸት የተረዳው ጴጥሮስ ሐናንያን “ሐናንያ ሆይ! በመንፈስ ቅዱስ ላይ እንድትዋሸና ከመሬቱም ሽያጭ ከፈሉን እንድታስቀር ያደረገህ ሰይጣን ስለምን ወደ ልብህ ገባ? ሳትሸጠው በፊት መሬቱ የአንተ አልነበረም? ከሸጥከውህ በኋላ ገንዘቡ የአንተ አልነበረም? ታዲያ ይህን ነገር ስለምን በልብህ አሰብህ? የዋሸኸው በእግዚአብሔር ላይ ነው እንጂ በሰው ላይ አይደለም” አለው (የሐዋ. 5፡3-4)። ሚስቱ ስዲራም ተመሳሳይ ውሸት በመዋሸቷ ሁሉም በአንድ ቀን በሐዋርያት እግር ስር ወድቀው እንደ ሞቱ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

ሐናንያና ስዲራ የዋሹት ጴጥሮስን አይደለም እንደ? ጴጥሮስ “...በመንፈስ ቅዱስ ላይ እንድትዋሹ...” ያላቸው ለምንድነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ማንኛውም ዓይነት ኃጢአት በእግዚአብሔር ላይ ማመጽ እንደሆነ ማወቅ አለብን። ዓለማውያን ኃጢአትን የሚያዩት በሌላው ሰው ላይ በደል መፈጸም እንደሆነ እንጂ፣ በእግዚአብሔር ላይ ማመጽ እንደሆነ አድርገው አይመለከቱትም። ለምሳሌ፣ ዝሙት መፈጸም፣ የእግዚአብሔርን ስም የሰአግባብ መጥራት ሌላውን ሰው ስለማይገኝ ኃጢአት ነው ብለው መቀበል አይሆንላቸውም። “እግዚአብሔር ትልቅ እምላክ ሆኖ፣ ሰጥቃት ነገር ሁሉ ግድ ይለዋልን?” ብለው ይጠይቃሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ማንኛውም ኃጢአት እግዚአብሔርን መበደል እንደሆነ ይናገራል። ዝሙት በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአት መሥራት የሚሆነው፣ እርሱ የፈጠረውን (የደነገገውን) ጋብቻን የሚያቃልል ወይም የሚያፈርስ በመሆኑ ነው።

የስርቆት ኃጢአት የተሰረቀበትን ሰው የሚጎዳ ቢሆንም፣ የበለጠ እግዚአብሔርን መስደብጥ በእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ ማመጽ ይሆናል። ሰዎች ለፍተው ጥረው፣ ሠርተው በላባቸው እንዲኖሩ፣ እንዲበሉ ይፈልጋል። ሰዎች ይህን የእግዚአብሔርን ዕቅድና ፍላጎት ሲያበላሹ፣ የሚጎዱት የሰረቆትን ሰው ብቻ ሳይሆን፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ መጣላቸው ይሆናል። የመሰረቅ ዝንባሌ ወይም አመል ያለባቸው ሰዎች፣ ስርቆታቸው ትክክል እንደሆነ አድርገው ለማሳየት መዋከራቸው አይቀርም። እንደ ሰው “እግዚአብሔር ሰጠኝ እግዚአብሔር ነኝ” እንዲል፣ ሀብትና

ንብረታቸውን የሚወስድ ሰው መላኩ አይቀርም ብለው ያስባሉ። እርግጥ ነው እግዚአብሔር ኃጢአትንና ኃጢአተኛውን ለዓላማው የሚጠቀምበት ጊዜ አለ። የየሴፍ ወንድሞች በቅናት ተነሳሰተው ወንድሞቹ እንደ ባርያ ሸጡት። ይሁን እንጂ፣ ከዚህ ውስጥ በጎ ነገር ወጣበት። ሌላው ቀርቶ እነርሱም ክፉዎች ቢሆኑም፣ ከሞት የሚድኑበት ምክንያት ሆነላቸው። እግዚአብሔር ኃጢአትን ለዓላማው ይጠቀምበት እንጂ፣ ኃጢአትን እንደ ጽድቅ አይቆጥረውም። ሰዎች በክፉታቸው የሌላውን ሰው ሀብትና ንብረት ስርቀው፣ የተሰረቀባቸው ሰዎች በረሃብ ሲያልቁ እግዚአብሔር ደስ እንደማይለው ማወቅ አለብን። እንዲህ ባይሆን ኖሮ፣ “...ለሰዎች ወይም በግብዝነት ወይም በካራሞች ወይም የሰው ስም አጥፊዎች ወይም ቀማጆች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም አይልም ነበር (1 ቆሮ. 6፡10)”

ሰዎች ወደ ስርቆት የሚሄዱት እንዴት ነው?

አንዳንድ አማኞች ወደ ስርቆት የሚሄዱት ኃጢአት መሆኑን በግልጽ አያውቁት ነው። ለምሳሌ መክፈል እንደማይችሉ አያውቁ ከሌላው ሰው ይበደራሉ። አንዳንዶች ደግሞ የሚሰርቁት ሳይለፉና ሳይደክሙ ፈጣን የሆነ ደስታ ስለሚፈልጉ ነው። የውሸት አባት የሆነው ሰይጣን ወዲያው የምናገኘው ነገር ከፍተኛ ደስታ የሚሰጠን መሆኑን ሊያሳምንን ይሞክራል። በፍቅር የተሞላው እግዚአብሔር ግን በስርቆት ውስጥ ከሚደርስብ ንን ቅሌትና ውርደት እኛንና የምንወዳቸውን ቤተሰባችንን ሊያድነን በሥርቆት ምክንያት ሊደርስብን ከሚችለው እርግጥን ሊጠብቀን ይፈልጋል።

ስርቆት የሚያስከፍለውን ከፍተኛ ዋጋ ለመረዳት ቀደም ሲል ታሪኩን ከሰማንው ከአካን ሕይወት መማር እንችላለን። እግዚአብሔርን በመጠበቅ ፈንታ የእግዚአብሔር የሆነውን ለመሰረቅ ልቡ ተነሳሳ። ባደረገው የስርቆት ተግዢ ለመላው የእስራኤል ሠራዊት የሸንፈት ምክንያት ሆነ። በተስፋይቱ ምድር በድል አድራጊነት በመመላለስ ፈንታ፣ የእግዚአብሔር ሠራዊት በእንደ ሰው ኃጢአት ምክንያት ተሰነካክለና ወደቀ። በራሱና እንዲሁም በቤተ ሰቡ ላይ ሞትን አመጣ። አካን ያላወቀው ነገር ቢኖር ከጥቂት ቀናት በኋላ እግዚአብሔር ሠራዊቱ የሚፈልገውን ነገር ሁሉ የሚ

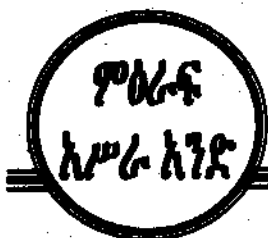
ሰማቸው መሆኑን ነበር። እነዚህ በጌታ ተማምኖ ጥቂት ቢጠብቅ ኖሮ ሰርቆ ከወሰደው ሀብት የበለጠ ወርቅና ብር ይሰበሰብ ነበር።

ለዎች ወደ ሰርቆት የሚሄዱት በወቅቱ የሚያስፈልጋቸው ነገር ኖሮ ሳይሆን ለወደፊት ማስተማመኛ ወይም ዋስትና እንዲሆናቸው በማለት ነው። ከሚያስፈልጋቸው በላይ ቢያጠራቅሙ ስለ ወደ ፊት ስለማያስቡ ደስታ የሚበዛላቸው ይመስላቸዋል። ስለሞን ግን 'ለመገልጸግ አትድ ከም' ከዚህ ዐይነት ስጉጥዝነት ለመራቅ ጥበቃ ሁን፤ ምክንያቱም እንዲህ ዐይነት ሀብት እያየኸው ወዲያው ይጠፋል፤ በሰማይ እንደሚበር ንኡስ ከንፍ አውጥቶ ይበራል' ይላቸዋል (ምሳሌ 23፡4-5)። ገንዘብ ወይም ብልጽግና ለማንም ዋስትና ወይም መታመኛ አይሆንም። በማጭበርበር ወይም በመስገብገብ ያጠራቀምነው ሁሉ የሄደበትን ሳናውቀው በኖ ይጠፋል።

"አትሰረቅ" የሚለውን ትዕዛዝ "አትግደል፤ አታመንዝር፤ ሌላ አምባክ አታምልክ" ከሚለው ትላልቅ ኃጢአቶች ጋር እግዚአብሔር ያቀረበው ለምንድነው? እያንዳንዱ ትዕዛዝ እግዚአብሔር ለሰው ያለውን ፍቅር የሚያሳይ ከሆነ "አትሰረቅ" የሚለው ስምንተኛው ትዕዛዝ ግን የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚያሳየው በምን ዓይነት ሁኔታ ነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። እግዚአብሔር "አትሰረቅ" በሚለው ትዕዛዝ ውስጥ ሊያስተላልፍልን የሚፈልገው ነገር፤ "የሚያስፈልግህን ነገር ሁሉ የምስጥህ እኔ ስለሆንኩ መሰረቅ አያስፈልግህም፤ የምትፈልገውን ነገር ለማግኘት ሌላውን ግታላል፤ ያለአግባብ ማጠገል አያስፈልግህም" ማለቱ ነው። ትንሽም ሆነ ትልቅ ከሌላ ሰው በሰረቅን ቁጥር የምናስተላልፈው መልዕክት፤ "የሚያስፈልግህን ሁሉ በራሴ ጥረት ማግኘት አለብኝ፤ ከሌላው የመውሰድ ወይም የመሰረቅ ዕድል ሲያጋጥመኝ ካልተጠቀምኩበት ራሴን ችግር ውስጥ እከታለሁ" ማለታችን ይሆናል። በእርሱ ላይ ከታመንን ምንም ነገር የማይሳድልብን መሆን እንድናውቅ ጌታ ይፈልጋል። "አትሰረቅ" የሚለውን ትዕዛዝ ሲሰጥ እኛም ሆንን ለእስራኤል ሕዝብ ማለት የሚፈልገው፤ "የሚያስፈልግህን እኔ እሰጥለሁ" ማለቱ ነው።

በዚህ ዓለም ውስጥ እስተማማኝ የሆነ ነገር ቢኖር ሁልጊዜ የማይለወጠው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ዳዊት ይህን እውነት ተረድቶ እግዚአብሔር ዘወትር ከእኔ ጋር እንደሆነ ወውቃለሁ፤ በአጠገኔም ስለሆነ አልታወኩም። ስለዚህ ልቤን ድስ አለው፤ መንፈሴም በደስታ ተሞላ፤ ሁለንተና

ደም ያለ ሲጋት ይኖራል" አለ (መዝ. 18፡8-9)። ስምንተኛውን ትዕዛዝ መጠበቅ የሚያስችለን በጌታ እንድንታመንና ባለን እንድንረከ ራሳችንን ግለማመድ ነው። "ከገንዘብ ፍቅር ራቁ ያላችሁ ይብቃችሁ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር 'አልጥልህም፤ አልተውህም' ብሎአል። ስለዚህ በመተማመን እግዚአብሔር ረዓቴ ነው፤ አልፈራም፤ ሰው ምን ሲያደርግ ይችላል?' እንላለን" አለ (ዕብ. 13፡5-6)። ዓለም ጥቂት ሰጥቶን፤ ብዙ ይወስድብናል። ጌታ ግን "አይዟችሁ አትጨነቁ፤ አትሰረቁ፤ አባባላችሁና አስመስላችሁ፤ የሰው እጅ ጠምዝሃችሁ ብዙ ለማግኘት ጉልበታችሁን አትጨርሱ። ቃሌን ብትታዘዙኝ፤ በሕይወት ዘመናችሁ ሁሉ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ እለማችኋለሁ" ይለናል።

ዘጠነኛው ትዕዛዝ

“እውነቱን ተናገሩ”

“በማንም ሰው ላይ በሐሰት አትመስከር”
(ዘጸአት 20፥16)

“በባልንጄራው ላይ በሐሰት የሚመስከር ሰው
የሰይፍ፣ የዱላና የተሳለ ፍላጻ ያህል ሊጎዳው ይችላል”
(ምሳሌ 25፥18)

ምላሳ ሰው ህሳቡን በቃላት መግለጽ እንዲችል ከእግዚአብሔር የተሰጠው ጠቃሚ የሆነ የአካል ክፍል ቢሆንም፣ በእግባቡ ካልተጠቀመበት ግን፣ ከቶ መሣሪያ ሆኖ ራሱንም ሆነ እንዲሁም ሌላውን ሊጎዳበት እንደሚችል መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። በብሉይ ኪዳን ዘመን፣ በአንድ ወቅት በኤርምያስ ላይ ተነስተውበት የነበሩት ጠላቶቹ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል” ሲል የሚተነብደው ትንቢት በሕዝቡ ዘንድ ተቀባይነት እንዳይ

ኖረው፣ “...የኤርምያስን ስም በግጥሞች የሚናገረው ቃል ተሰጧት እንጂ ይናገረው እናድርግ በማለት አድመውበት ነበር (ኤር. 18፥18) ይላል። የኤርምያስ ጠላቶች ምላሳቸውን ተጠቅመው ሊያደርጉ ያስቡት ነገር ኤርምያስን በጣም ሊጎዳው እንደሚችል እርሱም ሆነ የኤርምያስ ጠላቶች ያውቁ ነበር። የሰው ምላስ ጎጂ የጦር መሣሪያ መሆኑን የእግዚአብሔር ቃል ሲገልጽ፣ “በባልንጄራው ላይ በሐሰት የሚመስከር ሰው የሰይፍ፣ የዱላና የተሳለ ፍላጻ ያህል ሊጎዳው ይችላል” ይላል (ምሳሌ 25፥18)። ያዕቆብም ይህን እውነት ሲያረጋግጥ፣ “ምላስ ትንሽ የአካል ክፍል ስትሆን በታላላቅ ነገሮች ትመክላችሁ፤ ትልቅ ጫካ የሚቃጠለው በትንሽ እሳት ነው። ምላሴም እንደ እሳት ናት፤ ምላስ በአካል ክፍሎችን መክከል የምትገኝ ከቶ ዓለም ናት፤ ሥጋችንንም ሁሉ ታረክላችሁ፤ እንደ ገዢው እሳት ሰውን ታችንን ሁሉ ታቃጥላችሁ” ይላል (ያዕ. 3፥5-8)። ይህንን የሚያውቀው እግዚአብሔር ራሳችንንም ሆነ ሌላውን ከምላስ ጉዳት ለመጠበቅ፣ “በማንም ሰው ላይ በሐሰት አትመስከር” የሚለውን ዘጠነኛውን ትዕዛዝ ሲጠን።

እውነትን ይዘን ለመኖር ራሳችንን ማለማመድ አለብን

እኔና እናንተ የምንኖረው የመልካም ሥነ ምግባር ሥርዓት በሚጣስ በት፣ ከእውነት ይልቅ ውሸት በሰለጠነበት ዓለም ውስጥ ነው። ዓለማው ያን በእምነታቸው፣ በሳቸው የሕይወት ፍልስፍና፣ በምርጫቸው፣ በውሳኔ አሰጣጣቸው፣ እንዲሁም በሳቸው ቅደም ተከተል ከእኛ ፍጹም የተለዩ እንደሆኑ እናውቃለን። እኛ፣ “ጌታን እናውቃለን” የምንል እማኞች ከዓለም ውጥተን ለብሾችን በመኖር ፈንታ እብረናቸው እንድንኖር ያደረገው ምሳሌ እንድንሆናቸው ብርሃናችን በእነርሱ መክከል ጉልህ ሆኖ እንዲያበራ ነው። ዳውሎስ ሮሜ 12፥2 ላይ፣ “...የዚህን ዓለም ሰዎች ከቶ ጠባይ አትከተሉ” ሲል፣ የዓለም ሥርዓትና ፍልስፍና እንዳይለውጠን ወይም ዓለምን እንዳንመስል ማስጠነቀቁ ነው። ይህን እንጂ ከአጭም የወረሰው ሥጋችን ደካማ ስለሆነ፣ በተፈጥሯችን የመዋሸት፣ በምላሳችን ሌላውን የመጉዳት ዝንባሌ አለን። የመዋሸት ዝንባሌ ቢኖረንም፣ በሌላ በኩል ደግሞ ራሳችንን ውሸት ለሆነ ነገር እሳልፈን ላለመስጠት ወይም “እምቢ” ለማለት የሚያስችል ልዩ የሆነ ኃይል አለን። ከውሸት ሁሉ ፍጹም ነጻ መሆን ባንችልም፣ እውነቱን ብቻ ለመኖር፣ ወይም እውነትን ይዘን ለመኖር ራሳችንን ማለማመድ እንችላለን።

እግዚአብሔር ውሸትን ይጠላል

ሀብተኛ ምስክርነት የሌለውን ሰው ሕይወት ለማጥፋት ያለውን ኃይል እግዚአብሔር ስለሚያውቅ፤ “የማንም ሰው ላይ በሐሰት አትመስክር” የሚለውን ዘጠነኛውን ትዕዛዝ ሰጠን። እግዚአብሔር የእውነት እምላክ በመሆኑ በባህሪው ውሸትን ይጠላል። “...ሐሰተኞችን ይጠላል፤ ቃላቸውን በሚጠብቁ ታማኝ ሰዎች ግን ይደሰታል” ይላል (ምሳሌ 12+22)። ውሸትን የሚጠላ፤ እውነትን የሚወድ በመሆኑ እውነትን ብቻ እንድንናገር ይፈልጋል። “እግዚአብሔር እንደ ሰው አይዋሽም፤ እንደ ሰውም አሳቡን አይለውጥም፤ እርሱ የሚናገረውም ቃል ሁሉ ይፈጸማል” ይላል (ዘኁል 23+19)። ሰይጣን ግን “የውሸት ሁሉ አባት” መሆኑንና እውነትን በጣም ይጠላል። ኢየሱስ ራሱ ሲገልጸው “...እውነት በእርሱ ስለ ሌለ ከእውነት ጋር ምንም ግንኙነት የለውም፤ እርሱ ሀሰተኛና የሀሰት አባት ስለሆነ ሀሰት በሚናገርበት ጊዜ ከገዛ ራሱ እውጥቶ ይናገራል” ይለዋል (ዮሐ.8+44)።

እነዚህ ጥቅሶች መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጻፉት እግዚአብሔር የእውነት አባት፤ ሰይጣን ደግሞ የሐሰት አባት እንደሆነ ለማሳየት ብቻ ሳይሆን እኛ እማኞች በእውነት ውስጥ እንድንናር፤ እውነትን ብቻ እንድንናገር ለማስተማር ጭምር ነው። የሰው ልጅ መጀመሪያ ውድቀት ሊደርስበት የቻለው በሌላ ነገር ሳይሆን በውሸት መሣሪያ ነው። ሔዋን የእባቧን ውሸት በመጠራጠር ፈንታ እምና ተቀበለች። ከእባቧ ጋር የሰማችውን ውሸት እንደ እውነት ተቀብላ ለአዳም ነገረችው፤ አዳምም ውሸቱን እንደ እውነት እምና ተቀበለ። ተጣሞ የቀረበላቸውን ዜና ተቀብለው በተግባር ላይ በማዋላቸው አዳምና ሔዋን ከፍተኛ ዋጋ ከፈሉ። ሁለቱም ከምድረ ገነት ተባረሩ። ከእግዚአብሔር ጋርም የነበራቸውን የተቀራረቡ ግንኙነት አጡ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ውሸት የሰውን ገጽብሕሪ የሚያበላሽ፤ መተማመንና ፍቅርን የሚያጠፋ ሆነ። ሉሲፋር የእግዚአብሔር ጠላት በመሆን ዓላማውንና ዕቅዱን ለማሰናከል የተጠቀመበት ትልቁ መሣሪያ ውሸትን ነው።

የእግዚአብሔር ትልቁና ዋና ዓላማ በዓለም ውስጥ ያሉትን፤ በኃጢአታቸው የጠፉትን ሰዎች ወደ ደህንነት ማምጣት ነው። ይህንንም ዓላማውን ለመፈጸም፤ በቀራንዮ መስቀል ላይ ተስቅሎ የጠፉትን እንዲዋጅ፤ እንድልጁን፤ ኢየሱስ ክርስቶስን አሳልፎ በጠባይ ይህንን የሚያውቀው ሰይጣን እግዚአብሔርን ለመዋጋት፤ የእግዚአብሔር ዓላማና ዕቅድ እንዳይፈጸም

ለማድረግ የመረጠው ትልቁ መንገድ ሰዎች ወደ ደህንነት እንዳይመጡ ለመከላከል፤ ዕንቅፋት ለመፍጠር ተነሳ። የሚጠቀምበት ትልቁ መሣሪያ ውሸት ነው። ውሸትን እንደ እውነት አድርጎ በማቅረብ ብዙዎችን አሳሳተ። ሰይጣን በተፈጥሮው ብልህ፤ የማለብ ችሎታውና ብልሃቱ እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ፍጥረታት ሁሉ ተወዳዳሪ የሌለው በመሆኑ ውሸትን እውነት አድርጎ ለማሳየት ተጠቀመበት።

ሰይጣን ብዙ ጊዜ ሰውን የሚዋጋው ፊት ለፊት ሳይሆን ራሱን ደብቆ፤ እውነት ያልሆነውን እውነት አስመስሎ በማቅረብ ነው። ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ልባቸውን እንዳያነሱ፤ በመንገዳቸው ላይ የትኛውን ዓይነት እንቅፋት መዘርጋት እንዳለበት፤ የትኛውን ዘዴውን ቢጠቀም የበለጠ ውጤት እንደሚያስገኝለት ጠንቅቆ ያውቃል። ለዘመናት ዓላማውን ለመፈጸም፤ ይኸውም ሰዎች ወደ ደህንነት እንዳይመጡ ለማድረግ ብዙ ተሯራጭ ይኸውም ሰዎች ወደ ደህንነት መንገድ እንዳይቀበሉ በማድረግ ለዘላለም እንዲጠፉ ምክንያት ሆኗል። ክርስቶስ ዳግመኛ እስኪመጣ ድረስ ይሄ እንቅስቃሴው አይቆምም። ያለነው በመጨረሻው ዘመን ስለሆነ፤ ከምንጊዜውም የበለጠ በአሁን ጊዜ ሰይጣን ሥራውን በቅልጥፍና ሲሠራ ይታያል። እኔና እናንተ ያልተረዳነው እውነት ቢኖር፤ ውሸትን በሕይወታችን ስንለማመድ፤ በሰይጣን መሣሪያ እየተጠቀምን መሆናችንን ነው።

ሰይጣን በሰው ሕይወት ውስጥ ከፍተኛ ጥፋት ማድረስ የሚችለው፤ “የለም” ብለው ችላ ሲሉት፤ እንዲሁም ማንነቱና እንቅስቃሴው ያልታወቀበት እንደሆነ ስለሚያውቅ፤ “ሰይጣን የለም” ብሎ ዋሽቶ ለማሳመን ይሞክራል። ባለው ኃይልና ጥበብ ራሱን ለመደበቅ መከራ ያደርጋል። ይሁን እንጂ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ትክክለኛ ማንነቱንና ባሕሪውን ይገልጻል። ሐዋርያው ጳውሎስ “የዚህ ዓለም ገዢ... በሰማይ ላይ ያለ ኃይል፤ የብርሃን መልአክ” ሲለው፤ ጴጥሮስ ደግሞ “የሚያገኝ አንበሳ...” ብሎ ይጠራዋል። በመጽሐፍ ቅዱስ የሰይጣን ሀያውነት፤ ማንነትና እንዲሁም እንዴት እንደሚሠራ በግልጽ ቢጻፍም ብዙዎች እንደሚገባው የተረዱት አይመስሉም። ሰይጣን እውነተኛ ማንነቱን ባይገልጽ፤ ስለ እኛ የሚያሰብና የሚቆረቆር መስሎ ስለሚቀርብ፤ ከብዙ ሀሳቦቻችንና ውሳኔዎቻችን በስተኋላ የሰይጣን ተንኮል መኖሩን እንዳናውቅ ለማድረግ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። ሰይጣን የእኛን የግል ፈቃድ ወይም ምርጫ ለማወቅ ይሞክር

እንጂ ምን ጊዜም ቢሆን እኛ ባንፈቅድለት እኛ ሳናውቀው ፈቃዳችንን መጣስጠን እኛነታችንን መለወጥ ወይም የሕይወታችንን አቅጣጫ መቀየር የሚያስችል ኃይል እንደሌለው ያውቃል። እኛም ይህንን እውነት ማወቅ ይገባናል። ውሸቱን እየነገረን ያባብለናል እንጂ እጃችንን በግድ አሥር ኃጢአት ሊያሠራን አይችልም። ሊያሰብ ስለ ሰይጣን የውሸት ባሕሪ ሲናገር፤ “እውነት በእርሱ ስለሌለ ከእውነት ጋር ምንም ግንኙነት የለውም፤ እርሱ ሐሰተኛና የሐሰት አባት ስለሆነ ሐሰት በሚናገርበት ጊዜ ከገሃ ራሱ አውጥቶ ይናገራል” ይለዋል (ዮሐ. 8፥44)።

እኔና እናንተ በሕይወታችን እውነት መስሎን የተቀበልናልቸው ብዙ ውሸቶች አሉ። ያለፍንበትን ሕይወት ወደ ኋላ መለስ ብለን ስንመለከት እውነት ሳይሆኑ “እውነት ነው” ብለን በመቀበላችን ከመሥመር የወጣንባቸው ጊዜያት ብዙ ናቸው። “እንዴት ሞኝ ሰው ክርክሪ ይሄን እውነት ነው ብዬ እንዴት ተቀበልኩ? ለምን አዕምሮዬን እንደሚገባው አልተጠቀም ኩም?” ብለን ራሳችንን የታዘብንበትም ጊዜ በጣም ብዙ ነው። የሚያሳዝነው እኛ አምነን መቀበላችን ብቻ ሳይሆን ሌሎችም እንዲቀበሉት በማድረግ ብዙዎችን ያሳሳትን መሆናችን ነው።

ውሸት ሰይጣን የሚጠቀምበት መሣሪያው ነው

ውሸት እውነት እንዲመስል በረቀቀ መንገድ ሲቀርብ የምናየው በዘመናችን ብቻ ሳይሆን ከጥንት ዘመን ጀምሮ ነው። የሐሰት አባት ከሆነው ከሰይጣን የፈለቀ ነው። ለብዙ ሺ ዓመት ተጠቅሞበት አጥጋቢ ውጤት ያስገኘለት መሣሪያው በመሆኑ ዛሬም እየተገለገለበት ነው። “በመጀመሪያው ቃል እንደነበረ ቃልም ከእግዚአብሔር ጋር እንደ ነበረው ሁሉ በመጀመሪያ ውሸት ነበረ፤ ውሸትም ከሰይጣን ጋር ነበር።” እኔና እናንተ ሰይጣንን በትክክል መቃወምና ማሸነፍ ከምንችልበት መንገድ አንዱ የሚጠቀምባቸውን ውሸቶች ለይተን ማወቅ ነው። የዚህ ትምህርትም ዋና ዓላማ የሰይጣንን ውሸቶች ለማጋለጥ ብቻ ሳይሆን የሰይጣን መሣሪያ በሆነው ውሸት እንዳንጠቀም ለማስጠንቀቅ ነው። እኔና እናንተ ያለን ጠላት ምን ዓይነት እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ሲገልጸው “እግዚአብሔር አምላክ ከፈጠራቸው አራዊት ሁሉ እባብ ተገብላኝ ነበር” ይላል (ዘፍ. 3፥1)። የሐሰት አባት የሆነው ጠላታችን ሰይጣን በጣም ተገብላኝ በመሆኑ እግ

ዚአብሔር የሰጠንን ትዕዛዝ እንዳንሰማ ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ሕልውናንና እንዲሁም ትእዛዙን እንድንጠራጠር ለማድረግ ይጥራል።

“እግዚአብሔር ሲናገረን ሰማን” የሚሉትን በሕይወታቸው ለእግዚአብሔር ቃል ከፍተኛ ሥፍራ የሚሰጡትን ሰዎች አዕምሯቸውን እንደ ላኩ በቀላሉ የሚታለሉት ዕውቀትና ትምህርት የሌላቸው ሞቶች ጠባብ የሆነ አመለካከት ያላቸው እንደሆኑ መሰለው ለዓለም እንዲታዩ ለማድረግ ይሞክራል። የሰይጣን ተገብሎ ያልገባቸው አንዳንድ ሰዎች “ያልተማረኝ አዕምሮ ጠባብ” ተብለው እንዳይገመቱ መንፈሳዊ ከሆነ ነገር ሲሸሹ ማየት ለብዙዎቻችን አዲስ ነገር አይደለም። ሰይጣን በአሁኑ ጊዜ ረቂቅ በሆነ ውሸቱ እግዚአብሔር የተናገረውን እንዳልተናገረ ያልተናገረውን ድግሞ እንደተናገረ አድርጎ በማቅረብ ብዙዎችን የሚያሳበት መሆኑን እናውቃለን። ይህ ብቻ ሳይሆን ሰው የእግዚአብሔርን ቃል ፍጹም ችላ እንዲል፤ ለቃሉ የሚሰጠው ግምት እንዲላ ያደርጋል። ይህን የሚያደርገው በዓለም ውስጥ ብቻ ሳይሆን በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ እንደሆነ የታወቀ ነው። ሰይጣን በጣም የረቀቀ ውሸት በመጠቀም ሰው ራሱን የሁሉ ነገር የበላይ ወይም ቁንጮ አድርጎ እንዲያሰብ፤ ከምንም ምንም ዓይነት ዕርዳታ እንደማያሰፈልገው አድርጎ እንዲመለከት ከእግዚአብሔር ርቆና ሸሽቶ እንዲኖር ለማድረግ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። ሰው ይህን የሰይጣንን ውሸት እንደ እውነት ከተቀሰለ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ችላ ብሎ ወይም ወደ ጎን ጉሉ አድርጎ የሕይወቱን ቃል ከራሱ ለማመን ጨት በራሱ ፍልበፍና ሕይወቱን ለመምራት መከራ ያደርጋል።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔርም ሆነ ስለ ሰው እውነቱን የሚናገር መጽሐፍ ነው። ታዲያ ሰው ይህን እውነት በመቀበል ፈንታ የሰይጣንን ውሸት መስማትን የሚመርጠው ለምን ይሆን? ሰይጣን በምድረ ገንት ውስጥ ግልጽ የሆኑ ውሸቶችን በመናገር የሐሰት አባትነቱን አሳይቷል። ሐዋን፤ ለእርሷ ተቋርቋሪ መስሎ ለቀረበው ሰይጣን ጆሮዋን ስጥታ ያዳ መጠቸው፤ ሰይጣን ታላቅ የእግዚአብሔር ጠላት፤ የውሸት አባት መሆኑን ካለማወቁ የተነሳ ነበር። መጀመሪያ ላይ ሄዋንን ሲጠይቃት ጥያቄው እውነትን ለማወቅ የሚፈልግ ጥያቄው ከልብ የወጣ እውነተኛ ጥያቄ ይመስል ነበር። “በአትክልቱ ካሉት ዛፎች ሁሉ ፍሬ እንዳትበሉ በእርግጥ እግዚአብሔር አዝዞላችኋልን?” በማለት ቃሉን አጣሞ በማቅረብ ሲጠይቃት ዋና ዓላማው በሐዋን ልብ ውስጥ ጥርጣሬን ለመፍጠር እንደ ነበር

መጀመሪያ ላይ አልተረዳችም ነበር። ይሁን እንጂ "...በአትክልቱ ቦታ ካሉት ዛፎች ሁሉ ፍሬ እንዳትበሉ..." ብሎ አልከለከለንም በማለት ትክክለኛውን መልስ ሰጥታው ነበር። ስይጣን ትክክለኛውን መልስ ቢያገኝም ውሸትን እውነት በማስመሰል "..." በፍጹም አትሞቱም... እንደ እግዚአብሔር ትሆናላችሁ... ከፍሬው በበላችሁ ጊዜ ዐይናችሁ ይከፈታል... መልካምና ከፉን ታውቃላችሁ..." በማለት ሊያሳምናት ሞከረ።

እግዚአብሔር ከተናገረው እውነት ውጪ ሲናገራት ዓላማው ምን እንደሆነ በትክክል የመረዳት ችሎታ ቢኖራት ኖሮት ያስተላለፈላት መልዕክት "..." ለመሆኑ እግዚአብሔር ማን ነው? ...ይህንን ብሉ፤ ያንን አት ብሉ የሚላችሁ እርሱ ማንው?... ለመሆኑ የሚናገረውን የሚያውቅ ነው ወይ?" ማለቱ እንደሆነ ተገንዝባ ተንኮላኛነቱን ተረድታ ከእርሱ ትሸሽ ነበር። በዚህ ሁኔታ ውስጥ የሔዋን አመለካከት ምን እንደነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ስለማይናገር በትክክል ማወቅ አይቻልም። ስይጣን እግዚአብሔር የተናገረውን ቃል ሰውጦት ቃሉን አጣሞ ውሸትን እንደ እውነት አስመሰሉ ለሔዋን ለማቅረብ እንደሞከረው ዛሬም ስይጣን የእግዚአብሔር ቃል ያላሰውን እንዳሰ፤ ያለውን እንዳላለ አድርጎ በማሳየት ብዙዎችን የማሳሳት ጥበብና ችሎታ አለው። እውነተኛ የሕይወት ለውጥ የሌለው ሰው ከእውነት ይልቅ ውሸትን ከብርሃን ይልቅ ጨለማን የሚወድበት ምክንያት ምን ይሆን? ሊያሰስ ምክንያቱን ሲገልጽ "ከፉ ነገር የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላል፤ ከፉ ሥራውም እንዳይገለጥበት ወደ ብርሃን አይመጣም። እውነት የሆነውን ነገር የሚያደርግ ግን ወደ ብርሃን ይመጣል፤ ወደ ብርሃን የሚመጣውም በእግዚአብሔር ትእዛዝ መሠረት የተደረገው ሥራው እንዲገለጥ ነው" (ዮሐ. 3፡20-21) ይላል።

ሁላችንም የራሳችን ውሸት አለን

እኔና እናንተም ኃጢአት በሞላበት ዓለም ውስጥ ስለምንኖር የመዋሸት ዝንባሌ ስላለን መጠኑና ዓይነቱ ይለያይ እንጂ ሁላችንም የራሳችን የሆነ ውሸት አለን። ውሸት ከመናገርም ሆነ ውሸት ከሚያስከትለው ችግር ፍጹም ነጻ አይደለንም።

© የሥነ ልቦና ምሁራን አብዛኛዎቻችን በቀን ቢያንስ ቢያንስ ከ200 ጊዜ በላይ እንደምንዋሽ ይናገራሉ።

ለመሆኑ ውሸት ምንድነው? "እውነት ያልሆነውን ነገር መናገር፤ እውነት ያልሆነውን ነገር ማድረግ" ብቻ ይሆን? "ይሄ ውሸት ነው፤ ያ ውሸት አይደለም" በማለት ሰዎች ሲከራከሩ መስማት ለብዙዎቻችን እዲስ ነገር አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ "ውሸት" የሚለውን ቃል "እውነት የሆነውን ነገር በቃልም ሆነ በተግባር መካድ" እንደሆነ ይገልጻል። ውሸት ሁሉ እንድ ዓይነት አይደለም። የውሸት ዓይነት እንደሚለያየው ሁሉ፤ የሚያደርሰውም ጉዳት የተለያየ ነው። ለምሳሌ፤ ውሸትን ፊት ለፊት ወይም በግልጽ በንናገርም፤ እውነት ያልሆነውን ነገር እውነት እንዲመስል አድርገን ካቀረብነው፤ ያም ውሸት ነው። እንዲሁም እውነቱ እንዳይታወቅ፤ እውነቱን በከፊል ብቻ ተናግሮ ሌላውን ማሳሳትም ውሸት ነው።

እንዳንድ ውሸቶች በማንም ላይ ጉዳት የማያደርሱ ሊሆኑ ይችላሉ። ይሁን እንጂ ጉዳት የማያደርሱ ውሸቶችን እንድንናገር ተፈቅዶልናል ማለት አይደለም። ሰው አስተዳደጉ ባሕረውን ይቀርጽዋል። በምንም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ቢሆኑ መዋሸት እንደሌለባቸው ከዋሹ ግን ከፍተኛ ቅጣት የሚደርስባቸው መሆኑን እየሰሙ የሚያድጉ ልጆች እውነትን እንጂ ውሸትን መናገር ይከብዳቸዋል። መዋሸት ከማያስቀጣበት ቤተ ሰብ ውስጥ ያደጉ ልጆች ግን ምንም ዓይነት የሚያስጨንቅ ወይም የሚያስዋሽ ነገር ሳይገጥማቸው መዋሸት ልማድ ስለሆነባቸው ብቻ ዝም ብለው የሚዋሹ አሉ። ማርክ ትዌይን

© "ጥርጥር ውስጥ ስትሆን፤ እውነቱን ተናገር፤ ይህን በማድረግህ ጠላቶችህን ታስታለህ፤ ወዳጆችህን ደግሞ ታስደንቃለህ" አለ።

ዘመኑ መዋሸት እንደ ብልህነት የሚቆጠርበት ዘመን ነው። እኔና እናንተ "ራስህን ለማሳደግ ከጠቀመህ፤ የምትፈልገውን ነገር እንድታገኝ ከረዳህ መዋሸት መጥፎ አይደለም" በሚለው ሕብረተሰብ ውስጥ ነው የምንኖረው። እንደሚባለው "እውነት" የራሱ የሆኑ ጥሩ ንደኞች አሉት። ንደኞቹም "መተማመን፤ እምነት፤ ሀቀኝነት፤ ዋስትና፤ ጽናትን" የመሳሰሉ ናቸው። "ውሸትም" የራሱ የሆኑ ንደኞች አሉት። እነርሱም፤ "አለመተማመን፤ ጥርጥር፤ ግጭት፤ ቁጣና" የመሳሰሉት ናቸው። "እውነት" እው

ነት ባለሆኑ ነገሮች ሲተካገሩ ሁልጊዜ ከላይ የገለጽናቸው የውሸት ተባብሮ
ዎች ይታያሉ። ይኸውም፤ እውነት ሲጠፋ፤ በሰዎች መካከል መተማመን
ይጠፋል። መተማመን ሲጠፋ የሰው ግንኙነት ሁሉ የተበላሸ ወይም የፈ
ረሰ ይሆናል። ውሸት ሲያይል የቤተሰብ እንደነት ይፈርሳል፤ የመንግ
ሥት እስተዳደር መሠረቱ ይናጋል።

እግዚአብሔር “እውነትን” የመረጠበት ምክንያት የሕረው በእውነት ላይ የተመሠረተ እርሱ ራሱ እውነት በመሆኑ ነው። አንወቀው እንጂ እውነት ሰንገር ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት መፍጠራችን ነው። ሰን ዋሽ ደግሞ “የውሸት አባት” ከሆነው ሰይጣን ጋር መተባበራችን ነው። የውሸት ተባባሪዎች ሰንሆን የእግዚአብሔር ክብር በእኛ ሕይወት ውስጥ እንዲታይ በማድረግ ፈንታ ክብሩን መሸፈናችን ነው። እግዚአብሔር እውነት ለሌሁን የእግዚአብሔርን ውበት በሕይወታችን እንዲታይ እውነትን በሕይወታችን መለማመድ አለብን።

ይሄ ሕግ (ትዕዛዝ) በተሰጠበት ዘመን፤ ይኸውም በብሉይ ኪዳን፤ ፍርድ ቤት ቀርቦ በሀሰት መመስከር እንደሌለበት ለማስጠንቀቅ የተሰጠ ነበር። “ፍርድ ቤት ለምስክርነት ብትጠራ በጎረቤትህ ላይ በሀሰት እትመስክር” ማለቱ ነበር። በአዲስ ኪዳን ግን፤ ይሄን እግዚአብሔር የሰጠውን ትዕዛዝ ክርስቶስ ሰፋ አድርጎ ሲያብራራው፤ እውነቱን መናገር ያለብን ፍርድ ቤት ለምስክርነት ስንጠራ ብቻ ሳይሆን፤ በምላሳችን እውነቱን ብቻ ሁልጊዜ እንድናገር፤ እንዲሁም በእውነት እንድንኖር ሰፋ አድርጎ ይገልጽዋል። የብሉይ ኪዳን ሕግ በወቅቱ ዘመናይነት የነበረው ወይም የረቀቀ ነበር። አሪት ዘግግምን በጥምና ብናነብ በጥንት የነበረው ሕግጋት እንዴት እንደነበረ ጥሩ መረዳት እናገኛለን። እንደ ሰው ከእይሁድ ፍርድ ቤት ቀርቦ በራሱ ላይ ወይም ምስክርነቱ እርሱን የሚጎዳው ከሆነ ምስክርነት እይሰጥም ነበር። ዛሬ በሰላጠነው ዘመንና ዓለም ለምሳሌ አሜሪካ ፍርድ ቤትም ሆነ በሌላ መልክ ጥያቄ ሲቀርብለት፤ ምስክርነቱ ችግር የሚያመጣበት መስሎ ከታየው፤ “በራሴ ላይ አልመስክርም” በማለት “ሰክሱ ለምስ ተኛውን የማሻሻያ ሕግ አጠቅሳለሁ” ወይም (ፈፍዝ አሜንድሜንትን አጠቅሳለሁ) ይላል።

የአይሁድ ሕግ ራሱን የሚገዳ ምስክርነት ከመስጠት ያለፈ ነው። ለምስክርነት የተጠራው ለው ተንኮለኛ ሆኖ ሌላውን የሚገዳ ምስክርነት ሆን ብሎ የመስጠት ዝንባሌ ሊኖረው ስለሚችል፤ በሁላት ወይም በሦስት ምስክርነት

ክርኅት ካልተደገፈ፤ ተከላሹ በተከሰሰበት ጉዳይ ላይ አይፈረድበትም።
የአንድ ሰው ወንጀለኛነት ለማረጋገጥ አንድ ምስክር ብቻ አይበቃም፤ አንድ
ሰው ወንጀለኛ መሆኑን ለማረጋገጥ ቢያስን ሁለት ምስክሮች ያስፈልጋሉ።
አንድ ሰው ሌላውን ሰው ቤሐስት በወንጀል ከሰሶ ለመጥፋት ቢፈልግ፤ ሁሉ
ቱም ማእከላዊ ወደሆነው የአምልኮ ቦታ ሄደው በወቅቱ ፈራጆች በሆኑት
ካህናትና ጳጳሮች ፍርዳታውን ይቀበላሉ። ጳጳሩ ጉዳዩን በጥብቅ ይመረምራል።
የምሳሌ ሰው እስራኤላዊ በሆነው ወገኑ ላይ የሐሰት ክስ አቅርቦ ከተገኘ፤
ለተከላሹ ታላቁ የክረውን ቅጣት እርሱ ይቀበላል፤ ይህን ይመለከቱ ከፋ ነገር
ሁሉ በዚህ ዐይነት ሁኔታ ታስመግዳላችሁ። ሰዎች ሁሉ ይህን ስለሚሰሙ
ጳጳሮች እንደዚህ ያለ ክፉ ነገር ግድረግ ይፈራሉ። ደላል (ዘጸግም 19+15-
20)።

እዚህ ላይ የሚገልጸው ከአንድ ምስክር በላይ ሌሎች ምስክሮች የሚያስፈልጉ መሆናቸው ብቻ ሳይሆን መስካሪው በሐሰት ከመሰከረ፣ ከፍተኛ ቅጣት የሚደርስበት መሆኑ ነው። ሁለት ወይም ሦስት ምስክሮች ከመሰከረበት ግን፣ ወንጀል ፈጽሟል የተባለው ሰው፣ የተወሰነበትን ፍርድ ይቀበላል። ይሄም ወንጀለኛውን እንደ ወንጀሉ መቅጣት ፍትህ እንዳለ ያመለክታል። እዚህ ላይ እግዚአብሔር የሚለን፣ የሰው ሕይወት በእውነትና በህቀኝነት ላይ የተመሠረተ ነው ማለቱ ነው። በሱፕርኖባል ዓለም፣ በተፈጥሯዊው ሕግ ውስጥ በግልጽና በትክክል የተገለጠ እንዲሁም በእውነት ላይ የተመሠረተ መሆኑ አለበት። በሕብረተሰብ ውስጥ አለመተማመን ወይም እምነት ማጣትን የሚመስል በጣም ጎጂ የሆነ ነገር የለም። በቤተሰብ ውስጥ እርስ በርስ አለመተማመን ካለ፣ የቤተሰቡን አንድነት ያናጋል ወይም ይለያያል።

ለው በሌላው ላይ የሀሰት ምስክርነት የሚሰጠው ፍርድ ቤት ብቻ ሳይሆን በተለያዩ ሁኔታዎችም ውስጥ እንደሆነ ማወቅ ይገባል። አሥርቱ ትእዛዛት የሚከለክሉት በጣም ክፉ ወይም አደገኛ የተባሉትን ኃጢአቶችን ብቻ ሳይሆን ትላላቅ የማይመስሉትንም ጭምር እንደሆነ እናውቃለን። ለምሳሌ፤

➤ "አትግደል" የሚለው ትዕዛዝ ነፍስ መግደል ብቻ ሳይሆን ወንድምን መጥፋትንም ያመቃልላል

➤ “አታመንዝር” የሚለው ትዕዛዝ ከጋብቻ ውጪ የግብረ ሥጋ ግንኙነት መፈጸም ብቻ ሳይሆን አይቶ መመኘት ወይም ፍት ወትንም ይጨምራል። ልክ እንደዚህ-

➤ “በባልንጀራህ ላይ በሀሰት አትመስክር” የሚለው ትዕዛዝም በፍርድ ቤት ብቻ ሳይሆን በሌላውም ጊዜ እውነትን ብቻ እንደገና የሚያዝነው።

እግዚአብሔር ማንኛውንም ዓይነት ውሸት ይከለክላል። እግዚአብሔር በነብዩ ሆሴዕ እማካኝነት እስራኤልን ሲወቅስ፤ “በምድራቱ ላይ ታማኝነትና ፍቅር፤ እግዚአብሔርንም ማወቅ ጠፍቶአል። በመሐላ የዝጉትን ቃል ኪዳን አፍርሰው ይዋሻሉ፤ ይገድላሉ፤ ይሰርቃሉ፤ ያመነዝራሉም፤ ግፍና ግድያ እየበዛ ሄደለ” ሲል፤ የሰማቸውን እሥርቱ ትዕዛዞችን መጣሳቸውን ያመለክታል (ሆሴዕ 4:1-2)። ሆሴዕ “በሀሰት መመስከር” ሚሰውን ትዕዛዝ ለመግለጽ “ሻክር” የሚለውን የዕብራይስጥ ቃል ከመጠቀም ይልቅ ማንኛውንም ውሸት ለመግለጽ የሚጠቀሙበትን “ካካሽ” የሚለውን የዕብራይስጥ ቃል ተጠቅሟል። ይሄም “በሀሰት አትመስክር” የሚለውን አሳብ ያጠቃልላል። ፍርድ ቤት ቀርቦ የሀሰት ምስክርነትን መሰጠት ብቻ ሳይሆን በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ መዋሸት እንደሌለብን ለመግለጽ ነው።

“መሰረቅ” የተሰየየ ዓይነት እንዳለው ሁሉ፤ “መዋሸትም” የተሰየየ ዓይነት እለው። ለምሳሌ፤ -የሌለውን እንዳለ አድርጎ መፍጠር፤ ማታለል፤ እውነትን ለመደበቅ አድብስብሶ መናገር፤ መረጃን በመቀየር ማሳሳት፤ ለመዋሸት ፈልጎ ጠማማ መልስ መስጠትን የመሳሰሉት ሁሉ ውሸቶች ናቸው። እውነተኛ አለመሆኑ (ሸፋጭነት) መጠኑ ይለያያል። ትላልቅ የሆኑ ውሸቶች (ሸፋጭነት) አሉ። እንዲሁም ጥቃቅን የሆኑ ውሸቶችም አሉ። ሙሉ በሙሉ እውነት ያልሆኑ፤ ወይም በከፊል ውሸትነት ያላቸውን የምንናገርበት ጊዜ አለ። በከፊል እውነቱን እንናገርና አንዳንድ ጥቃቅኑ ነገር ሆኖ ብለን በመተው እውነት የተናገርን የምናስመስልበት ጊዜ አለ። ለዚህ ነው ፍርድ ቤት ለምስክርነት የቀረበው ሰው ምስክርነቱ ሀቀኛ እንዲሆን ቃል ኪዳን ሲገባ “እውነቱን አናገራለሁ፤... ምንም ሳሰቀር (በከፊል ሳይሆን) እውነቱን በሙሉ አናገራለሁ...” በማለት ቃል ኪዳን እንዲገባ ወይም እንዲምሉ የሚያደርጉት።

➤ “ውሸት” ውሸት የሚሆነው በከፊል እውነቱን ማስቀረት ብቻ ሳይሆን ከሆነው በላይ አጋኖ መናገርም ውሸት ነው። የሌላውን ሰው ድካም ከሆነው በላይ አተልቆና አጋኖ ማውራት፤ ውሸት ነው።

➤ ሌላው ያልተናገረውን ነገር ቃሉን ሰንጥቆ፤ ወይም አጣጥሞ ማውራት፤ ያላለውን እንዳለ አድርጎ ማቅረብ ውሸት ነው።

ትልቁ በደል ሌላውን በውሸት መጉዳት ነው። እግዚአብሔር ሰሰው የመናገር (ሀሳቡን የመግለጽ) ችሎታ የሰጠው፤ ሌላውን እንዲኮንንበት፤ እንዲፈርድበት ሳይሆን፤ እንዲያመሰግንበት፤ እንዲባርክበት ነው። ይሁን እንጂ፤ ኃጢአት ንግግራችንን እያበላሸው ነው። ሐዋርያው ዳውሎስ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖችን ከኃጢአት እንዲጠበቁ ሲያስጠነቅቃቸው አጠዛኛዎቹ ሰው በምላሱ የሚሰትባቸው ናቸው። “...በእናንተ ዘንድ ጥል፤ ቅን አት፤ ቁጣ፤ አድመኛነት፤ የሰው ስም ማጥፋት፤ ሐሜት፤ ትዕቢት፤ ሀብት፤ ይኖራል ብዬ እፈራለሁ...” እላቸው (2 ቆሮ. 12:20)።

በማንም ሰው ላይ በሀሰት እንዳንመስክር እግዚአብሔር ሰሙሴ በሰጠው ትዕዛዝ ላይ እስጠንቅቆኛል። ቃሉን ጥሰን እውነት ያልሆነ ምስክርነት ሰንሰጥ እግዚአብሔርን ያስቆጣዋል። ሀሰት የሆነ ምስክርነት ሰጥተውን ይህ ደም ያስፈሰሰ እንዳሉ እናውቃለን። አካብ የተመኘውንና የፈለገውን የናቡቴን የወይን አትክልት እርሻ ማግኘት ባቃተው ጊዜ በተንኮል የተሞላችው ሚስቱ ኤልዛቤል “ናቡቴ እግዚአብሔርን ሰድፃል” ብላ የሀሰት ምስክርነት አቁማ ንጹሁን የናቡቴን ደም በከንቁ አስፈሰሳለች። ክርስቶስ በስቅላት እንዲቀጣ ሊቀ ካህኑ ሁለት ሀሰተኞች ምስክሮች እንዲመሰክሩበት እንዳደረግ እናውቃለን። ከላይ የጠቀስነውን ዓይነትም ሆነ ሌላም ዓይነት የሐሰት ምስክርነት በእግዚአብሔር ፊት ትልቅ ኃጢአት ነው።

የሀሰት ምስክርነት ብዙዎቹን ጉዳት ላይ ጥሏል

በዘመናት በሀሰተኛ ምስክሮች ምክንያት ሕይወታቸውን ያጡ፤ ጉረቶቸው የተበላሸባቸው፤ ትዳራቸው የፈረሰባቸው፤ ልዩ ልዩ ጉዳት የደረሰባቸው ብዙዎች እንዳሉ ታሪክ ይመሰክራል። በእሜሪካን እገር “የሰው ነፍስ

አጥፋችኋል" ተብለው ተከሰው፤ በሀሰተኛ ምስክሮች ተመስክሮባቸው፤ ወይም ትክክለኛ ያልሆነ መረጃ ቀርቦባቸው የሞት ፍርድ ተበይኖባቸው የሞቱ፤ እንዲሁም የሚሞክሩትን ቀን የሚጠብቁ ብዙዎች ናቸው። እንዲሁም ብዙ ዓመት ወህኒ ቤት ታሰረው ከቆዩ በኋላ እንዳንዶቹ ጉዳያቸው እንደ ገና ታይቶ ነጻ የተለቀቁ እንዳሉ በየጊዜው የምንሰማው ዜና ነው። በሀሰተኛ ምስክሮች ምክንያት ሰማቸው የጠፋ፤ ዝናቸው የተበላሸ፤ ቤተሰቦቻቸውን ያጡ ብዙዎች ናቸው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥም፤ በሀሰተኛ ምስክር ከሞቱት መካከል ቀደም ሲል የገለጽናቸው በድንጋይ ተወግሮ የሞተው ናቡቴ፤ እንዲሁም በመስቀል ላይ የተሰቀለው የሞተው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይገኙበታል። ሀሰት መስከሪዎች በሌላው ሰው ላይ ባደረሱት ጥፋት ምክንያት በወቅቱ ምንም ዓይነት ከፋ ነገር ሲደርስባቸው አናይም ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ አንድ ቀን በእግዚአብሔር ፊት ሲቀርቡ ለከፋታቸው አስፈላጊውን ቅጣት እንደሚያገኙ መጽሐፍ ቅዱስ ያረጋግጥልናል። "በፍርድ ሸንጎ ሐሰት ብትናገር ትቀጣለህ፤ ከቶ ማምለጥ ለትችልም" ይላል (ምሳሌ 19፡5)።

"በባልንጀራህ ላይ በሀሰት አትመስክር" የሚለው ዘጠነኛው ትዕዛዝ የሚመለከተው ፍርድ ቤት ቀርቦን የምንሰጠው ምስክርነት ላይ ብቻ የሚያተኩር አይደለም። ይህ ብቻ ቢሆን ኖሮ ብዙዎቻችን ፍርድ ቤት ቀርቦን የሀሰት ምስክርነት ስላልሰጠን፤ "ዘጠነኛውን ትዕዛዝ አልግብኩም" ብለን ራሳችንን ንጹህ አድርገን እንመለከት ነበር። "በሀሰት አትመስክር" ሲል ፍርድ ቤት ቀርቦ በሀሰት መመስከር ብቻ ባይሆን፤ በሰው ላይ እውነት ያልሆነውን ነገር ማውራትና ማስወራትንም ይጨምራል። ምላሽ የመፈወስ፤ የመገንባትና የማጽናናት ኃይል እንዳለው ሁሉ የማጥፋትም ሆነ የመግደልም ኃይል አለው። ጠቢቡ ሰሎሞን "ከፉ ሰዎች ሌሎችን የሚጎዱበትን መንገድ ያስባሉ፤ ንግግራቸውም እንደ ለሳት የሚያቃጥል ነው፤ ከፉ ሰዎች ሐሚት ያሠራጫሉ፤ ሁከትን በማጥፋት በፍቅር የተሳሳሩትን ወዳጆች ይለያያሉ" ይላል (ምሳሌ 16፡27-28)። "በሀሰት መመስከር" ፍርድ ቤት ቀርቦ በሀሰት መመስከር፤ ሌላውን ማስቀጣት፤ በሌላው በው ላይ ማስፈረድ ብቻ ካልሆነ፤ መጠኑ ይለያይ እንጂ ሁላችንም ከዚህ ድካም ፍጹም ነጻ አይደለንም።

በእግዚአብሔር ቤት ፋክክርና እሸቅድምድም ሊኖር እንደማይገባ ብናውቅም፤ በአገልግሎት ቀድመውን የሄዱ የመሰሉንን ወይም

ይቀድሙናል ብለን የፈራናቸውን ጎጂ የሆነ እውነትነት የሌለውን ወሬ በማውራትና በማስወራት፤ የሀሰት ምስክርነት በመስጠት፤ ያላሉትን አሉ፤ የሚያምኑትን "አያምኑም" በማለት አገልግሎታቸው ተቀባይነት እንዳያገኝ፤ ሰው ሸሽቷቸው ብቻቸውን እንዲቀሩ አድርገን ይሆን? ከፉ ምላሽ ሀሰተኛ ምስክርነት ያለውን የማጥፋት ኃይል የተረሳ አንድ ሰው አንድ ጊዜ፤ "አንተንና አገልግሎትህን በሃያ አራት ሰዓት ዶጋመድ ባላደርግ" ብሎ የዛተብኝን ሰው አስታውሳለሁ። እግዚአብሔር የተከለውን ማንም ሊነቅለው አይችልም እንጂ፤ እንደዚህ ሰው ከፋትና ተንኮል ቢሆን ኖሮ ገና ድሮ ጠፍቼ አቀር ነበር። እንዳንዶቻችን በሀሰተኛ ምስክርነት ምክንያት በእግዚአብሔር ጸጋ ሳንጠፋ ብንቀርም፤ በተለይ በክርስቲያኖች ሀሰተኛ ምላሽ ተጎድተው አገልግሎታቸውን ጥለው የወጡ፤ የልብ ስብራት የደረሰባቸው ጥቂቶች አይደሉም።

ክርስቲያኖች እያወቁ የለይጣን መገልገያ መሣሪያ መሆንን እንደማይመርጡ የታወቀ ነው። ሰይጣን ይህን ስለሚያውቅ በተዘዋዋሪ እንጂ፤ ፊት ለፊት "መገልገያዬ ሁን" ብሎ አይጠይቅም። ለእግዚአብሔር መንግሥትና ዓላማ የተቆረቆረን መስሎ እንዲሰማን ያደርገናል። ዳዊት ባሉልን በመፍራት በሸሸት ላይ ነበር። ከባሉል ተከታዮች መካከል አንዱ፤ ዶይቅ የተባለው ሰው የብዙዎች ሕይወት መጥፊያ ምክንያት የሆነውን ወሬ ለባሉል ስለ ዳዊትና ስለ ካህኑ ስለ አቤሚሌክ በመናገሩ 85 ሰዎች በአንድ ጊዜ እንደ ተገደሉ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። "...ባሉል አጠገቡ ወደ ቆሙት ዘብ ጠባቂዎች መለሰ ብሎ እነዚህን የእግዚአብሔርን ካህናት ግደለ፤ ምክንያቱም እነርሱ ከዳዊት ጋር በእኔ ላይ ዐምፀውብኛል፤ እንዲሁም ሁሉን ነገር እያወቁ፤ ዳዊት መከብላሉን እንኳ አልነገሩኝም አላቸው። ዘብ ጠባቂዎቹ ግን የእግዚአብሔርን ካህናት አገንድልም አሉ። ስለዚህም ባሉል ዶይቅን አንተ ግደላቸው አለው፤ ዶይቅም ተጎሥቶ ሁሉንም ገደለ፤ በዚያን ቀን የፈጃቸው ኢትድ የሚለብሱ ካህናት ብዛት ሰማንያ አምስት ነበር" ይላል (1 ባሙ. 22፡17-18)። ዶይቅ ይህን ወሬ ለባሉል ያወራበት ምክንያት፤ ሌሎችን በማጥፋት ራሱን ለማሳደግ፤ የባሉል ታማኝ አገልጋይ ሆኖ ለመታየት እንደ ሆነ ግልጽ ነው። በዶይቅ ከፉ ምላሽ ምክንያት የጠፋውን ሕዝብ በማስታወስ ዳዊት፤ "...ሌሎችን ለማጥፋት ለምን ታስባለህ? አንደበትህ እንደ ተሳለ ምላጭ ነው፤ ዘወትር የሐሰትን ነገር ታውጠነሃልህ" ይላል

(መዝ. 52፥2)። ዝቅ ይልና “አንተ ሀሰተኛ ሰው፤ ሰዎችን የሚጎዳ ቃል መናገር ትወዳለህ” ይለዋል (መዝ. 52፥4)።

ውስጣቸው በቅናት የነደደ፤ ልባቸው በጥላቻ የተሞላ፤ ያን የጠሉትን ሰው ለመጉዳት፤ ወይም ለመበቀል ተንኮል የሞላበት የውሸት ወሬ በማውራት ትዳሩን ያፈረሱ፤ ከአገልግሎታቸው እንዲባረሩ ያደረጉ፤ ማንም ሰው እንዳይቀበላቸው በማድረግ በብቸኝነት እንዲሰቃዩ የተደረጉ ሰዎች ምንጊዜም ከመካከላችን አይጠፉም። አንድ ጊዜ አንድ የቤተ ክርስቲያን መጋቢና ሚስቱ እንዳንድ ችግር ያለባቸውን፤ ከቤተሰባቸው ጠፍተው በረንዳ እዳሪ የነበሩትን ቤት ልጆች እቤታቸው አያኖሩ ይረዱ ነበር። ከተረጁዎቹ ወጣት ቤቶች መካከል በአንዳንድ ምክንያት ከእነርሱ ጋር መሰማማት ያቃጣት ወጣት ልጃገረድ፤ እነዚያን በጎ እድራጊ ባልና ሚስት ለማጥቃት ፈልጋ “የቤተ ክርስቲያኒቱ መጋቢ አሰገድዶ የሩካቤ ሥጋ ግን ኾነት ሊፈጽምብኝ ሞክረ” ብላ በማለት የህሰት ወሬዋን በአካባቢው ረጨች። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ልጅቷ ባደረገችው ነገር ተጸጽታ የተናገረችው ነገር ውሸት እንጂ አውነት እንዳልሆነ መጋቢውን ለመጉዳት ስትል ፈጥራ ያወራችው መሆኑን ተናዘዘች። ይሁን እንጂ፤ ያወራችውና ያሰወራችው ወሬ አውነት አለመሆኑን የተናገረችው ብዙ ነገር ከተበላሸ በኋላ ነበር። ያ መጋቢ በዚህ አውነትነት በሌለው ወሬ ምክንያት ከአገልግሎቱ ተባራል፤ የነበረበት ቤተ እምነት የከሆነት ፈቃዱን ወስዶበታል፤ እንዲሁም የነበረው በምና ዝና ተበላሽቷል።

በተንኮል ተነሳበተው፤ በጥላቻና በቅናት ተሞልተው ከላይ የገለጽን ውን አውነትነት የሌለውን ዓይነት ወሬ በማውራት ሌላውን ለመጉዳት የሚነሳሱት ዓለማውያን ወይም በእምነታቸው ያልቆዩ አዲስ ክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆኑ፤ “በጌታ ቤት ብዙ ቆይተናል፤ አገልጋዮች ነን” የሚሉትም ናቸው። ይሁን እንጂ ይህን ዓይነትን የህሰት ምስክርነት በንጹህ ሰው ላይ የሚሰጡ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት በማፍረስ የራሱን የጨለማ መንግሥት ለመገንባት ከሚጥረው፤ የውሸት አባት ከሆነው ከበይጣን ጋር መተባበራቸውን የተረዱት አይመስሉም። አይረዱት እንጂ ጊዜውን ጠብቆ አንድ ቀን ድርጊታቸው ዋጋ ሳያስከፍላቸው እንደማይቀር የእግዚአብሔር ቃል ያረጋግጥልናል። “ሐሰተኛ ምስክር ከቅጣት አያመልጥም፤ ውሸት የሚነሳም ሳይቀጣ አይቀርም” ይላል (ምሳሌ 19፥5)። ሐሰትን በሚናገሩት ሰዎች ላይ እግዚአብሔር የሚወስደውን እርምጃ ዘማረው ሲገ

ልጽ፤ “ሐሰት የሚናገሩትን ሁሉ ታጠፋለህ...” ይላል (መዝ. 5፥6)። የህሰት ወሬ የሚያወሩ ተንኮለኞች ሰዎች ሁልጊዜ ሊኖሩ እንደሚችሉ በመረዳት እኔና እናንተ በችኮላ በሌላው ሰው ላይ ከመፍረድ ይልቅ የተወራው ወሬ አውነት መሆን አለመሆኑን የሚቻል ከሆነ ጉዳዩ ከሚመሰክተው ሰው መስማት ትክክል ያልሆነ ፍርድ ከመፍረድ ይጠብቀናል። ሁለቱንም ወገን ለምትን እንጂ፤ የአንዱን ወገን ብቻ ለምትን እንፍረድ።

ሌላው ዓይነት የህሰት ምስክርነት

ሰዎች ስለ እግዚአብሔር የሚሰጡት አውነተኝነት የሌለው ወይም የህሰት ምስክርነት አለ። ይህን በሁለት አቅጣጫ ሲፈጸም እናየዋለን።

(1) አንደኛው ዋሽተው “እግዚአብሔር እንዲህ አደረገልኝ” የሚሉ ናቸው። እግዚአብሔር ሁሉን ማድረግ የሚችል አምላክ ስለሆነ፤ የፈለገውን ዓይነት ድንቅ ሥራ ያለእኛ ድጋፍ መሥራት ይችላል። ፈቃዱን ለመፈጸም በእኛ ውሸት አይጠቀምም። ስር ቀን፤ አጭብርብረን፤ ዋሽተን ከብርገም ሆነ አሥራታችንን እንድንሰጠው እግዚአብሔር አይፈልግም። በዚህ ዓይነት ካገኛችሁ ሁት ገቢ ብትሰጡ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ምንም ዋጋ ስለማያሰጣችሁ፤ ባታካፍሉት ወይም አሥራታችሁን ባትሰጡት ምንም አይደለም። በዚህ ዓይነት የምታገኙትን ገንዘብ “ጎሽ” ብሎ የሚቀበል ከሆነ፤ እግዚአብሔር የአውነት አምላክ መሆኑ ቀርቶ የውሸተኞች ተባባሪ መሆኑ ነው። የአውነት አምላክ ስለሆነ፤ በሰይጣን መሣሪያ (በውሸት) በተገኘው ነገር መጠቀም አይፈልግም። አንዳንድ አማኞች ከትምህርት ማጣት የተነሳ አውነት ባልሆነ መንገድ ያገኙትን ነገር፤ ከእግዚአብሔር እንደተሰጣቸው በረከት አድርገው እንደሚወሰዱት እናውቃለን።

በአሁኑ ዘመን ውሸትን ተጠቅመው “እግዚአብሔር ይህን አደረገልኝ” በማለት ምስክርነታቸውን የሚሰጡ አንዳሉ የታወቀ ነው። የሚያሳዝነው ግን ይህን ምስክርነት የሚሰጡት የቃሉ አውቀት የሌላቸው፤ እውነቱን መለየት የማይችሉ “እግዚአብሔር ዋሽተን በምናገኘው ነገር አይከብርም” በማለት ፈንታ የሚያጨብጡ “ዕልል” የሚሉ መናራቸው ነው። አንዳንድ

እማኞች ዋሽተው ትክክል ያልሆነ እርምጃ ወሰደው “እግዚአብሔር ይህን እደረገልኝ” የሚሉትን ለማየት “እስቲ ምላሱን” ከሚለው መጽሐፈ እንደ ምሳሌ የጠቀሰባቸውን እንድታነቡ አሳስባችኋለሁ። እግዚአብሔር ውሸትን እንደሚጠላ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በግልጽ እያነበብን እውነቱን እያወቅን “ተቸግራለሁ ሌላ መንገድ በላጣሁ እንዳደረግሁት ስለሚያውቅ ጌታ ባረከኝ” ማለት ራሳችንን እየዋሸን በውስጣችን የሚጮኸውን ሀሊናችንን ዝም ለማሰኘት የምናደርገው ጥረት እንደሆነ ብዙዎቻችን የተረዳነው እንመስልም።

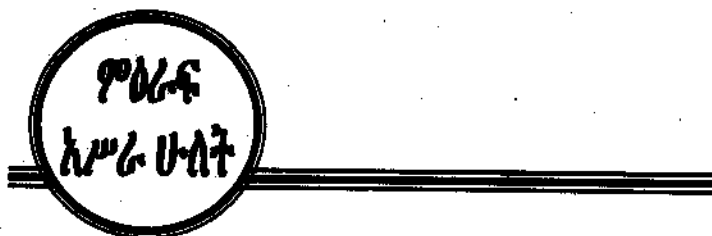
“በሀሰት እትመበክር... እትዋሸ...” የሚለውን የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ እየጣበን የምንፈልገውን ማግኘታችንን እግዚአብሔር ስለ ኃጢአት ወይም ስለ ውሸት ግድ ስለሌለው ባይሆን ከምሕረቱና ከጸጋው ብዛት የተነሳ እንደሆነ ማወቅ ይገባናል። የእግዚአብሔርን አጥር ጥሰው ከፈቃዱ ውጪ የሆነውን ነገር አድርገው ሌላ ጥሩ ነገር በመሥራት ለማካከል የእግዚአብሔርን ልብ ወደ ራሳቸው ለመጣብ የሚሞክሩ አሉ። ይሁን እንጂ በሰሥራችን “ኃጢአት” የሆነውን ነገር “ኃጢአት እንዳይሆን” የማድረግ ኃይልና አቅም የለውም።

- (2) እማኞች ስለ እግዚአብሔር የሚሰጡት ሌላው የሀሰት ምበክርነት እግዚአብሔር ያልሠራውን ሠራተ በማለት የሚዋሹት ውሸት ነው። እግዚአብሔር የማንንም እርዳታ ሳይጠይቅ የፈለገውን ዓይነት ተአምራት በመሥራት ራሱን ማክበር ይችላል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር ሲከብር ባየናቸው ሁኔታዎች ሁሉ የተፈጸሙት ተአምራት እርሱ ራሱ በግልጽ የሠራቸው እንጂ የእርሱ ወዳጆች የሆኑት ያላደረገውን “እደረግ” በማለት የረጩት እውነትን የሌለው ወይም የሀሰት ወሬ እይደለም። ከሰማይ መና ሲያወርድ ከአለት ውሃ ሲያፈልቅ ቀይ ባሕርን ለሁለት ለንጥቆ እበራኤላውያንን በደረቅ ምድር ሲያሸግር የሞቱትን ሲያሸሽብ ሽባውን ሲያዘልል ታሪኩ የተጻፈው እውነት የሆነውን እንጂ የእርሱ ወዳጆች በውሸት ሊያሸከቡት የሞከሩት ሙከራ አይደለም። ውሸትን የሚጠላው እግዚአብሔር በውሸት መክበር እንደማይፈልግ መረዳት ይላካ

ናል ብዬ እላምንም። ይሁን እንጂ በአሁኑ ዘመን ከእገር ወደ እገር እየዙሩ እግዚአብሔር በእነርሱ ተጠቅሞ የሠራውን ተአምር በእውነት ያልተደገፈ ወሬ የሚያወሩና የሚያስወሩ ጥቂቶች እይደሉም። “በምንም ዓይነት መንገድ ይሁን እግዚአብሔር ከከበረ ምንም አይደለም” የሚሉ ይመስላሉ። እግዚአብሔርን ዋሽተው ለማሰከበር የሚጥሩ እማኞች ለእግዚአብሔር ተቆርቋረውለት ባይሆን ለራሳቸው ክብር ሲሉ እንደሆነ ግልጽ ነው።

እግዚአብሔር ያላደረገውን “እደረግ” ብለን የውሸት ምበክርነት የምንሰጥበት ምክንያት እግዚአብሔርን ለማክበር ባይሆን የእርሱን ክብር ለመበረቅ እንደሆነ ብዙዎቻችን የተረዳነው አይመስለንም። እግዚአብሔርን ከሚያስቆጡት ምክንያቶች እንደኛው ክብሩን ሲሻሙበት እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ሙሴ ወደ ተስፋይቱ ምድር አለመግባቱ ብዙዎቻችንን ይቆረቆረናል። እንድትንሸ ስህተት በመሥራቱ “እንዴት ያን የመሰለ ትልቅ ቅጣት ይደርስበታል?” በማለት ቅሬታችንን የገለጽን በት ጊዜ እለሁ እኔና እናንተ ያላወቅነው ነገር እግዚአብሔርን ያስቆጣው ሙሴ አለቱን በመናገር ፈንታ በመምታቱ ባይሆን ከእኔ በወጣው ቃል ምክንያት እንደነበረ ነው። ሙሴ እበራኤላውያንን “እናንተ ዐመጸኞች! ከዚህ አለት ለእናንተ ውሃ እንሰጣችሁ እንዴት?” ካላቸው በኋላ “በትሩን አንሰቶ አሉቱን ሁለት ጊዜ መታው...” ይላል (ዘሁልቁ 20:10)።

ሙሴ “...ውሃ እንሰጣችሁ እንዴት?” ሲል ራሱን ያቀረበው ውሃ ለማፍለቅ ኃይል እንዳለው አድርጎ ነው። ውሃ የሚያፈልቀው እግዚአብሔር እንጂ ሙሴ አልነበረም። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የሚያደርገውን እርሱ እንዳደረገ አድርጎ ለማሳየት በመሞከሩ የእግዚአብሔርን ክብር ለመበረቅ መቃጣቱን ያሳያል። ይህም እግዚአብሔርን አስቆጣው። ስለዚህ ዘጠነኛው ትዕዛዝ ስለ እግዚአብሔርም ሆነ ስለ ሰው ምንጊዜም ቢሆን በሀሰት እንዳንመበክር ያስጠነቅቀናል። የክርስቲያን እንድንት ማለሪያው እውነትን መናገር እንደሆነ የተረዳው ሐዋርያው ጳውሎስ “...ውሸት እትናገሩ! ሁላችንም የአንድ አካል ክፍሎች ስለሆንን እርስ በርሳችን እውነት እንናገር” በማለት ይመክረናል (ኤፌ. 4:25)። እንግዲህ ትክክለኛውን ቃል በትክክለኛው ጊዜ መናገር እንድንችል ጌታ ይርዳን።

አሥረኛው ትዕዛዝ “ባላችሁ እርኩ”

“የሌላውን ሰው ቤት አትመኝ፤ ሚስቱንም፤ አገልጋዮቹን፤ ከብቱን አህዮቹንም ሆነ ማናቸውንም ንብረቱን ሁሉ አትመኝ።”

(ዘጸአት 20፡17)

አንዳንድ የማሕበራዊና የሥነ መለኮት ምሁራን ኃጢአትን “ኅረቤትህን እንደ ራስህ አድርገህ ወደድ” ከሚለው ሕግ ወይም ትእዛዝ ጋር የተያያዘ ነው ይላሉ። ፍቅርን የሚገልጽ ድርጊት (ተግባራት) ሁሉ መልካም ስነ-ምግባርን ሲገልጽ፤ ሌላውን የሚጎዳ ተግባር ግን መጥፎ ነው። ድርጊቱ ማንንም የማይጎዳ ከሆነ መጥፎ ነገር መሆን አይችልም ይላሉ። ማንንም ሳይነካ በግል ሕይወታቸው ለሚያደርጉት ማንኛውም ነገር፤ “ልክ አይደላችሁም” በማለት ሊፈረድባቸው አይገባም ይላሉ። ይህንን ሲሉ ድርጊታቸው ማንንም የማይጎዳ እስከሆነ ድረስ፤ የፈለጋቸውን ማድረግ ይችላሉ ማለታቸው ነው። ለምሳሌ ሱስ የሚያሰገዝ ዕጽ (ድራግ) ቢወስዱ፤ ሌላውን

ሰው ስለማይጎዱ እንደ ወንጀለኛ ሊቆጠሩ አይገባም ማለታቸው ነው። ልክ እንደዚሁ ከጋብቻ ውጪ ሁለት ሰዎች ተሰማምተው የሚፈጽሙት የግብረ ሥጋ ግንኙነትም ሌላውን ሰው ስለማይጎዱ እንደ ኃጢአት ሊቆጠር አይገባም ማለታቸውን ነው። አንዲሁም በግል ሰውነታቸው ላይ ለሚያደርጉት ነገር፤ ማንንም እስካልጎዱ ድረስ እንደ ኃጢአት መታዋት የለበትም ብለው ያምናሉ። በዚህ ዓይነት አስረኛውን ትዕዛዝ ይኸውም “አትመኝ” የሚለው ትዕዛዝ ቢያፈርሱ ማንንም ስለማይጎዳ እንደ ኃጢአት ሊቆጠርባቸው አይገባም ማለታቸው ይመስላል።

መመኘት ምን ማለት ነው?

አስረኛው ሕግ (ትዕዛዝ)፤ “የሌላውን ሰው ቤት አትመኝ፤ ሚስቱንም፤ አገልጋዮቹን፤ ከብቱን አህዮቹንም ሆነ ማናቸውንም ንብረቱን ሁሉ አትመኝ” ሲል፤ ከላይ እንዳየነው አንዳንድ የማሕበራዊና የሥነ መለኮት ምሁራን ኃጢአትን “ኅረቤትህን እንደ ራስህ አድርገህ ወደድ” ከሚለው ሕግ ወይም ትእዛዝ ጋር የተያያዘ ነው እንደሚሉት እይደለም። ሌላውን ሰው የሚጎዳ ባይሆንም፤ “መመኘት” የተከለከለ መሆኑን እናያለን። ለመሆኑ መመኘት ማለት ምን ማለት ነው? መመኘት ማለት አንድን ነገር ለማግኘት በጣም መጓጓት፤ መቋመጥ፤ ሌላው ሰው ያለውን በኃይል መፈለግ ማለት ነው። የእኛ ያልሆነውን ነገር ልባችን ሲፈልግ ያ መመኘት ነው። ምኞት የሌለንን ነገር “ምነው በኖረኝ” ብለን የምናስበው ተራ አሳብ ሳይሆን፤ “በምንም ዓይነት መንገድ ቢሆን ያን ነገር የገድ ማግኘት አለብኝ” ስንል ነው። የሌላው ሰው የሆነውን ነገር ለማግኘት እንደ አሳት ግብግብ የሚያደርግ ፍላጎት በውስጣችን ሲኖረን ነው። ይሄን ዓይነት ብርቱ ፍላጎት ኃጢአት ነው። ቶማስ ዋትሰን የተባለው ፒዩሪታን ጸሀፊ ምኞትን ሲገልጸው፤

- የዓለምን ነገር በቁጥጥሩ ሥር ለማድረግ ፈጽሞ የማይረካ ፍላጎት ይለዋል።
- ሌላው ጸሀፊ ደግሞ “ምኞትን” “መረን የተለቀቀ፤ በቁጥጥር ውስጥ መዋል ያልቻለ፤ ብርቱ የፍላጎት መቀስቀስ ይለዋል።

“ፍላጎት” ሁሉ ከራስ ወዳድነት መንፈስ የሚፈልቅ ነው ማለት አይደለም። እግዚአብሔር የመፈለግ ችሎታን ሰጥቶ ነው የፈጠረን። ለምንም ነገር ፍላጎት የሌለን ሰዎች ብንሆን፤ ጤነኞች ነን ማለት አንችልም ነበር።

~ ለምግብ (ለመብላት) ፍላጎት ሲኖረን፤ ለመብላት አንቀላቀላለን።

~ ጥሩ ነገር የማድረግ ፍላጎት ሲኖረን ለበጎ ሥራ እንነሳለን።

~ ወዳጅነት ለመመሥረት ያለን ፍላጎት፤ ከላው ጋር ያቀራርበናል።

~ የግብረ ሥጋ ፍላጎት ሲኖረን፤ ጋብቻን ለመመሥረት እርምጃ እንወስዳለን።

በዚህ ዓይነት ብዙ ጤናማ የሆኑ ፍላጎቶች እንዳሉ እናያለን። ከሁሉ የሚበልጠው እግዚአብሔርን የማወቅ፤ እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረን መፈለግ ነው። ፍላጎት በራሱ ክፉ ባይሆንም፤ በኃጢአት ምክንያት ፍላጎታችን የተበላሸና የበለዘ ሊሆን ይችላል። በዚህ ምክንያት ትክክል ያልሆነ ጎጂነት ያለውንም የመፈለግ ዝንባሌ ሊኖረን እንደሚችል እንረዳለን። አስረኛው ትዕዛዝም የሚከለክለው እንዲህ ዓይነቱን ፍላጎት ነው።

“የሌላውን ሰው ቤት፤ አትመኝ፤ ሚስቱንም፤ አገልጋዮቹን፤ ከብቱን አህዮቹንም ሆነ ማናቸውንም ንብረቱን ሁሉ አትመኝ” የሚለው አስረኛው ትእዛዝ ከላይ እንዳየነው፤ አንዳንድ ምሁራን ከገለጹት የተለየ ህሳብ እንዳለው መገንዘብ አያቅተንም። ኃጢአት በሕብረተሰብ ውስጥ በሚኖረን ግንኙነት፤ መልካምና መጥፎ በሚለው ህሳብ ላይ ብቻ የተመሠረተ አይደለም። ኃጢአት ለእግዚአብሔር ያለብንን ግዳጅ አለሟላትንም ይጨምራል። መጀመሪያው ምዕራፍ ላይ ባቀረብነው ትምህርት ላይ እንዳየነው፤ አሥርቱ ትዕዛዛት በአጠቃላይ በሁለት ይከፈላሉ። አራቱ የመጀመሪያዎቹ አራቱ ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረን ግንኙነት ላይ የሚያተኩሩ ሲሆኑ፤ የተቀሩት ስድስቶቹ ደግሞ ለው እርስ በርሱ በሚኖረው ግንኙነት ላይ የሚያተኩሩ መሆናቸውን አይተናል። የመጨረሻው ትዕዛዝ ማንንም የሚጎዳ ስለማይመስል፤ ከሌሎች ሰዎች ጋር በሚኖረን ግንኙነት ላይ ያተኮረ አይመስልም። ሌላው ሰው ያለውን ህብቱን ወይም ንብረቱን

መመኘት፤ ምኞቱ በተግባር ላይ እስካልዋለ ድረስ ማንንም ጉዳት ላይ የሚጥል አይመስልም። አሥረኛው ትዕዛዝ፤ ይኸውም መመኘት፤ በሰው የግል ልብ ውስጥ የሚካሄድ ነው። ይሁን እንጂ፤ ቀደም ሲል እንዳየነው፤ ኃጢአት በተግባር ላይ የዋለ ብቻ ሳይሆን በሰው ልብ ውስጥም ያለ ሊሆን እንደሚችል ተረድተናል። ኢየሱስ ስለ ዝሙት ሲናገር እንዲህ አለ። “...አታመንዝር” አንደተባለ ለምታችኋል፤ ሴትን ተመልከቶ የተመኘት ሁሉ ያን ጊዜ በልቡ ከእርሱ ጋር እንዳመነዘረ ይቆጠራል” አስ (የማቴ. 5፥27-28)። እዚህ ላይ እንደምናየው ለው አሳቡን ተግባራዊ ባያደርገውም፤ እንዲትን ሴት ተመልከቶ በልቡ ከተመኘ ኃጢአት እንደፈጸመ ይቆጠራል ይላል።

አስርቱ ትዕዛዝ ሲሸል ሎ (ሕዝባዊ ሕግ)፤ የሃይማኖት ሥርዓተ-ሕግ (ሰረዋንያል ሎ) ሳይሆን፤ የሞራል ሎ (የሥነ ምግባር ሕግ) መሆኑን አስረኛው ትዕዛዝ ጥሩ መረጃ ይሆናል። የትኛውም ሕብረተሰብ፤ ሕዝቡን “በዚህ ዓይነት ማሰብ አለባችሁ” የሚል፤ ወይም ምን ማሰብ እንዳለባቸውና እንደሌለባቸው የሚነግራቸው መመሪያ ሕግ አያወጡም። እንዲህ ዓይነቱ ሕግ ቢወጣ፤ ሕጉን ማስፈጸም የሚችል የፖሊስ ሠራዊት፤ መፍረድ የሚችል ጻፍ ሊኖር ይችላል ብለን እናምንም። ሌላው ቀርቶ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በመመኘቱ ምክንያት የተቀጣ ሰው መኖሩን አናይም። ቅጣት የሚደርስበት ምኞቱን በተግባር ሲፈጽመው ብቻ ነው። ምኞት በሰው ልብ ውስጥ የሚፈጸም ሲሆን፤ ከእግዚአብሔር በቀር በሰው ልብ ውስጥ ያለውን ምኞት የሚያውቅ ማንም የለም።

ምኞት ጥሩም መጥፎም መሆን ይችላል። የዕብራይስጡ ቃል፤ ምኞትን “አንድን ነገር በጣም መፈለግ” ይለዋል። ከላይ እንዳየነው መፈለግ ወይም መመኘት ሁሉ፤ ትክክለኛውን ነገር እስከተመኘ ወይም እስከፈለጉ ድረስ፤ ክፉ አይደለም። በኃይል የምንፈልገው ነገር መልካም ነገር ሊሆን ይችላል። ዘግረው “እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ አምላኬ ነህ፤ አንተን ለማግኘት በብርቱ እናፍቃለሁ፤ ሁለንተናዬ አንተን ይመኛል፤ ውሃ በግጣት ደርቆ እንደተሰነጣጠቀ መሬት ነፍሴ አንተን ተጠማች” ይላል (መዝ. 63፥1)። እዚህ ላይ እግዚአብሔርን በብርቱ መፈለግ ወይም መመኘት መጥፎ እንዳልሆነ እናያለን። ኢፐርሶም “...በደገነታችሁ እያደጋችሁ የምትሄዱበትን ንጹሐን መንፈሳዊ ትምህርት ተመኙ” (1 ኢፐ. 2፥2) ይላል። ጳውሎስም “...ከሁሉም የሚበልጡትን ስጦታዎች ለማግኘት

ፈልጉ" ይላል (1 ቆሮ. 12፡31)። ስለዚህ አንድን ነገር በኃይል መፈለግ ወይም መመኘት የምንመኘው ነገር ከፋ ነገር ካልሆነ ኃጢአት እንዳልሆነ እንገነዘባለን። ምኞት ኃጢአት የሚሆነው ሌላው ሰው ያሰው ነገር የአኔ ይሁን ብሎ ሲመኝ ብቻ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በጠቅላላው "አትመኝ" ሳይሆን "የሌላውን ሰው ቤት አትመኝ" ሚስቱንም አገልጋዮቹን ከብቱን አህዮቹንም ሆነ ማናቸውንም ንብረቱን ሁሉ አትመኝ" ነው ያሰው። ዓደኛችን ጥሩ ቤት ገዝቶ ብናይ፤ "እንዴት ዓይነት የሚያምር ቤት ነው!... እንዲህ ዓይነት ቤት በጣም እኔም ብዝሃ ደስ ደላኝ ነበር" ማለቱ ከፋት የለውም። ነገር ግን "እንደ እርሱ ዓይነት ተራ ሰው አንዴት እንዲህ ዓይነት ቤት ውስጥ መኖር አይገባውም" ይሄ ቤት የሚገባው ለአንደ እኔ ዓይነት ነው" የምንል ስንሆን ያሄ መሥመራችንን መልቀቃችን ይሆናል።

ምኞት የሌላውን ሰው ንብረት በጣም መፈለግ (መመኘት) ብቻ ሳይሆን ቅናትንና ስግብግበነትንም ያጠቃልላል። "ምኞት" ወደ አስከፊ ኃጢአት የሚያደርስ የመጀመሪያው እርምጃ ነው። አንዳንድ ሰዎች የሌላውን ሰው ሀብት መጀመሪያ ተመኝተው (ፈልገው) አይሰርቁም። እንዲሁም አንዳንድ ሰዎች በዝሙት የሚወድቁት መጀመሪያ የሌላውን ሰው ሚስት በልባቸው ሳይመኙ ሁኔታው ስለተመቻቸላቸው ብቻ ይሆናል። ይሁን እንጂ እብዛኛውን ጊዜ ሰዎች ኃጢአት የሚሠሩት መጀመሪያ በምኞታቸው ሲሳቡ ነው። ሐዋርያው ያዕቆብ ይህን አውነት ሲገልጽ፤ "...እያንዳንዱ ሰው የሚፈተነው በገዛ ራሱ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ነው። ከዚህ በኋላ ምኞት ስትፀንስ ኃጢአትን ትወልዳለች፤ ኃጢአትም ስታደግ ሞትን ትወልዳለች" ይላል (ያዕ. 1፡14-15)።

ስዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆን የናቡቴን የወይን አትክልት እርሻ አይቶ የተመኘው አካብ ነው። "የወይን ተክል ቦታህን ስጠኝ፤ በቤተ መንግሥቱ አጠገብ ስለሆነ የአትክልት ቦታ ሳይረገው አፈልጋለሁ" በምትኩ ከእርሱ የተሻለ የወይን ተክል ቦታ እሰጥላለሁ፤ ልትሸጠው ብትፈልግም የተሻለ ጥሩ ዋጋ እከፍላለሁ" አለው (1 ነገ. 21፡3)። ናቡቴ ግን ፈቃደኛ አልነበረም። ይሄም ሁኔታ አካብ ምግብ መብላት አስከሚያቅተው ድረስ ልቡ በሀዘን የተሞላ በአዕምሮ ጭንቀት ውስጥ ሆኖ የሚሰቃይ ሰው ሆነ። የአካቡን ሁኔታ የተመለከተችው ተክላቸው አልላቸው የሀሰት ምስክሮች አሰነሱት፤ ናቡቴን በሀሰት ከላ ካስገደለችው በኋላ የናቡቴን የወይን ተክል

ቦታ ለአካብ ሰጠችው። የአካብ ምኞት እየተተ መጨረሻ ላይ የት እንዳደረሰው አናውቃለን። ሐዋርያው ያዕቆብ በመልዕክቱ እንደገለጸው አካብ በምኞቱ ሲሳብ ብዙ ኃጢአቶችን እንዲፈጽም አደረገው። ሀሰተኛ ምስክሮችን በመጠቀም ፍርድን አጣመመ፤ የሌላውን ሰው ንብረት ነጠቀ፤ ንጹህ ደም በማፍሰስ የሰው ሕይወት አጠፋ። አካብ በማከታተል የፈጸማቸው ኃጢአቶች ታላቁን እግዚአብሔርን ስላስቆጣው የሞትን ፍርድ አመጣበት። የበደሉ ውጤት በከፋ የነካው አካብን ብቻ ሳይሆን ዘሮቹን ሁሉ ነው። የዚህ ሁሉ ችግር ዋና ምንጩ በልቡ ውስጥ የተፈጠረው ምኞት ነው። ይህንን የሚያውቀው እግዚአብሔር ሰው እርስ በርሱ በሰላም መኖር እንዲችል ድንበር ሰማበጀት፤ "የሌላውን ሰው ቤት አትመኝ" ሚስቱንም አገልጋዮቹን ከብቱን አህዮቹንም ሆነ ማናቸውንም ንብረቱን ሁሉ አትመኝ" የሚለውን አስረኛውን ትዕዛዝ ሰጠው።

ሁላችንም የራሳችን የሆነ ፍላጎት አለን

ሁላችንም አንዲኖሩን የምንፈልጋቸው ነገሮች አሉን። ገበያ አዳራሽ ወይም አንዳንድ ሱቆች ውስጥ ስንገባ የምንሳብባቸው ነገሮች አሉን። እንዳንዶች ልብስ፤ ጫማ ወዳለበት አካባቢ ይሳባሉ። በቂ ልብስ፤ በቂ ጫማ ቢኖራቸውም ልባቸው ወደዚያ አካባቢ ይሳባል። በየቀኑ ልብስ፤ ጫማ ቢቀይሩ፤ ካላቸው የልብስና የጫማ ብዛት አንዱን ልብስ ወይም ጫማ ደግመው ለመልበስ ሦስት ወር ሰድስት ወር፤ አንዳንዶች ደግሞ አንድ ዓመት መጠበቅ የሚኖርባቸው ሰዎች አሉ። ይሁን እንጂ ሱቅ በገቡ ቁጥር አዲስ ልብስ፤ አዲስ ጫማ መግዛት የሚፈልጉ አሉ። አንዳንዶች ደግሞ አንድ ትልቅ ሠራዊት ማስተናግድ የሚችሉበት ቁጥር ሰፍሮ የሌላቸው ሲኒዎች፤ ብርጭቆዎች፤ ሳህኖች ኖሯቸው የሚያስቀምጡበት ሰፍራ የሌላቸው ቢሆኑም፤ ዕቃ መሸጫ ሱቅ በገቡ ቁጥር አንዳንድ ዕቃ ገዝተው የሚወጡ አሉ።

አንደሌሎቻችሁ እኔም የራሴ ድካም አለኝ። ልቤንና ዓይኔን የሚሰቡት ነገሮች ምን እንደሆኑ ልንገራችሁ። ልብስና ጫማ አይደለም። ከልጅነቴ ጀምሮ ወረቀት፤ እርሳስ፤ ብዕር (በጠቅላላ እስቴቭንሪ) ባለበት አካባቢ፤ ብዝሃም ባልዝም በዓይኔ መቃኘት ደስ ይለኛል። አንብቤ የማልጨርሳቸው ብዙ መጽሐፍት ቢኖሩኝም፤ መጽሐፍት መደብር በገባሁ ቁጥር

መጽሐፍ መግዛት አፈልጋለሁ። ያለኝ ሀብት ወይም ንብረት ቢኖር መጽሐፍት ብቻ ነው። የአንዳንዶቻችን ችግር ብዙ ነገር መፈለጋችን ብቻ ሳይሆን ባገኘነው ነገር መርካት አለመቻላችንም ጭምር ነው። “ፍላጎት” ወይም “ምኞት” የሚያቆመው የት ላይ ነው? ብለን እንጠይቅ ይህንን የብዙዎቻችን ችግር ባገኘነው ወይም ባለን ነገር ስለማንረካ ሌላ ተጨማሪ ነገር መፈለጋችን ነው።

በሕይወታቸው እርካታ የሌላቸው ሰዎች የሌላውን ሰው ሀብትና ንብረት የሚመኙ መሆናቸውን በሰው ዓይን የማይታዩትን ማየት የሚችለው እግዚአብሔር በውስጣቸው ያለውን ፍላጎት ያውቃል። ሁላችንም እርካታ ያለን ሆነን በተገኘነው ወይም በሆንነውና ባለን ቆሳቁሳዊ ነገር እንዲሁም በእርሱ አምላክነትና አባትነት እንድንረካ እግዚአብሔር ይፈልጋል። በምኞት የተሞላ ሰው አንድን ነገር መፈለግ ወይም መመኘት ብቻ ሳይሆን “ያን የሚፈልገውን ነገር የግድ ማግኘት አለብኝ” እርካታን የማገኘው ያን የምፈልገውን ነገር ያገኘሁ እንደሆነ ብቻ ነው” የሚል ነው። በምኞት የተሞላ ሰው ዓለምን የሚመለከተው የእርሱን ፍላጎት ብቻ ማሟላት እንዳለበት አድርጎ ነው። የሚያሳዝነው ጊዜያዊ የሆነውን ደስታ ብቻ በመፈለግ ምክንያት ዛፋዊ የሆነ ደስታ ሊሰጠው የሚችለውን ዕቅድና ዓላማ መስዋዕት የሚያደርግ መሆኑን አለመረዳቱ ነው። ይህንን አሥረኛውን ትዕዛዝ በጥምና ከተመለከትን እግዚአብሔር ፍላጎታችን ገደብ እንዲኖረው ለምን እንዳደረገን የፈለግነውን ነገር ሁሉ ለምን እንደማይሰጠን መረዳት ያስችለናል። ይህንን በሕይወቱ የተረዳ አንድ ጸሀፊ በአንድ ወቅት ሰላጋጠመው ሁኔታ ሲጽፍ እንዲህ አለ፡

“በአንድ ኮንፍራንስ ላይ አንድናገር ተጋብጥ፤ አገልግሎትን ጨርሼ ወደ ቤተሰቤና ወደ ቤቴ ለመሄድ ናፍቄ ወደ አይሮፕላን ማረፊያ ጉዞ ጀመርኩ። በጣም ከመቼኮልና ከመናፈቄ የተነሳ ጌታ ሆይ! ባለቤቴንና ልጆቼን ለማየት ምን ያህል እንደናፈቅሁ ታውቃለሁ። አባዬን ዛሬ ምንም ዓይነት አክል ሳያጋጥመኝ...የምበርበት አይሮፕላን የመብረሪያ ሰዓቱ ሳይተጓጎል ልክ በሰዓቱ ተነሳ በሰዓቱ እንዲደርስ አድርገልኝ” ብዬ ከልቤ እየጸለይኩ ከአይሮፕላን ማረፊያ ደርሰኩ። ነገር ግን አይሮፕላኑ መግቢያ አካባቢ ሲደርስ የሚል ፈልገውን ዓይነት ሁኔታ ገጠመኝ። ይኸውም፤ በአንዳንድ አክል ምክንያት ዓይሮፕላኑ የሚበርበት ሰዓት በአንድ ሰዓት ትኩል ይዘገ

ያል” የሚል ማስታወቂያ አክብብኩ። በጣም ተበላጩሁ። በዚያ በሕዝብ በተጫናቀ አይሮፕላን ማረፊያ ውስጥ ተጨማሪ አንድ ሰዓት ተኩል መሉ መቀመጥ አልፈልግም። እግዚአብሔር ለምን ጸሎቴን አይሰማም? ሁልጊዜ እንዲህ ዓይነት ነገር በእኔ ላይ ለምን ይደርሳል? ቤተሰቤን በጣም የምወድና የምናፍቅ ሰው መሆኔን ያውቃል። እርግጠኛ ነኝ ከዚህ ሕዝብ መካከል ቤተሰቡን አንድ እኔ የሚወድና የሚናፍቅ ሰው ይኖራል ብዬ ለላምንም እያልኩ ቅሬታዬንና ብሰጭቴን ገለጽኩ።

በዚህ ወቅት እንደ ሰው ሻንጣ ተሸክሞ እየሮጠ መጣ። እኔ ቁጭ ብዬ ከምጠብቅበት መግቢያ በር ሲደርስ አይሮፕላኑ የሚበርበትን ሰዓት ለማወቅ ቀና ብሎ ከተመለከተ በኋላ ቀና ቀና እየተነፈሰ “እግዚአብሔር ይመስገን!” አለ። ወደ ደሰኩ ጠጋ ብሎ የትኬት ወኪልን እንዲህ አላት። “ዛሬ በአስቸኳይ ቤቴ መድረስ አለብኝ። ይሄኛው ለዕለቴ የመጨረሻው አይሮፕላን ነው። ልጄ በመኪና ተገጭቶ ከባድ ጉዳት ደርሶበት ሆለ፤ ታል አንደገባ ሚስቴም ያለችው አደጋ ከደረሰበት ልጃችን ጋር እንደሆነ በሰልክ ተነገረኝ። ይሄ አይሮፕላን ቢያመልጠኝ ምን እንደማድረግ አላውቅም ነበር” አለ።

“እዚያ ቁጭ ብዬ በመጠበቅ ላይ እያለሁ ይህን ታሪክ ስለማገኘ እግዚአብሔር ሆይ! ቀደም ሲል ለጸለይኩት ጸሎት “እምቢ!” የሚል መልስ ስለሰጠኸኝ አመሰግንሃለሁ። እኔ ላቀረብኩልህ ጸሎት “እሺ!” የሚል መልስ ብትሰጠኝ ኖሮ በዚህ ውስጥ ያገኘሁትን ትልቅ ትምህርት አላገኝም ነበር። እኔ ቤቴ ቶሎ ለመድረስ እንደፈለግሁት ሁሉ ሌሎችም የራሳቸው የሆነ ፍላጎት እንዳላቸው ሁሉን የሚያውቅ ጌታ ለላወቀ ተዝግውን አደረግ” አለ።

እግዚአብሔር እኔና እናንተ ምን እንደሚያስፈልገን ብቻ ሳይሆን ምን ያህል እንደሚያስፈልገን እንዲሁም መቼ እንደሚያስፈልገን ጊዜ ውንና ለዓኩን ጭምር በትክክል ያውቃል። አንዳንዶቻችን የተትረፈረፈ ነገር ቢኖረንም ተጨማሪ እንፈልጋለን። በሌላ በኩል ደግሞ የሚበሉት ምግብ የሚተኘበት አልጋ የሚለብሱት ልብስ አጥተው የሚያዝኩ አሉ። ይሄንን እያወቅን ባለን መርካት ሲያቅተን እግዚአብሔርን “ያለኝ

አይበቃኝም። በቂ የሆነ ነገር አልሰጠኝም። የሰጠኝኝ ከሚያሰፈልገኝ በታችኛ ወይም አሳንሰህ ነው። ማለታችንን እንገነዘብው ይሆን?

አንድ ጊዜ ሁለት “የዕንባ ጠብታዎች” ወንዝ ላይ ሲፈሉ ተገናኝተው አንደኛው የዕንባ ጠብታ ሌላውን የዕንባ ጠብታ “አንተ ማህ?” ብሎ ጠየቀው። “እኔ የምትወደው ወዳጄ ከከዳት ወጣት ልጃገረድ ዕንባ የወጣሁ (የፈሰሰኩ) ነኝ። አንተስ ማን ነህ? ብሎ ጠየቀው። የመጀመሪያው የዕንባ ጠብታ ሲመልስ፤ እኔ ደግሞ ያጅን ልጅ የከዳውን ሰው ከአገኘኝው ሌላዋ ልጃገረድ ካፈሰሰኝው ዕንባ ውስጥ የወጣሁ ነኝ” አለው። ይህ ታሪክ የተከዳችሁም፤ ያገኘችሁም፤ ሁለቱም ልጃገረዶች በአንድ ሰው ምክንያት ያፈሰሱት የራሳቸው ዕንባ እንዳላቸው ለማባዩት የተፈጠረ ታሪክ ነው። ይህ ታሪክ ተረት ይሁን እንጂ፤ ከፍተኛ ትምህርት ያለው ነው። የሰው ሕይወት ይህንን ታሪክ ይመስላል። የምንፈልገውን ነገር ለምን እየገኘሁም? ብለን እናለቅሳለን? የፈለግነውንም ስናገኝ “ይህን ለምን አገኘሁ” ብለን እናለቅሳለን? የሚገርመው አንዳንድ ጊዜ የምንፈልገውን ነገር ባለማግኘታችን የምናፈሰው ዕንባ፤ የምንፈልገውን ነገር ስናገኝ ከምናፈሰው ዕንባ የበለጠ መሆኑ ነው። ጳውሎስ “...ያለኝ ነገር ይበቃኛል ማለትን ተምራለሁ። ስለዚህ ማገኘትንም ሆነ ማጣትን ዐውቃለሁ፤ በማንኛውም ቦታ ሆነ በየትኛውም ጊዜ የመጥጣንና የመራብን የማግኘትንና የማጣትን ምስጢር ተምራለሁ” በማለት የገለጸው በትክክል ነው (ፊልጵ. 4፥11-12)።

መመኘት መንፈሳዊ ሕይወታችንን የመጉዳት ኃይል አለው

መመኘት ሁልጊዜ በጣም የከፋ ውጤት ሲያመጣ አናይም ይሆናል። አንዳንዱ የኅረቤቱ የሆነውን ሲመኝ፤ ሌላው ደግሞ ስርቆ ወይም ነጥቆ ሲወስድ፤ ሌላው ደግሞ ገድሎ እስከ መውሰድ ድረጃ የሚደርስ ይኖራል። ምኞት ያጠቃው ሰው፤ ባለውና በያዘው ነገር የመርካት መንፈስ ሲኖረው አይችልም። መመኘት አለመደበትን የሚያስከትል ሲሆን፤ እግዚአብሔር በሰጠን አለመርካትም መንፈሳዊ ሕይወታችንን ይነካል። መመኘት ሁሉ ኃጢአት እንዳልሆነው ሁሉ፤ ሁሉም ዓይነት አለመርካትም ኃጢአት አይደለም። ያለንበት ዓለም ፍጹም ያልሆነ ሲሆን፤ በውስጡ የሚከናወነው ሁሉ የእግዚአብሔር ፈቃድ ያለበት አይደለም። አለመርካት ወደ መንፈሳዊ ዕድገት እስካመጣን ድረስ ከፋ አይደለም። በሌላ በኩል ደግሞ አለመ

ርካት ከፋ የሚሆንበት ጊዜም አለ። ባለን የረከን እንድንሆን መቻላቱ ቅጹስ ውስጥ በተለያዩ ስፍራ ተጠቅሷል። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሲጽፍ ለት፤ “በእርግጥ ያለኝ ይበቃኛል የሚል ሰው፤ ፍጹም መንፈሳዊነትን ስለሚያተርፍበት ሃይማኖት የሀብት ምንጭ ነው” አለው (1 ጢሞ. 8፥8)። የዕብራውያንን መጽሐፍ የጻፈው ሰውም፤ “ከገንዘብ ፍቅር ራቁ፤ ያላችሁ ይበቃችሁ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አልጥልህም፤ አልተውህም ብሎ አል። ስለዚህ በመተማመን እግዚአብሔር ረዳቱ ነው፤ አልፈራም ሰው ምን ሊያደርገኝ ይችላል? እንግሊዝ” ይላል (ዕብ. 13፥5)። ባለን ምድራዊ ነገር አለመርካት መንፈሳዊ ሕይወታችንንም ይነካል።

አለመርካት ሁለት ችግር ያመጣል። አንደኛው ምስጋና ቢሰነት ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ መራራነት ነው። ለምሳሌ፤ ባለችን ሸክለዋጥን ደስ ብሎን ሰንኖር ኅረቤታችን ፔጆ መኪና ገዝቶ ሰናይ፤ ሸክለዋጥናችን ታንሰብንና ማማረርና ቅር መሰኘት እንጀምራለን። የኅረቤታችንን ፔጆ መኪና ሰናይ፤ ቀደም ሲል እግዚአብሔር ስለ ሰጠን መኪና ማመስገናችን ይቀራል። ምስጋና ቢሰነታችንም ከእግዚአብሔር ይለየናል። ከእኛ የበለጠ ወይም የተሻለ ነገር ለሌላው ይሰጣል በማለት እግዚአብሔርን እንደ አድሎኛ በመመልከት በመቀየም ከሚወደን እግዚአብሔር ራሳችንን ማራቅ እንጀምራለን። ከእርሱ ጋር ላለመገናኘትም ስንል የነበረንን የጸሎትና የእምልኮትን ልምምዳችንን እየተውነው እንመጣለን።

መራራነት ደግሞ ከምስጋና ቢሰነት የከፋ ነው። እግዚአብሔር የእቤልን መስዋዕት ተቀብሎ የቃየልን ባለመቀበሉ፤ ቃየል በእግዚአብሔር ላይ መራራነት ተሰምቶት እንደነበረ እናውቃለን። መራራነት ለጥላቻ በጣም ቅርብ ነው። ምኞታችን ሳይሟላልን ሲቀር፤ ከጊዜ በኋላ ከመጥላት ድረጃ ሊያደርስን ይችላል። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆን የዮሴፍና የወንድሞቹ የሕይወት ታሪክ ነው። የዮሴፍ አባት በልጆቹ መካከል ማበላለጥ ሲጀምር፤ አባታቸው የዮሴፍን ከሌሎቹ ልጆቹ የበለጠ ሲወደው ያዩ ወንድሞቹ የዮሴፍን ጠሉት። የጠሉበትም ምክንያት የዮሴፍ ከፋ ስለሆነባቸው ሳይሆን፤ እነርሱ የሚፈልጉትን መወደድ የዮሴፍ በማግኘቱ ብቻ ነው። በዮሴፍ ላይ የነበራቸው ጥላቻ እየገፋ ሲመጣ፤ ሊገድሉት ቃጣቸው። ለዚህ ነው ሐዋርያው ዮሐንስ “ወንድሙን የሚጠላ ሁሉ ነፍስ ገዳይ ነው፤ ነፍስ ገዳይም የዘላለም ሕይወት እንደሌለው ታውቃላችሁ” ያለው (1ዮሐ.3፥15)። ምኞት ሁልጊዜ ከመሰረቅ፤ ዝሙት ከመፈጸምና ከመግደል ድረጃ ሳይደርስንም፤

መንፈሳዊ ሕይወታችንን ጤናማ ባልሆነ መንገድ የመንካት ኃይል እንዳለው የታወቀ ነው።

ብዙዎች ብዙ ብር የሚያስገኝ ሎተሪ እንዲደርሳቸው ይመኛሉ። ሎተሪ በደረሰቸው ሰዎች የሚቀኑም አይጠፉም። እግዚአብሔር ሎተሪ እንዲደርስኝ ቢያደርግ ይህን ያህል ለቤተ ክርስቲያንና ለመንፈሳዊ ድርጅት እስከ ነበር የሚለም አሉ። ሎተሪ ደርሶት ብዙ ብር ያገኘ ክርስቲያን ለኢትዮጵያውያን የወንጌል አገልግሎት ማስፋፊያ በማለት በርከት ያለ ብር ቢለጥ አቀበል ነበር ወይ? ብዬ ራሴን እጠይቃለሁ። እግዚአብሔር የራሱን ሥራ የራሱን አገልግሎት በቀጥታ ወይም በትክክለኛ መንገድ መደገፍ አቅቶት ሌላ አቋራጭ መንገድ ይፈልግ ይሆን? የብዙ ሰዎችን ኪስ እራቁት የልጆቻቸውን ወተት መጥፍ ገንዘብ ሎተሪ የሚገዙ በኑሯቸው አንዳንድ ቀዳዳ ሊደፍንላቸው የሚችለውን ገንዘብ መስዋዕት በማድረግ ሎተሪ የሚገዙ ሎተሪ በመግዛት ኪሳቸውን የሚያራቁት ብዙዎች ናቸው። ታዲያ በዚህ ዓይነት በተሰበሰበው ገንዘብ የሎተሪ ዕድል ያስገኘውን ገንዘብ መውሰድ ትክክልነቱ እይታየኝም። ምናልባት ሎተሪ ሲደርሳችሁ ለአገልግሎታችን በርከት ያለ ገንዘብ ለመስጠት ያስባችሁ ብትኖሩ ለጠቃችሁን አንቀበልምና ሌላ ሥፍራ ለማዋል ከአሁኑ ተዘጋጁ።

እነዚህ ብዙ ብር በሎተሪ ያገኙ ሰዎች ሎተሪውን ካገኙ በኋላ ሕይወታቸው ምን መስሎ ይሆን? የሚፈልጉትን በማግኘታቸው በሕይወታቸው ረከተው ይሆን? ብላችሁ መጠየቃችሁ አይቀርም። ከብዙ ዓመት በፊት አንድ ባልና ሚስት \$48.6 ሚሊዮን ዶላር ሎተሪ ደርሷቸው ነበር። \$48.6 ሚሊዮን ዶላር ካገኙ ከጥቂት ዓመት በኋላ የነበሩበትን ሁኔታ ሚስትዋ ስትናገር እንዲህ አለች። “ይህን በጣም ብዙ ብር ካገኘን በኋላ ደስ ብሎን የኖርንው አንድ ወር ብቻ ሲሆን ሦስት ዓመት የኖርነው ኑሮ የሰቃይ ኑሮ ነበር። ከዚህ በፊት ማለትም ሎተሪው ሳይደርስን የምንኖረውን ዓይነት የሰላም ኑሮ ለመኖር ያለንን ገንዘብ ሁሉ አለጥ ነበር። የምፈልገው ሰላምና ጤንነትን ብቻ ነው” አለች። ይህኛ ሴት በእደንዛዥ ዕጽገ እንዲሁም በመጠጥ ሱስ የተያዘች ሆነች። ሎተሪው ከደረሰች በኋላ ሦስት ጊዜ በቀዶ ጥገና ሕክምና ውስጥ አለፈች። ካገኘች መልካም ነገር የበለጠ የደረሰባቸው ከፋ ነገር ያመዘነ ነበር። ሎተሪው ከደረሰቸው ከጥቂት ዓመት በኋላ ባልዋው ፍቺ ጠየቀ። ፍቺውን ለማጠቃለል ለጠበቃ ብቻ ከ2 መቶ ሺ ዶላር በላይ ወጪ አደረጉ። እግዚአብሔር “የሌላውን ሰው

ቤት አትመኝ! ሚስቱንም! አገልጋዮቿን! ከብቱን አህጉቹንም ሆነ ግና ቸውንም ንብረቱን ሁሉ አትመኝ” ለምን አለ? መመኘት ብቻ ሳይሆን ሰው የተመኘውንም ነገር ሲያገኝ በሕይወቱ ሊደርስበት የሚችለውን ትልቅ ጉዳት ወይም በጎ ያልሆነ ነገር ስለሚያውቅ ነው።

በዚህ ዓለም ውስጥ የሚፈጠሩት ችግሮች ከምክንያቶቹ መካከል አንደኛው ሰው የሌላውን በመፈለግ እንዲሁም ባለው ነገር መርካት ባለመቻሉ ነው። አንድ ጊዜ አንድ አባት በኃይል የሚያለቅሱ ሁለት ትናንሽ ልጆቹን ይዞ በመንገድ ሲያልፍ አንድ ሰው ቆም ብሎ “እነዚህ ልጆች የሚያለቅሱት ለምንድነው?” ብሎ አባትየውን ጠየቀ። አባትየውም “የእነዚህ ልጆች ችግር በዓለም ውስጥ ያለውን ዓይነት ችግር ነው። አንደኛው ልጅ ከረሜላ ይዟል፤ ከረሜላ ቢይዝም ነጣቂው ይነጥቀኛል ብሎ ያለቅላል። ሌላው ደግሞ ከረሜላ ስለሌለው የወንድሙን ከረሜላ መውሰድ አለብኝ ብሎ ያለቅላል። ለዚህ ነው ሁለቱም የሚያለቅሱት” በማለት መልሰ ሰጠ።

ምኞት ቅናትን እንዲሁም ጥፁትን እንደሚፈጥር ሰላወቀ ነው። እግዚአብሔር “የሌላውን ሰው ቤት መጠጥ አገልጋዮች አህጉቹንም ሆነ ግናቸውንም ንብረቱን ሁሉ አትመኝ” የሚለውን መመሪያ ሕግ ለሰው የሰጠው። ይህን የመጨረሻውን ትዕዛዝ እግዚአብሔር የሰጠበት ሌሎች ምክንያቶች አሉት። የምንመኛቸው የምንፈልጋቸው ነገሮች ዘለዓለማዊ ሳይሆኑ ጊዜያው መሆናቸውን ስለሚያውቅ ነው። ስለጃችን ጨብጠን ይዘናቸዋል የምንላቸው ነገሮች በመጨረሻ ከእጃችን እፈትልከው እንደሚሄዱ ያውቃል። ስለሆነም ሐዋርያው ጳውሎስ “እኛ የምንመለከተው የማይታየውን ነገር እንጂ የሚታየውን አይደለም፤ ምክንያቱም የሚታየው ነገር ጊዜያዊ ነው፤ የማይታየው ግን ዘላለማዊ ነው” አለ (2 ቆሮ. 4፡18)።

አንድ ጊዜ ጎረቤቶቹን ትልቅ ትምህርት ለማስተማር የፈለገ አንድ ገበሬ፤ ባዶ መሬቱ ላይ “በሕይወቱ እርካታ ላለው ሰው ይህን መሬቱን (ርሰቱን) በነጻ እሰጠዋለሁ” በማለት ማስታወቂያ አወጣ። አንድ ሀብታም ገበሬ በዚያ ሰው ርሰት አጠገብ ሲያልፍ የዚያን ሰው ማስታወቂያ አንገብጦ “ይሄ ማስታወቂያውን ያወጣው ሰው ይህን ርሰቱን በነጻ የሚሰጥ ከሆነ ለምንኛውም ሰው የበለጠ ለእኔ ይገባኛል። ባለጸጋ ነኝ፤ የሚያስፈልገኝ ነገር ሁሉ አለኝ። ሰውየው የጠየቀውን ሁሉ ማግኘት እችላለሁ” በማለት ሰውየው ዘንድ ሄዶ ለምን እንደመጣ ነገረው። የመሬቱም ባለቤት “በእርግጥ አንተ በሕይወትህ ፍጹም የረከህ ሰው ነህ ወይ?” ብሎ ጠየቀው። ያ

ሀብታም ዝጠፈም፤ “አዎን ፍጹም የረከሁ ነኝ፤ የሚያስፈልገኝን ነገር ተሟልቶልኝ የምኖር ስለሆንኩ በሕይወቴ ፍጹም ርካታ ያለኝ ሰው ነኝ” አለው። የመሬቱም ባለቤት፤ “የእኔ ወንድም ሁሉ ነገር ያለህ፤ ባለህ ነገር ፍጹም የረከህ ከሆንክ፤ እንግዲያውስ የእኔን መሬት ለመፈለግ ለምን መጣህ? የእኔ መሬት ምን ያደርግልሃል?” ብሎ ጠየቀው። ያ ሀብታም ዝጠፈ ከሚያስፈልገው ነገር ውስጥ ምንም ያልጎደለው፤ ሁሉም ነገር የተሟላለት ሰው ቢሆንም፤ በልብ ውስጥ ሌላ ተጨማሪ የሚፈልገው ነገር ስለነበር፤ ሙሉ በሙሉ በሕይወቱ የረከ ሰው እንዳልነበረ በግልጽ ያሳያል። ለመሆኑ ሰው “በቃኝ! ሁሉ ነገር አለኝ” ከማለት ደረጃ መድረስ የሚችለው መቼ ይሆን? ለዚህ ጥያቄ ጠቢቡ ሰሎሞን መልስ ሲሰጥ፤ “ብርን የሚወድ ብር አይቶ አይጠግባም፤ ሀብታም ለመሆን የሚፈልግ ሰው ትርፍ አግኝቶ አያልፍለትም፤ ይህም ከንቱ ነው” አለ (መክብብ 5:10)።

ሰው በሕይወቱ ፍጹም የረከ መሆን ይችላል ወይ?

ለመሆኑ ሰው በሕይወቱ ፍጹም የረከ ሆኖ መኖር የሚችለው መቼና እንዴት ይሆን? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ጎረቤቱ ወይም ጓደኛው ያለውን ከመመልከት ይልቅ፤ ትንሽም ሆነ ትልቅ እግዚአብሔር ባደረገለትና ወይም በሰጠው ነገር ደስ ቢለው በልቡ ውስጥ የረከ ሰው አይሆንም ክበር? ይህን ለማለት ቀላል ነው፤ በተግባር ላይ ለማዋል ግን ከባድ ነው። ሌሎች ያላቸውን “እኔም በኖረኝ” ብለን በልባችን ውስጥ ሳንመኝ መኖር እንችላለን? መመኘት ከሰው ተፈጥሯዊ ባሕሪ ውስጥ እንደኛው እንደሆነ ግልጽ ነው። በሕጻናት ላይ የምናየው ጠባይ ስለሚያረጋግጥልን፤ ስለ “መመኘት” ከሌላው በው መማር የሚያስፈልገን አይመስለንም። በእንዳንድ ሕብረተሰብ በየጊዜው በሚወጡት ማስታወቂያዎች ምክንያት የሰውን ፍላጎት ያባብሱት እንጂ፤ ሌላው ያለው ነገር እርሱም እንዲኖረው የማይፈልግ ሰው የለም። የበለጠ ባይኖረን እንኳን ጎረቤታችን ያለውን ዓይነት ቆሳቆሳዊ ነገሮች እንዲኖሩን እንመኛለን (እንፈልጋለን)። በቅርቡ እኔ በግውቀው አካባቢ ያሰደነቀኝ ሁኔታ አለ። በማላውቀው ምክንያት “Four Wheel” መኪና የሚፈለግበት ሁኔታ ተፈጠረ። ያንን ዓይነት መኪና ማን መግዛት እንደ ጀመረ እላውቅም። ጥሩ መጓጓዣ መኪና

ያለው ቢሆንም እንዲህ ሲገዛ ያየ፤ አቅሙ ባይፈቅድለትም ሌላውም ዕጎ እየገባ ያንን ዓይነት መኪና መግዛት ጀመረ። “ሌላው ያለውን ዓይነት መኪና እኔስ ለምን አይኖረኝም?” በማለት ፋክክር የተጀመረ ይመስላል። ለመሆኑ “ከምቸት ኃጢአት” ማምለጥ እንችል ይሆን? በሕይወቱ “የረከ ሰው” ይኖር ይሆን?

በጣም በረቀቀ ጥበብ የተሰራ አንድ ትንሽ የሰዊስ ሰዓት በአንዲት ሴት ወይዘሮ እጅ ላይ ታሰሮ አገልግሎቱን ሰዓቱን ላስረችው ሴት ብቻ በመስጠቱ ቅሬታ ይሰማው ክበር። በከተማው መካከል ባለፈ ቁጥር፤ በማዘጋጃ ቤቱ ትልቅ ሕንጻ ጫፍ ላይ፤ አንድ ትልቅ ሰዓት እያየ በዚያ ሰዓት ይቀና ክበር። አንድ ቀን ያቺ ሴት ወይዘሮ ያንን ትንሽ ሰዓት በእጇ እንዳስረች በከተማው መካከል ስታልፍ፤ ያ ትንሽ ሰዓት ቀና ብሎ በሕንጻው ላይ ያሰውን ትልቅ ሰዓት ተመልክቶ፤ “ምንው እኔም እዚያ ትልቅ ሕንጻ ላይ በወጣሁና አገልግሎቴን ለአንድ ሰው ብቻ ከመስጠት ይልቅ ለብዙዎች አገልግሎቴን በሰጠሁ ምን አለ?” ብሎ ተመኘ። ሰዓቱን ያስረችው ሴት ሕንጻው ላይ ከነበረው ትልቁ ሰዓት ዘንድ እንዲደርስ ዕድል ተሰጥቶት ክበር። ሴት የዋ በእጇ ላይ ያስረችውን ሰዓት “ያውልህ! ትልቁ ሰዓት ካለበት ሕንጻ ለመውጣት ተፈቅዶልሃል” አለችው። በማግስቱ ያ ትንሽ ሰዓት በክር ታሰሮ፤ ትልቁ ሰዓት ካለበት ሕንጻ ላይ ቀስ በቀስ እየተላበ መውጣት ጀመረ። ወደ ላይ በወጣ ቁጥር፤ መታየቱ እየቀነሰ ሲመጣ ይታወቀው ክበር። መጨረሻ ከሆንጸው ጫፍ ላይ ሲደርስ፤ ፈጽሞ ከሰው ዓይን ጠፋ። ወደ ላይ ከፍ ማለቱ ሕልውናውን ፈጽሞ እንዳጠፋው አወቀ።

ይህ ታሪክ ተረት ይሁን እንጂ ለእኔና ለእናንተ ትልቅ ትምህርት የያዘ ነው። እግዚአብሔር በሰጠንና በሰጠን ስፍራ መርካት ሲያቅተን፤ ባለን ነገር ረከተን በማመስገን ፈንታ ሌላውን ስንፈልግ፤ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ መሆናችንን፤ ሕልውናችንን የምናጣ እንሆናለንና ይህን ከመሰለ አደጋ ራሳችንን መጠበቅ፤ ራሳችንን ማለማመድ ይገባናል።

እግዚአብሔር ይህን እስረኛውን ትእዛዝ ለሰው የሰጠበት ሌሎች የተለያዩ ምክንያቶች አሉት። ከጉዳት ሊጠበቀን እንጂ፤ ደስታችንን ሊቀንስ፤ እንዲሁም እንዳናድግ ወደ ታች ሊጎትተን አይደለም። እንዲኖረን በጣም የምንመኘው ነገር፤ ሽክም ሊሆንብን እንደሚችል ስለሚያውቅ ነው። ዳዊት ብዙ ሚስቶችና ብዙ ቁባቶች የነበሩት ንጉሥ ቢሆንም፤ የጎረቤቱን ሚስት አይቶ በመመኘቱ (በመፈለጉ) ምክንያት የደረሰበትን ትልቅ

ጉዳት እናውቃለን። በወቅቱ የሚፈለገውን በማግኘቱ ጊዜያዊ ደስታ የነበረው ይምስል እንጂ ከፍተኛ ዋጋ እንዳበከፈለው መዘመረ ዳዊት ምዕ ራፍ 51 ላይ ባሰማው የንስህ ጨሽት መረዳት እንችላለን። “የደስታንና የሐሄትን ድምፅ አሰማኝ፤ ምንም እንኳን በብረህ ያደቅቅኸኝ ቢሆንም፤ እንደ ገና ደስ አሰኘኝ። ኃጢአቴን አትቁጠርብኝ፤ ከበደለም ልንጻኝ እለ (መዝ. 51፥6-9)።

ይሄ ድምጽ በሀዘን ልቡ የተሰበረበት ሰው ድምጽ፤ ቀደም ሲል ያለፈ በትን ሕይወት የመለወጥ ኃይል ቢኖረው ያንን ለመለወጥ የሚመኝ ሰው ጨሽት ነው። ዳዊት የተመኘውን የፈለገውን ያግኝ እንጂ፤ ለረጅም ዘመን በቤተሰቡ ውስጥ ከፍተኛ የልብ በብራት፤ ግድያ፤ አበንድዶ በሥጋ መድፈር፤ በሥጋ ዘመዶች መሀል የሥጋ ግንኙነት፤ ውርደት፤ ከሀዲ ነት፤ አመጽ እስከ መጨረሻ ዘመኑ ከቤቱ አልጠፋም። የምንመኘው ነገር በሕይወታችን ትልቅ ሽክም ወይም ውርደት ሊሆንብን እንደሚችል፤ እና ገኛለን ብለን ያስብነውን ደስታ ከውስጣችን ጨምቆ ሊወበድብን እንደሚችል እግዚአብሔር ያውቃል።

“እትመኝ...” የሚለውን አበረኛውን ትዕዛዝ እግዚአብሔር የሰጠን፤ ምኞት ምን ያህል አጥፊያችን ሊሆን እንደሚችል በሰሚያውቅ ነው። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በጻፈለት መልዕክቱ “በእርግጥ ‘ያለኝ ይባቃናል’ የሚል ሰው፤ ፍጹም መንፈሳዊነትን ስለሚያተርፍበት ሃይማኖት የሀብት ምንጭ ነው። ምክንያቱም ወደዚህ ዓለም ምንም ይዘን አልመጣንም፤ ከዚህም ዓለም ይዘነው የምንሔድ ምንም ነገር የለም። የምንበላውንና የምንለብለውን ካገኘን ይባቃናል። ሀብታሞች ለመሆን የሚፈልጉ ግን በፈተና ይወድቃሉ፤ ሰዎችን በሚያበላሽና በሚያጠፍ ከንቱና አደገኛ ሰሆን በብዙ ምኞት ወጥመድም ይያዛሉ። ምክንያቱም የገንዘብ ፍቅር የከፋት ሁሉ ምንጭ ነው፤ እንዳንድ ሰዎች ገንዘብ ለማግኘት በመመኘት ከእምነት ርቀዋል፤ ልባቸውንም በሐዘን ጦር ወጥተዋል” ይላል (1 ጢሞ. 6፥6-10)። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሀብታም ለመሆን የሚፈልጉ ሰዎች ብዙ ገንዘብ ለማግኘት ብዙ ልክ ያልሆነ ነገር እንደሚያደርጉ ይገልጽለታል። ደስታ የሚያስገኝላቸው ስለሚመስላቸው የሚፈልጉትን ነገር ለማግኘት የከፋ ነገር ይሠራሉ፤ ላባቸው እስኪንጠባጠብ ድረስ ይለፋሉ። ይሁን እንጂ፤ መጨረሻ ላይ በካ ነገር የሚሠሩበት ኃይልና ጉልበት ያጣሉ።

“እትመኝ...” የሚለውን አበረኛውን ትዕዛዝ እግዚአብሔር የሰጠን፤ ምኞት አላባች እንደሆነ ስለሚያውቅ ነው። ኢየሱስ ሃሰው ሕይወት በህ ብት ብዛት አይደለም፤ ስለዚህ ከመነሻው ተጠብቆ፤ ተጠንቀቆም እለ (ዮሐ. 12፥15)። የምንኖረው የሰው ፍላጎት ከምንጊዜም የበለጠ ያደዝበት ፍጹም የሆነ እርካታ በጠፋበት ዘመን ነው። በሰለጠነው ዓለም ውስጥ የምንኖር፤ ባለን ረከተን እንዳንኖር፤ አሁን ያለን ነገር፤ ለሚያስፈልገን ደስታ በቂ እንዳልሆነ በመንገር ፍላጎታችንን የሚቀሰቅሱ፤ ብዙ ቢሊዮን ዶላር ወጪ በማድረግ ሃያ አራት ሰዓት የሚሠሩ፤ የረቀቀ የንግድ ዕውቀት ያላቸው ነጋዴዎች በብዛት እንዳሉ እናውቃለን። እነርሱ ሊሸጡልን የሚፈልጉትን ዕቃ ብንገዛ፤ ደስታችን ፍጹምና የተሟላ እንደሚሆን በመግለጽ በረቀቀ ጥበባቸው ሊያግቡንና ሊያሳምኑን ይሞክራሉ።

ይሄ ችግር ጎልቶ የሚታየው መንፈሳዊነት በሌላቸው ሰዎች መካከል ብቻ አይደለም። ሌላው ቀርቶ በአገልግሎት ውስጥ የተሰለፉ ሰዎች የዚህ ድካም ይታይባቸዋል። እግዚአብሔር በሰጣቸው መከሊት የሚችሉትን ያህል በመሥራት ፈንታ ከእነርሱ የበለጠ መከሊት ከተሰጠው ሰው እኩል ወይም ለመብለጥ ስለሚመኙ በአገልግሎታቸው እርካታ ያጡ ይሆናሉ። ያ ብቻ ሳይሆን፤ መቅደም ወይም መብለጥ ካቃታቸው፤ ያ ቀድሟቸው የሄደ የመስላቸውን ሰው ለማጥፋት፤ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋሉ። በአገልግሎት ውስጥ ማደግ የሚችለው በዚህ ዓይነት ቢሆን ኖር፤ ዛሬ ብዙ ኢትዮጵያውያን ታላላቅ አገልጋዮች ይሆኑ ዝር። ጳውሎስ “ይሁን እንጂ ራሳቸውን ከሚያመለግኑ ከአንዳንድ ሰዎች ጋር ራሳችንን ልናወጃድር ወይም ራሳችንን ልናገጽድ አንደፍርም፤ እነርሱ ግን ራሳቸውን ከራሳቸው ጋር በማመዛዘናቸውን ራሳቸውንም ከራሳቸው ጋር በማወጃደራቸው አስተዋዮች አይደሉም ይላል (2 ቆሮ. 10፥12)። ጳውሎስ ራሳችንን ከማንም ጋር እንዳናወጃድር ግልጽ አድርጎ ይመክረናል። ስለዚህ አገልግሎታችንን ከሌላው ሰው አገልግሎት፤ ወይም በአገልግሎቱ ካገኘው ፍሬ ጋር አናወጃድር። አወጃድረን ከሌላው የበለጠ ካለን፤ ኩራት ወይም ትምክህት ወደ ልባችን ይጣል። ከሌላው ያለን ካለን ደግሞ ቅናት በልባችን ውስጥ ይገባና የሌላውን ሰው መመኘት እንጀምራለን።

ብዙ ጊዜ አንዳንድ ሰዎች “እከሌ ያለውን ዓይነት መኪና ቢኖረኝ፤ የእከሌን ዓይነት ቆንጆ ሚስት ባገባ፤ እንደ እከሌ ብዙ ልጆች ብወልድ፤ ደስ ታዬ የተሟላ ይሆን ዝር” ብለው የሚያስቡ አሉ። የሚፈልጉትን ሲያጥኙ

ግን ሌላ ያላገኙትን ስለሚመኙ (ስለሚፈልጉ) እናገኛለን ያሉትን ደስታ ሳያገኙ እንዲሁ እንደ ጓጉ ይቀራሉ። ያልተረፈው እውነት ቢኖር እንዲኖረን የምንመኘው ቆሳቆሳዊ ነገር ለእርካታችን ዋና ቁልፍ ወይም ምክንያት እንደማይሆን ነው። ወንድ ሳጤዎች ሆነን ደስተኞች መሆን ካልቻልን “ሳጣ ደስተኛ እሆናለሁ” ብሎ ማለብ ራስን ማታለል ይሆናል። አለን በምንለው ነገር እንዲሁም አሁን ሆነን በተገኘው ነገር እርካታ ካላገኘን በደስታ የተሞላን ካልሆንን እንድ ቀን ሁኔታዎች ሲለወጡ ደስተኛ እንሆናለን ብሎ ማለብ ትልቅ ስህተት ነው። ደስታ ይሰጠናል ብለን ለፍተን ታግለን ብዙ መስዋዕት ከፍለን የፈለግነውን ነገር ማግኘት ካልቻልን ራሳችንን ትልቅ ሀዘንና ተስፋ መቁረጥ ውስጥ እንከታለን።

“አትመኝ...” የሚለውን አስረኛውን ትዕዛዝ እግዚአብሔር የሰጠን እርካታ በሂደት ውስጥ እንደሚገኝ ስለሚያውቅ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ “ስለዚህ ማግኘትንም ሆነ ማጣትን ዐውቃለሁ፤ በማንኛውም ቦታ ሆነ በየትኛውም ጊዜ የመጥገብንና የመራብን የማግኘትንና የማጣትን ምስጢር ተምራለሁ” ይላል (ፊልጵ. 4፡11-12)። እኔና እናንተ በሕይወታችን የምናልፍባቸው ሁኔታዎች ሁሉ በጌታ ውስጥ እንድንረካ የሚያደርገንን ልምምድ ይሰጠናል። እግዚአብሔር “አልጥላህም አልተውህም” ስላለን ባለን መርካት ይገባናል። እግዚአብሔር ከቶ ስለማይተወን የሚያስፈልገን ነገር ሲፈጠር እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ የማያጥፍ አምላክ መሆኑን የሚያሳይበት ዕድል ይሰጠዋል። ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ሕብረት ሲኖረን ባዶ የሆነውን ልባችንን ይሞላዋል። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ “...ወደዚህ ዓለም ምንም ይዘን አልመጣንም፤ ከዚህም ዓለም ይዘው የምንሄድ ምንም ነገር የለም” ይለዋል (1 ጢሞ. 6፡7)። በአሁኑ ሁኔታችን ካልረካን በእንድ ዓይነት ሁኔታዎች እየደጋገምን እናልፋለን።

እስራኤላውያን 40 ዓመት ሙሉ በሲና ምድረ በዳ የተንከራተቱት በዚህ ምክንያት ነው። እኛም እርካታን በሂደት እየተማርነው የምናልፈው መሆኑን እስከምንረዳ ድረስ እየደጋገምን በእንድ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ማለፋችን አይቀርም። ጳውሎስ “...አውቄአለሁ...” ብሎ ሲል ምን ማለት እንደሆነ ይገባን ይሆን? “በሕይወቴ እርካታ ያጣሁበትን ጊዜ አስታውሳለሁ፤ አሁን ግን ዐውቄአለሁ፤ ከዚህ በፊት የረካሁና ትዕግስተኛ አልነበርኩም፤ ይሁን እንጂ በውስጡ በማለፌ በሂደት ተምራለሁ” ይላል። ትዕግስት ባልነበረው ጊዜ “እግዚአብሔር ሆይ! ይህን ለምን አትሰጠኝም...

... ለምን ይህንና ያንን አታደርግልኝም?” ይል ነበር። ጳውሎስ የሚያስፈልገውን ነገር ከተማረና ከገባው በኋላ “...ከዚህ በፊት ጠቃሚዎች ናቸው ብዬ አምናባቸው የነበሩትን ነገሮች ሁሉ ስለ ክርስቶስ ብዬ ዋጋ እንደሌላቸው ከንቱ ነገሮች አድርጌ እቆጥራቸዋለሁ። ከዚህም በቀር ጌታ ይን ኢየሱስ ክርስቶስን ከማወቅ የበለጠ ሌላ ምንም ነገር እንደሌለ ስለማምን ሁሉን ነገር እንደ ኪሣራ እቆጥራለሁ። ክርስቶስንም ለማግኘት ስለሁሉን ነገር እንደ ቤት ጥራጊ እቆጥራለሁ” አለ (ፊልጵ. 3፡7-8)። ጳውሎስ እውነተኛውን የእርካታ ምንጭ ካወቀ በኋላ በሕይወቴ ፍጹም የሆነ ሰላምና ደስታ ተፈጠረ።

“አትመኝ...” የሚለውን አስረኛውን ትዕዛዝ እግዚአብሔር የሰጠን በምኞት ሳይሆን “ይበቃኛል” ብሎ በመርካት ውስጥ ሰላም እንደሚገኝ ስለሚያውቅ ነው። ለዎች ስኬትን ምድራዊ ወይም ቆሳቆሳዊ የሆኑትን ነገሮች በብርቱ ይፈልጋሉ። እነርሱንም ለማግኘት ብዙ መስዋዕት ይከፍላሉ። ብዙ ስለሚፈልጉ ፍጹም የሆነ እርካታ አያገኙም። በሕይወታችን ስኬትን ማግኘት ከቶ ነው? ፈጽሞ አይደለም። በተቻለን መጠን በምናደርገው ነገር ሁሉ ድልን (ስኬትን) ለማግኘት እንጣር። ነገር ግን በሕይወታችን ውስጥ ከፍተኛውን ሥፍራ የያዘው የምንመኘው ስኬት ከሆነ ግን ከምንፈልገው ደረጃ ላይ ስንደርስ ይበቃናል ብለን እንደማናቆም እንወቅ። እርካታ ሰላምን ይሰጣል ስንል ምን ማለታችን ነው? ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሲኖረን በችግር ውስጥ ልባችንን በሚሰብር ሁኔታ ውስጥ ብንሆን እንኳን እኔና እናንተ እርፍ ያለ ሕይወት ልባችን በዕርካታ የተሞላ ይሆናል። ዘማሪው “...ወደ አንተ ተጠግኜ እኛ ራሴን አንተም ቀኝ እጄን ትይላለህ። እየመከርከ ትመራኛለህ፤ በመጨረሻም በከፍተኛ ትቀበለኛለህ። በሰማይ ከአንተ ሌላ ማን አለኝ? በምድርስ እንተን ካገኘሁ ሌላ ምን እሻለሁ? እያምርዶና ጉልበቴ ሊደክመው ይችላሉ። እግዚአብሔር ግን እስከ ዘላለም ብርታቴና አለኝታዬ ነው” ይላል (መዝ. 73፡23-26)።

ባለን እርካታ የሚሰማን ከጌታ ጋር ጥሩ ግንኙነት ሲኖረን ነው

እግዚአብሔር በሚገኝበት ዙሪያ መገኘት እርካታ ለምን እንደሚገኝ እናውቅ ይሆን? እግዚአብሔር የሚያስፈልገን ነገር ሁሉ የሚሰጠን መሆኑን

ኑን ስለምናውቅ ነው። ማንኛውንም ነገር እንደሚያዘጋጅልን እንደሚያ ተገባብርልን እናውቃለን። የዛሬውን ብቻ ሳይሆን ከሺ ዓመት በፊትም ሆነ በኋላ በሕይወታችን ውስጥ የሚሆነውን ያውቃል። አለን የምንለው፣ ሰብ ስለን የያዝነው ሁሉ እንደ ዓመና በኖ እንደሚጠፋ ያውቃል። “የሌላውን ሰው ቤት፣ ... ሚስት...፣ ለገልጋቸን፣ ከብቱን አሁኖቻችንም ሆነ ግናቸውንም ንብረቱን ሁሉ...” መመኘት የሌለባን በዚያ መንገድ ብንሄድ፣ ምንም ያህል ብዙ ቢኖረን፣ ምንጊዜም መርከት የማንችል መሆናችንን ሰጠቀ ነው።

የሴንት አንቶኒዮ የቅርጫት ኳስ ታዋቂ ተጫዋች የነበረው ዴቪድ ሮቢንሰን፣ የቺካጎ ቡልብ የቅርጫት ኳስ ቡድን ዝና ተጫዋች የነበረው፣ ማይክል ጆርጋን የመጀመሪያውን ያሸናፊነት ጥንጫ ይዞ ባዩ ቀን የተሰማውን ስሜት ሲገልጽ አንዲህ አለ። “የሕይወት መጨረሻው ያ የብረት ዋጌ የሆነ ይመስል ወደ ራሴ ሕይወት ለጥቂት ደቂቃ ያለኝን የሆኑትን መገምገም ጀመርኩ። እምስት መኪና፣ ሁለት ትላልቅ መኖሪያ ቤቶች፣ ይኖረኛል ብዬ ያሳሰብኩትን ያህል ብዙ ገዝብ እንዳለኝ ተመላከትኩ። ከዚህ የበለጠ ምን አፈልጋለሁ? አል ክር። ነገር ግን ማይክል ጆርጋን ያቺን ያሸናፊነት ዋጌ ይዞ ሳይተ ከእኔ የበለጠ ነገር እንዳለው ተረዳሁ፤ እርሱ ያለውን ዓይነት እኔም እንዲኖረኝ ተመኘሁ። ዓለም እኛን ለማጥመድ የዘረጋው ውጥመድ ይሆን? ያለኝ ሊበቃኝ ይችል ክር። ይሁን እንጂ፣ ምድራዊ ነገር ወይም ቆሳቆሳዊ የሆነ ነገር ምንም ያህል ብዙ ቢኖረን፣ ውስጣዊ ልባችንን ሊያረካው አይችልም። ያኔ ነው በሕይወቴ ጌታ እንደሚያስፈልገኝ የተረዳሁት” አለ።

ያለጌታ በሕይወቱ ፍጹም የረካ ሰው በዓለም ላይ ይኖር ይሆን? በጥንት ዘመን በማይድን በሽታ ይሰቃይ ለአበረ ንጉሥ አንድ ከነብ ቆጣሪ “የምትድንበት ነገር አለ። በሕይወቱ ፍጹም የረካ ሰው ፈልገህ የእርሱን ሽሚዝ ከላበስክ ትድናለህ” አለው። በግዛቱ ውስጥ በሕይወቱ የረካ ሰው ለማግኘት ከፍተኛ ጥረት ከተደረገ በኋላ አንድ ሰው ተገኝቶ ንጉሡ ፊት ቀረበ። የሚያሳዝነው ግን ንጉሡ የዚያን ሰው ሽሚዝ አውልቆ እንዳይለ ብሰ ያ ሰው ሽሚዝ የሌለው፣ ራቁቱን የሚሄድ ሰው ሆኖ ተገኘ። ይሄ ምሳሌ እንደሚያስረዳን በጌታ ውስጥ ያልሆነ በሕይወቱ ምንም ያህል ብዙ ብልጽግና ያለው ቢሆን እንኳን ፍጹም የረካ እንደማይሆን የታወቀ ነው። እግ ቢለብኤር “የሌላውን ሰው ቤት፣ አትመኝ፤ ሚስቱንም፣ ለገልጋቸን፣ ከብቱን አሁኖቻችንም ሆነ ግናቸውንም ንብረቱን ሁሉ አትመ” የሚለውን

ትዕዛዝ ሲሰጠን፣ የምንመኘውን ሁሉ ብናገኝ እንኳን ደስታችን የተሟላ ሊሆን እንደማይችል ስለሚያውቅ ነው።

“ዐሥርቱ ትእዛዛትና የዘመት የሞራል ውድቀት” በሚል መሪ አሳብ፣ በአሥራ ሁለት ክፍል ያዘጋጀውን ትምህርት በዚህ ታሪክ እንደመድግለን።

በአንድ አገር ውስጥ አንድ ልጅ ብቻ የነበረው፣ በጣም ሀብታም ሰው ክር። እርሱና ልጁ ለኪነ ጥበብ ወይም ለሰራ ልዩ የሆነ ፍቅር ስለነበራቸው በዓለም ዙሪያ እየሄዱ ተደናቂነት ያላቸውን ሰዎች ብዙ ገንዘብ እየከፈሉ ያመጡ ክር። ዋጋቸው ሲገመት የማይችሉ፣ ፒካሶ፣ ቫን ጎና ሌሎች ታዋቂ በዓለዎች የሰሏቸውን ሰዎች እየገዙ በማምጣት የቤታቸውን ግድግዳ አግጠውት ክር። ይህ ሀብታም ሰው ሚስቱ የሞተችበት ብቸኛ ሰው ቢሆንም፣ ልጁ ለሰራ እርሱ የነበረውን ዓይነት ልዩ ፍቅር ያለው በመሆኑ የልጁን ዐይን እያየ ልቡ በደስታና በእርካት ይሞላ ክር። የልጁ ሰራ የማወቅ ችሎታው፣ ረቂቅ የሆነውን የገገድ ችሎታው ለዚያ ሀብታም ሰው የልብ ደስታ ይሰጠው ክር።

በአንድ ዘመን ከረምቱ እየተቃረበ ሲመጣ አገራቸውን ሊያጠቃ የመጣውን ጠላት እንዲከላከል ያ ወጣት ለጦርነት ተጠራ። ከጥቂት ሳምንት በኋላ ያ ለባት በጦርነቱ መካከል ልጁ ይመት ይዳን ሳይታወቅ እንደ ጠፋ ቴሌግራም ደረሰው። ከጥቂት ቀናት በኋላ ይሆናል ብሎ የፈራው ነገር ደረሰ። ያ የእርሱ ልጅ በጦርነቱ ቆሰሎ የነበረውን አንድ ወታደር ከወደቀ በት አንስቶ ወደ ምሽጉ ሲያመጣ ከጠላት በተተኮሰ ጥይት ተመትቶ እንደ ወደቀ አስደንጋጭ ዜና ደረሰው። የክርስቶስ ልደት እየተቃረበ ሲመጣ በዓሉን ልጁ በሕይወት በሌለበት ሁኔታ እንዴት አድርጎ ማክበር እንደሚችል በማለብ ያዝን ክር። የክርስቶስ ልደት ቀን፣ ጥዋት ቤቱ ተንኳኩቶ ሲከፍት በራቶ ላይ አንድ የወታደር ልብስ የለበሰ ወጣት በራቶ ላይ ቆሞ እየና ደነገጠ። በእጁ አንድ ትልቅ ፓኬጅ ይዟል።

እንዲህ ሲል ራሱን ለዚያ ሰው አስተዋወቀ። ከበራቶ እንደቆመ ጸኒ፣ በጦርነት ላይ የሞተው የልጅህ ጓደኛ ነኝ። ልጅህ እኔ በጠላት ጥይት ተመትቼ ቆሰዬ ከወደቅሁበት ሥፍር አንስቶ ሲወሰድኝ ነው በጠላት ጥይት ተመትቶ የሞተው። እርሱ ሞቶ እኔን ከሞት ያገኝ ነው። አንድ የማሳ ይህ ነገር አለኝ። ወደ ቤትህ ልግዝ? ብሎ ፈቃድ ጠይቆት ገብቶ ተቀመጠ። ሁለቱም ሲነጋገሩ፣ ልጅህ ከመሞቱ በፊት አንተና እርሱ ሰራ

በጣም እንደምትወዱና በታላላቅ በዓሊዎች የተሳሉ ብዙ ሰዎች እንዳላችሁ ነግሮች ነበር። እኔም በመጠኑ ቢሆን ሰዐሊ ነኝ። ካለው በኋላ እያፈረገ “ዛሬ የመጣሁት ይህን እኔ የሳልኩትን ሰዐል ልሰጥህ ነው” ብሎ ሰጠው።

አባትየውም ሰዐሉ የተጠቀሰበትን ወረቀት ሲፈታው የልጁን ምስል የያዘ ሰዐል አየ። ሰዐሉ በሌላ ሰው ዓይን ሲታይ ይህን ያህል የሚደክብ ሰዐል ነው ባይባልም፤ ለዚያ አባት ግን የልጁን ምስል የያዘ በመሆኑ በጣም ልዩ ነበር። እምባ እየተናነቀው ያንን ወጣት ወታደር ከልቡ አመሰግነው። ሰዐሉንም ከሳሉት ግድግዳ ላይ እንደሚያንጠለጥለው ቃል ገብለት። ያ ወጣት ወታደር ከሄደ ከጥቂት ጊዜ በኋላ በገዛው ቃል መሠረት የልጁን ሰዐል ከሳሉት ግድግዳው ላይ በቅሎ በዚያ የክርስቶስ ልደት ቀን በሚያዝናኖው ወንበሩ ተቀምጦ በሰጠታ መልክ የተሰጠውን የልጁን ምስል እያየ ደስ ብሎት አሳለፈ። ልጁ በሕይወት ባይኖርም፤ የብዙዎቹን ሕይወት በመንካቱ እንደ ሰማው ልጁ ከመሞቱ በፊት የቆሰሉ 12 የሚሆኑ ወታደሮችን ከሞት እንዳግኝ ስለሰማ፤ ልጁ በብዙዎች ልብ ውስጥ የማይረሳ መሆኑን ሲረዳ፤ ልዩ የሆነ መጽናኛትን አግኝቶ ነበር። በቤቱ ውስጥ ካሉት በተደናቂ በዓሊዎች ከተሳሉት ሰዐሎች ሁሉ ያ የልጁን መልክ የያዘው ሰዐል ግን ለእርሱ በገንዘብ መተመን የማይችለው ትልቅ ሀብቱና ንብረቱ ሆነ። ያ ሰዐል በሕይወቱ ካገኘው ትልቅ ሰጦት ሁሉ የሚበልጥ መሆኑን ለጎረቤቱ ተናገረ። ልክ ከረምቱ እንዳለፈ ያ ሀብታም ሰው በጣም ታመመና ሞተ። ለሰዐል ልዩ ፍቅር ያላቸው ሰዎች ያ ሀብታም በዘመኑ መላው ያጠራቀማቸው በታላላቅ በዓሊዎች የተሳሉ ተደናቂ የሆኑ ሰዐሎች እንደነበሩትና በጨረታ የሚሸጡ መሆናቸውን ስለገመቱ፤ ጨረታው የሚያካሂድበትን ቀን በናፍቆት ይጠባበቁ ነበር። ያ ሀብታም ሰው በኑዛ ዜው ያንን የልጁን ምስል የያዘውን ሰዐል በተቀበለበት በክርስቶስ ልደት ቀን ሰዐሎቹ በጨረታ እንዲሸጡ ስለጠየቀ፤ ለመጨረታ ከዓለም ዙሪያ ብዙዎች ተገኙ።

ጨረታው ተጀመረ። የአንድ ተራ ወታደር ምስል የያዘ የሚቼን ልጅ ምስል የያዘው ሰዐል መጀመሪያ ለጨረታ ቀረበ። ጨረታውን የሚያካሂደው ሰው “ይህን ሰዐል ለመግዛት የሚጫረት አለ?” ብሎ ሲጠይቅ፤ ሁሉም በንቀት መልክ ሰዐሉን እያዩ መልስ የሚሰጥ ሰው ጠፋ። ጸጥታው ሲረዝም፤ “በመቶ ብር ለመግዛት የሚጫረት አለ?” ብሎ ቀጥሎ ጠየቀ። አሁንም ለመጨረታ የሚፈልግ ሰው ጠፋ። ሁሉም ዝም ሲል ከተሰበሰበው

ሕዝብ መካከል አንዱ “ይሄ የሚቼ ልጅ ምስል ነው! እርሱን የሚፈልግ ከዚህ መካከል የሚኖር አይመስለኝም?” የሚል አስተያየት ሰጠ። ብዙዎች ሰውየው በሰጠው አስተያየት መሰማማታቸውን ገልጹ። “እርሱን ሰዐል ወዲያ አስቀምጥና ዋና ዋና ሰዐሎችን አጫርተን” አሉት። ጨረታውን የሚያካሂደው ሰው ግን “አይቻልም! ይህንን መጀመሪያ መሸጥ አለብን።” “ማነው የዚህን ልጅ ምስል መግዛት የሚፈልግ?” ብሎ ደግሞ ጠየቀ።

በመጨረሻም የዚያ ሰው ጎረቤት የሆነ አንድ ሰው “ያለኝ ገንዘብ አስር ብር ብቻ ነው። በዚህ ዋጋ ትሸጥልኛለህ? እኔ ልጁን ስለማውቀውና ስለምወደው ሰዐሉን እኔ እፈልገዋለሁ” አለ። አጫራቹም “አስር ብር የሚሰጠኝ አግኝቻለሁ... ከዚህ በላይ ሰጥቶ መግዛት የሚፈልግ አለ?” ብሎ ጠየቀ። “ከዚህ በላይ እስግለሁ” የሚል ሰው ሲጠፋ፤ ሰጥቂት ደቂቃ ከጠየቀ በኋላ “በአስር ብር ለመግዛት ለጠየቀው ሰው ሰዐሉ ተሸጧል!” በማለት በኋላ “በአስር ብር ለመግዛት ለጠየቀው ሰው ሰዐሉ ተሸጧል!” በማለት ለት አወጀ። ከዚህ በኋላ ከሕዝቡ መካከል አንዱ “...ይህን እዚህ ላይ እና ብቃና ጨረታው ይቀጥል...” አለ። ጨረታውን የሚያካሂደው ሰው ግን ሕዝቡን ሰጥቂት ደቂቃ ከተመለከተ በኋላ “ጨረታው እዚህ ላይ ያበቃል” አለ። ሕዝቡ ማመን አቅቶት ቤቱ በጸጥታ ተሞላ። በዚህ መካከል አንዱ ሰው ልጅ ምስል ልንገዛ ነው እንዴ? የተቀሩት ሰዐሎቹ...?” ብሎ ጠየቀ። ብዙ ሚሊዮን ዶላር የሚያወጡ ሰዐሎች እያሉ ጨረታው አብቅቷል ያልክበትን ምክንያቱ ምንድነው?” ብሎ ጠየቀው።

ጨረታውን የሚያካሂደውም ሰው “መልሱ ቀላል ነው። የሚቼ ኑዛዜ እንደሚለው የልጁን ምስል የያዘውን ሰዐል ተጫርቶ የገዛው ሰው የተቀሩትን ሰዐሎች ሁሉ ይውስድ የሚል ስለሆነ ነው” አለው። ይሄ አስደናቂ ታሪክ እኔና እናንተ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ያገኘነውን በኅ ነገር ያሳያል። እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት የሰጠንን ትእዛዝ መጠበቅ ያስቻለን አንድያ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በይቅርታው ውስጥ ያገኘነው ደስታ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን የተቀራረበ ግንኙነት፤ ያገኘነው የዘላለም ሕይወት በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ያ ባይሆን ኖሮ ያገኘነው መልካም ነገር ሁሉ ባልተገኘ ነበር።

የቢ.አሁኒት

Field, David Field. Christianity The Life that pleases God. Tyndale House Publishers, Inc. Wheaton, IL. 1992.

Lewis, J. Ernest. Light for the Journey. Word Books Publisher, Waco, Texas, 1986.

Muto, Susan & Kaam, V. Adrian. The Ten Commandments. Servant Publications, Ann Arbor, Michigan, 1996.

Ryken, Philip, Graham. Written in Stone. Crossway Books, Wheaton, Ill. 2003.

Thomas, Gary L. The Glorious Pursuit. Navpress, Colorado Spring, Colorado, 1998.

Tomasino, Anthony J. Written upon the Heart. Kregel Publications, Grand Rapids Michigan, 2001.